Domnului Cantacuzino Ministru de finance, omagiu din partea autorului. — M. Savel

18.141

JUDAISMUL

ÎN

ROMĂNIA

DE

Mina Savel

Fost director al ziaruluĭ antisemit „Alarma Moldoveĭ", memhru al congresuluĭ antisemit internațional ținut în Bucurescĭ la 26 August 1886 și membru al ordinuluĭ „Coróna Românieĭ".

„Cine au îndrăgit străiniĭ
„Mânca-i-ar inima caniĭ
„Mânca-i-ar casa pustia
„Și neamul nemernicia".
Mihail Eminescu.

IAȘI

TIPOGRAFIA PETRU C. POPOVICI, STR. VECHE 84.

1896.

Deposit la autor în Fălticenĭ.

Ministerul Artelor — Muzeul Al. Saint Georges

Tóte exemplarele vor purta semnătura autorului precum şi drepturile reservate.

M. Sandy

CINE SUNT ANTISEMIŢII

A fi astă-zĭ cine-va antisemit, nu însemnează a fi predominat de vederile strîmte şi înguste ale unuĭ exclusivism naţional sau religios, ci însemnéză a fi luptătorul devotat în contra unuĭ curent materialist care pune banul maĭ pre sus de cât onórea, virtutea şi cele maĭ înalte sentimente ale demnităţeĭ natureĭ omeneştĭ. A fi antisemit în acelaşĭ timp, e a fi martirul şi apărătorul naţiunei sale, a drepturilor şi instituţiunilor care unite cu spiritul de libertate, fac propăşirea uneĭ naţiunĭ.

Un antisemit are a se lupta nu numaĭ contra jidanilor, dar şi contra jidoviţilor ce susţin pe jidanĭ, acelor cari au legăturĭ cu dânşiĭ şi cari cu drept se pot numi renegaţĭ. Antisemitul are a se lupta şi contra jidanilor şi contra spirituluĭ jidovit şi conrupt al unor ómenĭ cari înţeleg rĕu, ba chiar prostituesc cuvintele de toleranţă şi civilisaţie.

Póte prea bine ca Europa oficială a guvernanţilor cu tótă pleiada de bancherĭ şi ziarişti mituiţĭ de jidanĭ, precum şi „*Alianţa Universală Jidovéscă*“ în cap cu toţĭ susţiitoriĭ Judaismuluĭ din lume, să rădice un muget de reprobaţiune contra mea şi acelor ce voiŭ scrie, pot se mĕ critice cât le va plăcea, pot se mĕ numéscă : barbar, netolerant, fanatic, şovinist şi să arunce asupră-mĭ tóte injuriile de cari sunt capabilĭ Jidaniĭ; eu le voiŭ râde, nimine şi nimic nu mĕ va opri a lupta contra acestor parasiţĭ, iar acelor Românĭ carĭ au naivitatea a fi susţiitoriĭ jidanilor, le voiŭ aminti neperitórele versurĭ ale poetuluĭ Bolentinénu :

„Ceĭ ce pórtă jugul şĭ-al purta maĭ vor,
„Merită să'l pórte spre ruşinea lor !

Antisemiţiĭ sunt incarnaţiunea aspiraţiunilor şi a sim-

ţirilor celor maĭ adîncĭ, ale sufletuluĭ poporuluĭ Românesc, sărăcit şi exploatat cu neomenie de potopul de jidanĭ câţĭ au năvălit din tóte părţile; eĭ sunt anti-mergătoriĭ liberăreĭ mult încercatuluĭ de sórtă popor Românesc, de sub odiósa sub-jugare a elementuluĭ străin, cotropitor, Jidovesc.

Antisemiţiĭ sunt expresiunea strigătuluĭ desperat şi al gemĕtuluĭ dureros, eşit din pepturile înăduşite de suferinţe ale poporuluĭ Românesc şi mi se pare că zimbetile ironice care se vĕd pe samandicósele feţe perciunate sau neperciunate la adresa Antisemiţilor, au să se transforme în eremiade maĭ jalnice de cât acele de la dărămarea Ierusalimuluĭ; căcĭ când cuţitul va fi ajuns la os, Româniĭ eşiţĭ din rabdarea lor vor arata Jidanilor drumul de unde au venit şi dacă să vor face a nu înţelege, dupĕ cum s'a făcut pănă acuma, vor fi nevoiţĭ a uza de orĭ-ce mĕsură pe cari le-o dictézĕ instinctul de conservare.

Antisemiţiĭ, trebue se o ştie jidaniĭ circumcişi şi necircumcişĭ, că nu sunt ciraciĭ vre-unuĭ partid politic; eĭ sunt expresiunea cea maĭ credinciósă a intereselor întregeĭ ţărĭ şi a Românilor doritorĭ de a rĕsufla în ţara lor în linişte un aer maĭ curat, maĭ puţin viciat şi maĭ ferit de infecţiunile putrejunelor strĕine.

Deci, ori-ce guvern cari voeşte să aibă dreptul la simpatiile poporului Românesc, nu'şi póte asigura alte titluri mai mari şi mai durabile la recunoştinţa posterităţeĭ, de cât a căuta prin mĕsuri şi legĭ coercitive din cele mai draconice, a salva interesele naţionale, constrângênd să emigrede cu gramada dróea vagabonḑilor cari au năvălit din tóte părţile pe pământul nostru şi cari ameninţă existenţa şi siguranţa naţiuneĭ.

Nici odată viitorul ţăreĭ nu póte să fie într'o mai grea cumpănă de cât acuma, cu invasiunea acestor horde neasimilabile, de altă rasă, moravuri, credinţe şi instituţiuni cu totul opuse nu numai poporului Românesc, dar tuturor popórelor din Europa.

Aceste lepre şi Peste-Asiatice îngrozitóre, cari bântue de atăta vreme bătrânul continent European, acum pare a'şi da tóte silinţile a se localisa la noi, fiind constrânse a abandona cele-alte state mai bine consolidate şi

organisate de cât statul Român, pentru a se pune pe calea economică la adăpostul parasitismului şi a devastaţiunilor Judaismului.

Ca dovadă că Antisemiţiĭ nu sunt ciraciĭ vre-unui partid fie liberal, conservator sau ori-ce altă nuanţă, este că şi eu am luptat din tóte puterile contra acelui partid şi contra intenţiunilor bine-voitóre cari le-au avut pentru Jidanĭ, modificând art. 7 din constituţie spre a li se da drepturile în masă şi cari era să se realizeze de nu întimpina guvernul defunctului *Ión Brătianu*, *energia unor barbaţĭ ca*: *Vasile Conta*, *Neculaĭ Blaremberg*, *Neculaĭ Ionescu*, *etc. etc.*

Antisemiţiĭ au convingerea că Românii înainte de a fi cu totul caliciţĭ de Jidanĭ, se vor uni cu mic cu mare contra duşmanuluĭ comun într'o ḑi, când rabdarea va covărşi orĭ-ce margine şi atuncĭ România va fi scapată. Românii vor deveni puternicĭ, maĭ neînvinşĭ şi cu o forţă de vitalitate maĭ mare, căcĭ se vor oţeli prin crisă şi nenorocirile suferite de la némul luĭ Israil.

Autorul.

Scurtă privire asupra Judaismului

De la dărămarea Ierusalimului pînă în timpii de față

Claudius, împĕratul Romanilor, a dat jidanilor drepturĭ civile și politice, așa că dânșii folosindu-se de acestea, smulserĕ prin speculațiunĭ fraudulóse și prin usură tot comerciul din mâna Romanilor; apoĭ propagară între Romanĭ corumpțiunea sexuală și ca spionĭ și intriganțĭ plătiți de inamicii Romanilor, subminară încetul cu încetul siguranța statuluĭ Roman pe la anul 70 după Christ, cînd Titus împaratul Romanilor ocupă Ierusalimul, arse pînă în pămînt biserica luĭ Solomon și ucise maĭ multe sute de miĭ de Jidanĭ. Statul Iudeĭ se împărțiră și se vândură, iar Jidaniĭ ce se aflau în Persia, Arabia, Egipet și Roma, se goniră și se împrăștiară pe tótă suprafața pămîntuluĭ. Sub Nerva, Jidaniĭ se bucurară iarăș de micĭ libertățĭ, de care abusând din nou, siliră pe Traian a le revoca. In urma acestora, Jidaniĭ se revoltară și complotară neîncetat în contra Romanilor, la anul 116 în Cipru, 118 în Mesopotania, de la 120 și pînă la 135 sub rabinul Bar-Cohba în Palestina, cînd împaratul Adrian devasta Iudea și'ĭ măcelări în mod teribel. Jidanii fidelĭ moraleĭ și tradițiunilor lor, îndurară din nou sub Constantin cel Mare pe la anul 330, măceluri.

In acest timp găsim pe Jidanĭ în Iliria, Spania. Galia și în câte-va politiĭ de pe lîngă Rin. Eĭ aicĭ sunt comercianțĭ, posedă moșiĭ și ocupă chiar posițiunĭ înalte în administrația civilă și în armată în dauna indigenilor. Insă perfidia și lașitatea ce'ĭ caracterisă, îĭ esclude din armată la anul 418.

In secolul al V-lea, din causa corupțiuneĭ ce desvolta în toate ramurile, li se rădică din nou toate drepturile și națiunile se revolta iar în contra lor.

Tot din aceste cause sunt persecutați Jidaniĭ în secolul al VI-lea și al VII-lea în Italia, Sicilia, Francia și Bizanț. La anul 610, Jidaniĭ cu ajutorul Perșilor, ocupară din nou Ierusalimul și începură a visa iară-și reconstituirea, însă fură opriți de împaratul Heraclius. De la anul 620 pînă la 1010, Jidaniĭ sub califi și principiĭ Arabĭ, au trăit în toleranță, dar începând din nou cu șmicheriile și corumperea, 'și-au atras iară-și fortuna asupra capuluĭ lor.

In secolul al XIV-lea, Jidaniĭ cari remaseră în Spania fiind nesuparați în exercitarea speculațiunilor lor usurale și mărșave, ajunseră se predomine populația, care revoltându-se îĭ alungară din Aragonia și fură măcelăriți la aniĭ 1391 și 1392 în Sevila, Cordova, Valența și Catalonia. In Portugalia, Jidaniĭ care locuesc prin secolul al XI-lea, avéu permisiune a locui numaĭ în vr'o 7 districte, fiind obligați a purta un costum deosebit de acelor-l'alțĭ ómenĭ, ĭar la 1495 au fost isgoniți de cătră regele Emanoil. De la acéstă dată Jidaniĭ petrecură o eră de fericire pînă la 1506, cînd au fost măcelăriți la Lisabona. In secolul al VIII-lea și al IX-lea Jidaniĭ în Francia au avut o periodă de aur, dar sub regimul Capetingilor pe la 877 au început a fi isgoniți, ast-fel în cât pentru a fi toleraț de a locui numaĭ în unele părți, erau siliți de a plăti sume considerabile și causa isgonireĭ lor nu provinea de cât din stórcerea prin înșelăciune a averilor din mâna indigenilor, demoralisația, prostituția, murdăria proverbială, intrigele religionare și *asasinatele indigenilor.*

In Anglia, unde asemine se bucurau de drepturĭ marĭ, cu ocazia încoronăreĭ de Rege a luĭ Ricard inimă de leu la anul 1188, isbucni o revoltă grozavă în contra lor. La 1270 le confiscă averile adunate prin usură, le închise sinagogile și la 1290 îĭ isgoni cu totul din Anglia.

Isgoniți din Anglia, Jidaniĭ se așezară în Francia și în Germania; dar și în aceste state din cauza purtăreĭ lor, Impĕraților au fost siliți a le restrânge drepturile, iar populațiunile indignate de purtarea lor, i-au alungat la 1163 din Leobschiitz, 1196 din Viena, 1225 din Meclenburg, 1330 din Breslau, 1319 din Brandemburg, 1346 din

Francfurt, 1271 din Pforzheim, 1285 din München, 1303 din Weissensee, 1331 din Ueberlingen, 1290 din Noerdlingen, 1337 din Degendorf, 1390 din Nürnberg, 1381 din Praga, 1476 din Regensberg și 1478 din Pasau. Afară de Austria, mai tótă Germania fu depopulată de Jidani; mii dintre ei se omorâră, se arseră, pentru ca se scape de resbunarea poporului înfuriat în contra lor. După aceste isgoniri și măceluri 'i vedem din nou reîntorcîndu-se în provinciile Hesa, Sacsonia și Brandemburg, dar de la începutul secoluluĭ al XIII-lea li se impuse a purta vestminte semnificative și de la al XV-lea secol Germaniĭ se feriră de-a le mai acorda drepturi, oprindu-le procurarea de averi imobile. Ei au fost siliți de a locui în cartiere deosebite d'ale celor-l'alți locuitori pentru ca necurățenia și bólele fiilor luĭ Israil, se nu pótă veni în contact cu acești din urmă; ba crimile și alte fapte meschine ce se comiteau de ei, se pedepseau cu mult mai aspru de cât ale indigenilor, ca doar prin acest dispreț și asprime îi va putea sili să se moraliseze; dar Jidanii nu corespunseră acesteĭ încercări, ci își schimbară din când în când părul, întocmai ca și lupul, dar naravul nicĭ odată; în cât locuitoriĭ orașelor, căci așezarea lor prin sate era înterzisă, se vĕzură din nou siliți a-i alunga spre a scăpa de acești musafiri periculoși.

Elveția acordă în secolul al XIII-lea drepturi însemnate Jidanilor, admițindu-i chiar în cele mai înalte funcțiuni, dar le dădu prin pele toleranța și liberalismul acordat Jidovilor și au fost nevoiți mai tărziu a-i isgoni; în anul 1401 din Winterthur, în 1424 din Zürich și în 1490 din Geneva. De cele mai mari privilegii și favoruri însemnate se bucurară Jidanii în Polonia sub Casimir al III-lea și de aicĭ începură a invada Moldova.

In Rusia aflăm pe Jidani prin secolul al X-le și XIV-le; totuși și de nicĭ fură isgoniți trimețindu-se parte din ei peșchiș Românieĭ. In Ungaria unde-i vedem pe la anul 1100 folosindu-se de mari drepturi, fură exterminați în secolul al XIV-lea și XV.

In secolul al XVIII-lea, civilisațiunea luând un mare avînt, principiele toleranțeĭ și cosmopolitismuluĭ prinsără

rădăcini in inima popórelor Europene, cari uitând nenorocirile causate de urmașii luĭ Israil. începură a privi pe Jidani ca pe niște martiri ai religiuneĭ lor habotnice, deschidîndu-le brațele și primindu-i la sîn, ca doar vor uita timpurile de restriște. Dar, vai! amar s'a înșelat din nou națiunile Europene! Inima Jidanilor a ramas înpetrită, viciul le-a fost virtutea, propaganda demoralisațiuneĭ le-a fost paladiul; dușmănia și intoleranța pentru tot ce nu este Jidan le-a fost credința; prevĕduți cu aceste virtuți ce'ți inspiră scârbă și oróre, s'au reîntors din nou în sînul popórelor ce le-au deschis brațele.

Jidaniĭ deveniră din nou rana statelor ce'i reprimise, ast-fel în cât pe când stégurile republiceĭ Francese buciumau după vărfurile Alpilor tuturor popórelor: libertate, egalitate și fraternitate, națiunele cenduse de simțul conservăreĭ propriu, se vĕdură silite a relua din nou Jidanilor drepturile acordate în mărinimia lor; așa în cât chiar pînă astă-dĭ, afară de Francia, Belgia, Olanda și Austro-Ungaria unde în raport cu populația indigenă sunt neînsemnați, Jidaniĭ nu posed nicĭ într'un stat European drepturi civile și politice. Francia, nenorocita republică de astă-dĭ, care emancipase la 1791 pe Jidani, a fost constrînsă din causa miserieĭ în care 'i aduse provinciile *Alsacia* și *Lorena* sub *Napoleon* cel mare la 1806 să le rădice drepturile, pînă ce prin constituția de la 1830 își capatară iară-și emanciparea.

In Rusia Jidaniĭ sunt vecinic isgoniți, chiar și astă-zĭ se iaŭ contra lor măsuri riguróse, numai în România sunt tolerați din causă că a devenit un nou pămînt al făgăduinței pentru isgoniții luĭ Faraon.

Populația Jidovéscă respândită pe suprafața pământuluĭ este următórea după datile statistice cele mai recente și anume:

Polonia . . .	2,000,000
Asia . . .	1,800,000
Africa . . .	1,500,000
România . . .	500,000
America . . .	366,880
Prusia . . .	250,020

Rusia . . .	380,000
Austria . . .	200,000
Ungaria . . .	200,000
Francia . . .	80,000
Turcia . . .	70,000
Olanda . . .	70,000
Bavaria . . .	60,000
Hanovra . . .	30,000
Hesa . . .	30,000
Vürtemberg . .	25,000
Elveția . . .	22,000
Grecia . . .	10,000
Belgia . . .	2,000

Relativ cu numărul populației, Polonia și România au mai mulți Jidani de cât tóte statile și curînd vom fi mai avuți chiar de cât Polonii, căci cârdurile de Jidani ce năvălesc de peste frontieră ne pun în perspectiva de a vedea peste 50 de ani tótă Europa deșartată de aceste lăcuste în România.

Am schițat în câte-va trăsuri Judaismul din timpurile cele mai departate și din tóte se constată pînă la evidență, cum că Jidanii sunt un popor stereotip, peste care au trecut tóte vânturile și furtunile secolelor, fără a-l putea schimba întru nimic. Viciile și demoralizarea precum și conrumpțiunea care l'au însoțit în decursul miilor de ani; s'au petrificat în inima Jidanilor, ast-fel în cât astă-di nu mai există nici un remediu, nici o speranță care să ne pótă face a crede cum că aceste inimi de metal, s'ar putea în interval de secoli să se topéscă spre a-și priimi o formă mai nobilă și mai morală.

EDUARD DRUMONT

Despre Jidani.

Domnul Drumont, Director ziaruluĭ „*La Libre Parole*“ și autoru celebreĭ scrieri „*La France Juive*“, conclude de a se confisca Jidanilor averile ca făcute prin înșelăciune și escrocherie.

Cine cunósce pe autorul cărței „*La France Juive*“ nu póte bănui c'a fost împins de un interes meschin pentru a o scrie. Din contra, ea este produsul uneĭ profunde convincțiunĭ. Dl. Drumont a studiat rasa Jidovéscă în sine și ce póte eși dintr'ânsa ca barbați de societate, ca ómenĭ de daraverĭ, ca gentelmenĭ, etc. etc.

Modul de a vede al autoruluĭ este cu totul altul de cât al celora ce au descris pe Jidovĭ pînă acum. Dl. Drumont se rădică contra acelora ce numesc pe jidani *laș*. Numaĭ laș nu póte fi, observă el, acela care de 18 secole îndură totul cu un curaj vrednic de laudă.

Mai de grabă se póte ḑice laș creștiniĭ care se vĕd pe tótă ḑiua renunțând la convincțiunile lor pentru un titlu orĭ pentru o favóre. Asemine este cu pretențiunea unora că Jidovul are cultul banuluĭ. Cultul acesta îl au creștiniĭ care se înghesue în anticamerile Jidovilor.

Semitul ḑice autorul cărței „*La France Juive*“ este mercantil, cupid, intrigant, subtil, viclén. Arianul este entusiat, desinteresat, eroic, cavaleresc, franc, încredetor pînă la naivitate. Semitul este un moșier, nevĕḑând câtuși de puțin peste viața presentă; Arianul este fiu al ceruluĭ, neîncetat preocupat de aspirațiunĭ superióre, unul trăește între realitate, cel-l'alt întru ideal.

Semitul este negustor din instinct, este aplicat la trafic, are genul a orĭ-ce este schimb, a orĭ-ce este o ocasiune de a trage pe sfóră pe semenul seu.

Arianul este poet, este agricultor, călugăr și maĭ cu osebire soldat; resboiul este adevaratul seu element, merge voios în fața pericoluluĭ, înfruntă mórtea.

Semitul n'are nicĭ o facultate creatóre; din contra, Arianul inventédă; nicĭ cea maĭ mică invenție nu s'a făcut de către un Semit. Acesta din contra, exploatédă, organiséda, face se producă invențiunea Arianuluĭ, creatóre de beneficiĭ, pe care le păstréză pentru sineșĭ.

Arianul execută călătoriĭ de aventură și descopere America. Semitul care ar fi avut o ocasiune atât de frumósă de a se smulge cu mândrie din Europa, a se scapa de pretinsele persecuțiunĭ și a arata că putea face ceva și prin el însușĭ, aștéptă pînă ce totul s'a explorat, totul s'a desțelenit ca se mérgă să se îmbogățéscă din munca altora.

Intr'un cuvênt, orĭ-ce este escursiune a omuluĭ în regiunĭ necunoscute, o sforțare de a mări domeniul pămîntesc, este cu totul osebit de Semit și maĭ ales de Semitul Jidov; el nu póte trăi de cât pentru lucru de obsce, în mijlocul uneĭ civilisațiunĭ pe care n'a făcut'o el.

Nicĭ Jidanul botezat nu încetédă de a fi Jidan pentru dl. *Drumont*. El îl admite numaĭ ca servindu-șĭ rasa într'un alt câmp și nimic maĭ mult. Drept probă aduce următorul estract din gazeta oficială a Jidovimeĭ „*Les Archive Israëlites*“ din 1884:

„Israel este o Națională. Suntem născuțĭ Jidovĭ, „*natu* de óre-ce ne-am născut Jidovĭ. Copilul născut din „părințĭ Israeliți este Israelit. Nascerea face se'ĭ incumbe „tóte datorințele unuĭ Israelit. Nu prin tăierea împrejur „primim noĭ calitate de Israelit. Nu, tăerea împrejur n'are „de a face cu botedul creștin. Nu suntem Israeliți pen„tru că suntem tăeți împrejur, ci punem să se taie îm„prejur copiiĭ noștri pentru că suntem Israeliți.

„Dobândim caracterul de Israelit prin nascere și nu „ne putem perde acest caracter nicĭ odată, nicĭ a ne le„pada de dânsul; până și chiar Israelitul care'șĭ renégă „religia, chiar acela carele se botéză, nu încetéză de a fi „Israelit. Tóte datorințele unuĭ Israelit continuĕ a le purta „el pe spete“.

După acésta autorul scriereĭ contra Jidanilor, spre a stabili tenacitatea Jidovuluĭ în procedeurile ce'l fac a fi isgonit de pretutindenĭ, spre a arata că nicĭ odată n'a pătruns în mintea unuĭ Jidov ideea de a se conforma obiceiurilor, tradițiunilor, religiuneĭ celor-l'alțĭ, ne maĭ face și portretul jidanuluĭ în societatea modernă.

In maĭ puțin de 20 anĭ, dacă îl ajută împrejurările, Jidovul ajunge la cea maĭ mare desvoltare. *Nasce în fundul uneĭ mahalale Jidovescĭ*, căștigă câțĭ-va gologanĭ de 5 într'o primă operație, se asvârle în Paris, dobândesce o decorație prin mijlocirea unuĭ *Dreyfus* óre-care, cumpără un titlu de baron, se presintă semeț într'un cerc mare, îșĭ ia ifos ca cum ar fi fost tot-d'a-una bogat. Transformarea la dânsul este óre-șĭ cum instantaneu; nu simte nicĭ o mirare, ignoră cu totul unele timidități.

Luațĭ un Jidan din Rusia, sau România de acasă la dânsul, sub laiberul luĭ zoios, cu perciunĭ și cerceiĭ seĭ în ureche și după ce'l vețĭ fi îmbăiat o lună, se va aședa într'o lojă la operă, cu ifosul unuĭ Ștern sau al unuĭ Gunsburg.

Luațĭ ca opositiune pe un biet întreprindetor de clădirĭ francese, îmbogătit în modul cel maĭ onorabil, că va avea tot-d'a-una aerul încurcat și va fugi de cercurile prea de tot elegante.

Fiul seu născut în condițiunĭ maĭ bune, inițiat în rafinăriile vieței, va fi cu totul altul; nepotul, dacă familia va continua înălțindu-se se remână onestă și creștină, va înfățișa pe adevaratul gentilom, va ave o așa delicată cugetare și simțire nobilă cum nu se va găsi nicĭ odată într'un Jidan.

Din contra, dacă Jidovul îșĭ ia curînd ifos, nu parvine însă nicĭ odată la distincțiune. Jidovul este insolent, nicĭ odată mândru; nu trece nicĭ odată peste acea primă tréptă, pe cari alt-fel cu înlesnire o atinge. Cu tóte miliardele lor, *Rotschilḑiĭ* au aerul de negustor de vechiturĭ. Femeile lor, cu tóte diamantele Golgondeĭ, vor semana tot-d'a-una cu vînḑătórele de suliman, nu cum sunt gătite Duminica, ci ca de Sâmbătă.

Tot-d'a-una orĭ să-ĭ lipséscă Jidovuluĭ față cu Creș-

tinul ceea ce este lipiciŭ al raporturilor sociale: Egalitatea. Jidanul nu va fi nicĭ odată scóla unuĭ om de rasă creştină. El orĭ îţĭ cade la picióre, orĭ te striveşte sub călcăiŭ; e sau dedesupt, sau deasupra; ĭar nicĭ odată alăturea.

Savantul antisemit Frances şi cu el Francia Francedilor nu acea a luĭ *Arton* vestitul agent al baronuluĭ Jidov *Reinach* marile erou al Panamaleĭ Francese şi posesorul Carnetuluĭ cu cechurĭ cari pòte perde orĭ când pe ceĭ 104 dcputaţĭ mituiţĭ aĭ parlamentului Frances, este îngrijită de pericolul celor 50,000 de jidanĭ care dă o proporţie de un jidan la cincĭ sute Francedĭ, ĭar nu ca în Romănia de 25 pînă la 35%.

CAPITOLUL I.

Dacă Francia, o ţară mare şi puternică, cu un popor inteligent şi brav, unde industria şi comerţul a ajuns la cel maĭ înalt grad de înflorire şi abea póte resufla de Jidanĭ cari au îngenunchiat'o prin corumpţiune, lux şi moleciune, după cum ne probédă scrierile savanţilor antisemiţĭ: *Eduard Drumont şi Jacques de Biez*, ce maĭ rămâne de dis pentru Romănia, o ţară mică şi abia renăscêndă, unde drojdiile Jidovimeĭ de prin alte ţărĭ, cu tótă perversitatea lor, s'au năpustit ca stolurile de lăcuste flămânde, sau maĭ bine dis ca corbiĭ asupra uneĭ prădĭ?

Şi pe când se află în mijlocul nostru inimicul cel maĭ înverşunat al întregeĭ omeniri, care încă în lumea veche, în periodul lor de înflorire cu moravurĭ pure şi patriarhale, căutau să extermineđe tot ce nu este Jidan, noĭ ne amăgim de falşe doctrine umanitare şi cosmopolite, pregătind ruina nóstră; căcĭ lăsăm se prospere în mijlocul nostru şi să se rădice acest monstru al Măreĭ Mórte şi al pustiuluĭ, ca un balaur îngroditor spre a ne dugruma.

Fată cu pericolul ce ne ameninţă, noĭ Romăniĭ nu numaĭ că stăm indiferenţĭ, ne perdem forţele nóstre în lupte sterile, în loc de a ne organisa, consolida şi înfrăţi, ca să ne apărăm interesele comune şi se lucrăm la desvoltarea, întărirea şi inflorirea némulnĭ Românesc. Decĭ, clasa inteligentă a naţiuneĭ Române în loc să'şĭ absórbă activitatea în intrigĭ şi certĭ bisantine, ar trebui să'şĭ întórcă privirile către situaţiunea economică şi se vadă că tărâmul economic, basa existenţeĭ nóstre, ni se sapă de sub picióre pentru a fi cuceriţĭ pe tóte căile.

Căcĭ, când Jidaniĭ vor deveni stăpânĭ cu totul pe situaţiune, tirania lor va fi cea maĭ asupritóre. Ea va fi tirania uneĭ rase străine cotropitóre, care ne-a subjugat, va fi tirania înfricoşată a aurului Jidovilor bogaţĭ, puter-

nicĭ și cu influență ajunși la exercițiul drepturilor politice, asupra uneĭ rase care s'a lasat a fi desmoștenită și sărăcită prin neprevedere și indiferență, o tiranie maĭ cumplită de cât tirania agrarie din Irlanda, și de cât a capitaliștilor milionarĭ asupra lucrătorilor de pe la fabricĭ.

Pământul care'l stăpânim, este frământat cu sîngele strămoșilor noștri cari l'au aparat de secolĭ și nu póte deveni cu nicĭ un preț proprietate Jidovéscă, fără a se viola cele maĭ sacre drepturĭ ale uneĭ națiunĭ, acele cari garantéză siguranța și existența sa în viitor. Dacă Germania, un stat puternic și pentru rațiunĭ politice deposedédă pe Polonĭ din ținuturile lor de baștină, de și Polonii nu presintă nicĭ un pericol năuntric, cum Românilor nu ar fi permis în interesul conservăreĭ lor naționale, să ia tóte măsurile preventive contra numĕruluĭ ce crește în proporțiunĭ colosale a Jidanilor și contra influenței lor desastrósă ce o exercită asupra poporuluĭ și statului Român?

Cu tóte aceste, când e vorba de lupta economică contra Jidanilor care să scape nenorocitul popor Român din ghiarele lor, se găsesc chiar dintre Românĭ Evreofilĭ, așa de declarați în cât să dică: „nu vĕ atingeți de acest popor ales, de aceste óse sfinte ale luĭ Israil", ca și cum Jidaniĭ ar fi chemați a domni peste popóre, ĭar noĭ Românii să plecăm capul sub jugul lor; decĭ, în mod laș și mișelesc să ne lăsăm a fi cotropiți fără a ne apara. Nu ar fi óre înjositor și rușinos lucru pentru noĭ Românii descendenții gloriosuluĭ popor Roman, care a supus lumea antică armelor, legilor și politiceĭ sale înțelepte, să ajungem astă-dĭ a deveni iobagiĭ unuĭ popor pribég, fără de țară, al căruĭ strămoșĭ au fost în robia Egiptenilor și a Babilonenilor?

Se maĭ dice de avocații Jidanilor că națiunile trebue se'și afirme astă-dĭ cât maĭ puțin tendințele și apucăturile lor șoviniste; că în secolul de individualism atât de pronunțat, nu maĭ avem vreme a ne ocupa de prejudecățĭ și persecuțiĭ dadarnice.

Luptând cu Jidaniĭ, nu luptăm cu indivizĭ isolațĭ, ci cu o rasă compactă cari s'a introdus în corpul națiuneĭ Române spre a-ĭ distruge tóte forțele de viéță, rasă cu atât maĭ periculósă, cu cât ca element etnic eterogen,

pretinde a face parte din corpul națiunilor în care se află intrușĭ, de și stă în realitate în o contradicțiune dintre cele maĭ vĕdite cu acestea, prin spiritul, caracterul, tendințele și interesele lor.

Jidanul cosmopolit față cu cele-l'alte naționalităț 'și conservă cu cea maĭ mare stricteță și tenacitate afecțiunile și legăturile sale de rasă și este cu atât maĭ de temut, cu cât represintă în acest secol forța banuluĭ și cu cât sunt răspândițĭ în lumea întrégă, conservând cea maĭ strânsă solidaritate care le asigură posițiunile cele maĭ avantagióse între tóte popórele.

Trebue să recunóscem că forța Jidanilor stă în solidaritatea lor, în spiritul lor de asociațiune, în apucăturile lor șoviniste și esclusiviste care'ĭ fac să considere ca *Goĭ* pe tot omul de alt ném. Tot ce nu e Jidan pentru dînșiĭ nu este om, ci o materie de exploatat cum erau priviți sclavii în lumea antică. Pe de altă parte, temîndu-se ca nu cum-va accentuându-și și dându-și pe față esclusivismul lor, să nu deștepte tendințele șoviniste ale celor-l'alte naționalităț cari ĭ-ar covărși cu numĕrul; de aceia Jidaniĭ ascund fanatismul lor sub o mască ipocrită de falș liberalism cosmopolit.

Eĭ caută decĭ, pe de o parte a se bucura de o toleranță fără margini în sinul celor-l'alte naționalităț în virtutea drepturilor umanitare; pe de altă parte tot eĭ nutresc sentimente viĭ de ostilitate de gintă, față cu cele-l'alte popóre cu care sunt în contact fără a se asimila.

Jidaniĭ sunt un disolvant puternic în corpul națiunilor unde se află intrușĭ, căcĭ falșifică orĭ-ce princip de morală și de drept, introducênd pretutindenea și interesul cel maĭ meschin. Pentru Jidanĭ orĭ-ce ideĭ mărețe, orĭ-ce aspirațiunĭ nobile sunt o monedă calpă.

Principiile de înaltă justiție și equitate, principiile de libertate, egalitate și frăție, sunt exploatate și scamotate în folosul lor și în dauna celor-l'alte naționalităț de bună credință. Cea maĭ umanitară idee în mânele întinate ale Jidanuluĭ, devine o uneltă de spiculă, un mijloc de a face ghișeft, în fine o materie de exploatat.

Dacă o națiune mare ca Francia, unde Jidaniĭ sunt

în mic număr și cu tóte acestea s'a resimțit și se resimte și acum de efectile dezastróse ale înrâurireĭ Jidovești, ce maĭ rămâne cu noĭ o națiune mică cari suntem înădușițĭ de Jidanĭ prin numĕrul lor covărșitor, prin habotnicia și instinctile lor rapace și perverse? Față cu o asemene gintă astuțioasă, o națiune ar fi a se sinucide dacă nu 'și-ar afirma cu tărie tendințele sale șoviniste ca un reactiv puternic contra spiritului cotropitor Jidovesc. O națiune ar fi a renunța la existența sa, dacă n'ar avea în vedere maxima latină: *„vis vim expellet“*.

Numaĭ sforțărĭ uriașe din partea Românilor și dorința sinceră de a lucra uniță spre a ne scapa de Jidanĭ, va putea îndeparta și înlătura un pericol național. Fanarioțiĭ încă au venit în țară ca străinĭ și au jefuit pe Românĭ, cu tóte acestea multe familiĭ dintre dînșiĭ rĕmânênd aicĭ, cu timpul au perdut origina lor ca și alțĭ streinĭ veniță în România, intrând în alianță de căsătorie cu Româniĭ; în curînd 'și-au uitat chiar limba și s'au Romanisat cu totul.

Asimilarea și contopirea acestora cu Românii s'a operat în timp de câte-va generațiunĭ, întru cât au simțit trebuința unor legăturĭ strânse de pământul patrieĭ lor adoptive; pe când Jidanul rătăcitor în întréga lume rĕmâne pretutindene tot Jidan. El nu simte nevoia de a se fixa ca națiune pe un pământ, ci trăește absorbind ca un parasit, sucul, puterea de viață a celor-l'alte popóre în mijlocul cărora se află, fără a căuta să prindă rădăcinĭ. El este în tocmaĭ ceia ce este mălura pentru grâu, ceia ce e tăciunele pentru porumb, față cu ceĭ-l'alțĭ ómenĭ de altă gintă. Și frunzele și fructile arboreluĭ nostru național, sunt devastate și pângărite de dânșiĭ ca de niște omidĭ.

De atâta timp Jidaniĭ sunt trăitorĭ printre Românĭ și cu tóte acestea eĭ se deosebesc de aceștia prin limbă, obiceiurĭ, modul de traĭ și maĭ ales prin purtarea lor imorală, vătămătóre interesuluĭ social; întru cât orĭ-ce Jidan nu se gândește necontenit de cât la folosul seu și nicĭ odată la binele și fericirea celor-l'alțĭ în mijlocul cărora se află și din sudórea cărora trăesc.

Ferindu-se de orĭ-ce încuscrire sau amestec cu alte națiunĭ, Jidaniĭ ca trântoriĭ printre albine nu pot trăi, de cât aflându-se înprăștieță printre cele-l'alte popóre. Fără nicĭ o idee generósă, fără nicĭ un sentiment mărinimos, fără nicĭ un avânt maĭ înalt, fără nicĭ cea maĭ mică preocupare de binele societățiĭ în mijlocul cărora trăesc, ci limitațĭ în cercul îngust al intereselor lor meschine, Jidaniĭ n'au altă țintă, de cât a trage ghișeft din tot ce le esă înainte. Cuprinșĭ de o sete nesfârșită de aur, caută a transforma în acest metal totul, chiar cele maĭ scumpe decoruri ale sufletuluĭ omenesc: *virtutea, dreptatea, onórea și demnitatea.*

Idolul Jidovilor este și astă-zĭ tot acel viță de aur din vechime pentru care'și vînd conștiința; idol de care în ḑadar s'a trudit însuși Moise a-ĭ desbina, căcĭ Iuda numaĭ pentru 30 de arginți 'și-a vîndut sufletul și 'și-a tradat învĕțătorul și Domnul sĕu. De câte orĭ chiar astă-zĭ, Jidanul pentru banĭ nu'și prostituește însuși soția sa, pe fiica luĭ; cu atât maĭ mult va face un obiect de spiculă cu fetile și femeile creștine.

Dacă Ungurul asuprește pe Românul din Ardeal și din ținuturile învecinate, acéstă asuprire este datorită forțeĭ. Ea este simțită de fie-care Român înpilat. Cel asuprit la rândul luĭ 'și oțelește inima și brațele, își călește caracterul, își desvoltă energia, și pregătindu-se de luptă, devine maĭ tenace, maĭ pilos, maĭ resistent și maĭ bărbătos. Influența Jidovéscă însă asupra Românilor din România liberă și independentă, este dintre cele maĭ desastróse în tóte, dar maĭ cu samă în privința moraleĭ.

Ea are de resultat pervertirea caracterilor, lașitatea, moleșirea și corumpțiunea în tóte stratile societățeĭ, interesul material cel maĭ meschin, nesațul de avuție și de plăcerĭ, viața cea maĭ rafinată și luxul cel maĭ destrabalat; tóte sunt consequența mrejelor țesute de Evreĭ, pentru a ne surpa și domina pe terenul economic, ca să devenim uneltile intereselor lor pînă ce ne vor cotropi cu totul.

Astă-zĭ Jidaniĭ se lăfăesc, se ghiftuesc și se resfață în tóte bunurile acesteĭ țărĭ; eĭ aduc ḑilnic cu dróia pe

alţĭ vagabonḑĭ hăimisiţĭ de pe aiurea, spre a-ĭ înţoli tot de pe spetele bietuluĭ Român muncitor, care abea are ce mânca cu familia în casa luĭ.

Ast-fel din sudórea Românuluĭ se nutresc acele cincĭ sute de miĭ de Jidanĭ, pe când copiiĭ săténuluĭ muncitor sunt de cele maĭ de multe orĭ sarbeḑĭ, golĭ, slabĭ, bolnavĭ, rebigiţĭ iarna de frig, vara de friguriĭ, vecinic flămânḑĭ şi împreună cu tatăl lor cufnndaţĭ în cea maĭ adâncă miḑerie.

Jidaniĭ ne-au desbracat pe noĭ înşi-ne şi pe copiiĭ noştri de tot ce avem, ne-au demoralisat şi ne-au corumpt până la óse; ne-au luat averile şi cele maĭ frumóse moşiĭ, ne-au adus la sapă de lemn pe bietul ţaran, în timp ce eĭ sporesc averile vĕḑând cu ochiĭ.

Din sudórea frunţeĭ locuitorilor de baştină aĭ acesteĭ ţărĭ, s'au îngrăşat ca niştе tăunĭ, eĭ cari au întrat pe la porţile ţăreĭ nóstre ca niştе şnapanĭ perpeliţĭ şi hămisiţĭ, acum au ajuns în Romănia bogataşĭ, huzurind în lux ca niştе satrapĭ, buicind în bine ca niştе nababĭ, trăind în fine ca în sinul luĭ Avram.

Eĭ se jeluesc la tótă lumea şi umplu presa Europénă cu minciunĭ şi eremiade ipocrite, că sunt persecutaţĭ în Romănia; se vaicără contra hoţilor de păgubaşĭ cărora le-au supt până şi măduva din óse, în contra fiilor acesteĭ ţărĭ cari le-au dat ospitalitate, deprinşĭ a minţi de la ochĭ, a lua înainte şi a aduce confusie prin ţipete tălhăreştĭ victime pungăşiilor lor.

Jidaniĭ n'au nicĭ sfială, nicĭ ruşine de a imita pe femeea ticălósă şi plină de pacate, care a apucat prăjina spre a alunga din sat pe cele-l'alte femeĭ ca rele.

Jidaniĭ au adoptat obiceiul tâlharuluĭ, care ascuns în tufe, dă cu paru fără veste în capul celuĭ pe care'l pândeşte spre a-ĭ lua apa de la móră, a-l ameţi, a-l busunări şi a-l desbraca. Tóte mişeliile, tóte potlogăriile sunt făcute muşama cu banĭ şi tot felul de mijlóce infernale, inventate de capul Jidovesc plin de şiretlic şi bogat în expediente. Pradă, jefuesc ḑiua mare pe orĭ care Român le cade la îndămână; aşa că nicĭ un Jidov nu ia în gură diminéţa nimic până n'a înşelat pe cine-va. Corump şi pângăresc zilnic moralul unuĭ popor şi cu tóte aceste pamfletele lor murdare tot pe Românĭ 'ĭ găsesc vinovaţĭ, tot pe Românĭ 'ĭ inculpă, cu tóte că cele ce se publică în ţară de Jidanĭ asupra statuluĭ Român, nu sunt nimic pe lângă câte se scriŭ în străinatate, pe lângă veninul preseĭ şi al conciliaburilor Jidoveştĭ din afară, cu care este adăpat blajinul şi tolerantul popor Românesc. *Tăcerea Românilor este o crimă faţă cu injuriile şi négra lor ingratitudine.* Ḑiarele lor, sau maĭ bine pamfletile lor merg într'atâta cu horopsala, cu înverşunarea şi urgia în contra nóstră, în cât nu ne dau voe să scótem nicĭ ţipetul de disperare a unuĭ nenorocit care se sbate în mâinele călăuluĭ seu. Eĭ ne acuză că comitem o nelegiuire cînd împinşĭ de instinctul de conservare voim a ne apara. Jidaniĭ perḑênd pământul făgăduinţeĭ, se năpustesc în sânul acesteĭ ţărĭ spre a ne copleşi cu numĕrul, a ne aservi şi înghiţi pe nesimţite.

Eĭ cari să pretind poporul cel maĭ comercial din lume, să silesc a crea la gurile Dunăreĭ, a acesteĭ artere Europene, o nouă Palestină maĭ mănósă, maĭ îmbelşugată de cât acea din continentul Asiatic. Pentru acésta eĭ trebue să se substitue poporuluĭ indigen, decĭ, au jurat stângerea bravuluĭ popor Român, aĭ căruĭ glorioşĭ strămoşĭ, vechiĭ Romanĭ, le-au dărămat Ierusalimul.

Pericolul este neasămănător, necalculat de mare, este grozav, este înspăimântător! Maĭ întâiŭ pentru că Jidaniĭ nu vin ca duşmanĭ declaraţĭ pe faţă cari să ne coprindă cu forţa armelor şi se ne domineḑe prin ocupaţiune basată pe putere. Eĭ ne-ar lasa atuncĭ cel puţin moralul nostru sănătos, energia şi vigórea nóstră neatinsă de germinele corumpţiuneĭ, demoralisăreĭ şi a moleciuneĭ. Dar ce este maĭ trist, eĭ se întroduc la noĭ sub făţărnicie de prieteşug ca şi vulpea în poéta găinilor.

Eĭ să strecóră treptat, cu încetul, tıptil, prin nebagare de sémă, ne desmérdă, ne nineresc la multe ocasiunĭ, ne cultivă slăbiciunele nóstre furându-ne adese orĭ chiar simpatia şi afecţiunea multora. Dar întroduşĭ în casa nóstră, eĭ ne minézĕ, ne sapă pe nesimţite pe tóte căile, studiindu-ne de aprópe, exploatând pasiunele nóstre,

vestejind inimele nóstre. Ei se servesc de tóte împrejurările, trag tolóse imense din cunoştinţele şi experienţele căpătate asupra nóstră. Ast-fel Jidanii sunt ceĭ maĭ vicleni, maĭ iscusiţĭ şi maĭ rafinaţi maiştri a ne târî pe calea alunecósă şi prăpăstiósă a viţiuluĭ, pe povârnişul pasiunilor. Ei ne ḑăpăcesc, ne înşală şi ne fură minţile şi legaţi de mâinĭ şi de picióre în cântece şi în veseliĭ, creḑênd că suntem duşĭ la vr'o nuntă, ne duc la locul unde ne este pregătită esecuţiunea nóstră.

Aceştĭ viermĭ târâtorĭ şi lacomĭ, aceste parasite deprinse a trăi numaĭ în putregaiurĭ şi cari putreḑesc totul în jurul lor, ne-au înglodat până în gât în noianul corumpţiuneĭ, ne-au tâmpit tótă partea nóstră morală, ne-au moleşit caracterile, ne-au umplut de fumurile fudulieĭ şi a îngâmfăreĭ, aşa că de multe orĭ vedem şi recunóştem ce e bine, totuşĭ urmăm răul.

Jidanii ne-au întunecat conştiinţa, ne-au falşificat însuşĭ simţurile de nu maĭ putem da sémă de noĭ înşi-ne, de starea în care ne aflăm şi încotro mergem. Fiinţa unora dintre Românĭ este într'atâta cuprinsă de mucegaiul şi putregiunea Jidovismuluĭ, în cât chiar şi suflarea lor mirósă a mormânt. Am putea cu drept repeta mult cunoscutele viersurĭ cari fac aluziĭ la vestitul bard al Românilor Andreĭ Mureşianu :

„La noĭ e putred mĕrul a ḑis de mult poetul,
„A ḑis şi'n desperare el a murit nebun".

Nimic nu opreşte pe Jidanĭ în planul lor de cotropire, spre a subplanta şi înlocui pe nenorocitul popor Român de la gurile Dunăreĭ.

Diplomaţiĭ occidentuluĭ au uitat că noĭ am format sub vitejiĭ Voevoḑĭ, de după constituirea principatelor Româneştĭ, cu pepturile nóstre un mur nestrăbătut de aparare a civilisaţiuneĭ născêndă Europene, contra furieĭ cotropitóre a Musulmanilor, eĭ au subscris sentinţa de mórte a poporuluĭ Român sub presiunea „*Alianţeĭ Universale Israelite*" în congresul de la Berlin.

Se ştie destul de bine tâlhăriile, samsarlâcurile, şmicheriele şi îndrăḑnéla neauzită la care recurg Jidaniĭ ce

umblă după ghiţeft, lotăriĭ, agiotagiu, zaraflâcurĭ şi jocurĭ de bursă. Este cunoscut de ceĭ maĭ mulţĭ Românĭ cum şnapaniĭ de Jidanĭ au găsit mijlocul de a importa în România ca contra-bandă, substrăgându-se de taxele vamale, mărfurĭ Austriace cu certificate falşe de provenienţă de prin Elveţia sau alte ţărĭ supuse regimuluĭ convenţional.

O altă causă care face pe puterile Eoropeĭ să înlesnéscă năvălirea Jidanilor în ţara nóstră legiferând-o prin congresele de la Berlin, este că voiesc a se scapa de aceste fiinţe periculóse trimeţindu-le pe capul nostru. Puţin le pasă celor-l'alte state Europene de pelea nóstră, ele se îngrijesc maĭ mult şi în prima linie ca interesele lor să fie salvate. Puterile Europeĭ sub a căreia garanţie am fost puşĭ de Napoleon prin tratatul de la Paris, n'au recunoscut independenţa şi emanciparea nóstră politică prin tratatul de la Berlin, de cât sacrificându-ne pe cea economică, dându-ne pe mâna Jidanilor.

In România mulţĭ ḑic că chestiunea Jidovéscă există, alţiĭ şi din nenorocire ceĭ indiferenţĭ tac, un numĕr din nefericire ḑic că nu. Acestora din urmă dar să respundem: ce fel, nu există o chestiune Jidovéscă când în tóte părţile nu auḑim de cât plângerĭ în contra lor? In ce scop s'a ţinut marele congres antisemit în sala ateneuluĭ din Bucureştĭ la 26, 27 şi 28 August 1886? Ce au căutat la acest congres pe lângă representanţiĭ Românieĭ, aceĭ aĭ Francieĭ, Austro-Ungarieĭ, Germanieĭ, şi ce ḑic adesiunile sosite din cele patru colţurĭ ale lumeĭ cu ocaḑiunea acestuĭ congres? Ce ḑic în fine rănile corpuluĭ social, al tuturor naţiunilor în general şi a nóstră în particular? De cât chestiunca Jidovilor ne ucide.

In România există astă-ḑĭ chestiunea Jidovilor, cum înainte de 1821 a existat chestiunea Fanarioţilor şi ea va exista pe cât timp Jidaniĭ vor continua a exista ca corp separat în organismul social, ca un virus-disolvant al societăţeĭ moderne. Nu există chestiune socială în ţările unde Jidaniĭ au năbuşit vocea naţiunilor ; ea nu există în Polonia şi Galiţia şi a început la noĭ în Moldova unde parte din presa Română cosmopolită, négă că există ches-

țiunea Jidovéscă, pentru că în Moldova Jidovimea deja stăpânește totul. Și acésta este fórte ușor de esplicat, căci prin procedarea selecțiuneĭ naturale, Jidaniĭ au alterat tot, moravurĭ, sentimente, limbă, chiar rațiunea popórelor unde Jidoviĭ au străbătut, a fost infectată de presența lor.

Dacă sunt încă ómenĭ cari négă existența cestiuneĭ Jidovești, nu o fac acésta pentru că sunt maĭ puțin patrioțĭ, sau din alte cause, nu, dar causa situațiuneĭ acești'a, trebue s'o căutăm în falșa idee ce'și fac acești ómenĭ animațĭ de teoriile umanitare ale generóseĭ revoluțiunĭ Francese, din care Jidaniĭ au fost ceĭ carĭ au tras profit maĭ mult. Indiferenții dic: toțĭ ómeniĭ sunt egalĭ, decĭ Jidanul și Românul fiind ómenĭ, Jidaniĭ și Românii sunt egalĭ; în loc de a dice: toțĭ ómeniĭ sunt egalĭ, Jidaniĭ și Românii sunt ómenĭ.

Jidaniĭ fiind un popor fără patrie, și agentul cel maĭ puternic de disoluțiune, suntem datorĭ în interesul conservăreĭ nóstre naționale să luăm măsurĭ, dacă nu represive, dar în tot cadul defensive în contra lor. Iată adevaratul tărâm al chestiuneĭ, iată adevarata natură a cestiuneĭ sociale și curat naționale. Prin urmare, n'au drept aceĭ ce acusă pe Românĭ de netoleranță religiósă, căcĭ la noĭ pe când Francesiĭ se măcelăreau uniĭ pe alțiĭ la St. Bartolomeu, în Italia și Spania ómeniĭ se ardéu pe rug, Românii acordau adăpost Hușiților și Calvinilor Unguri, cari până astă-zĭ trăiesc nesuparațĭ în satele și orașele Românieĭ, precum în județele Bacău, Roman, etc. etc.

Prin urmare pe nedrept suntem acusațĭ de netoleranță religiósă la noĭ în mijlocul cărora Jidaniĭ trăiesc abuzând de bunătatea nóstră, pe când în docta Germanie, pravoslavnica Rusie și prea catolica Austro-Ungarie 'și isgoneau Jidoviĭ lor, noĭ Românii de la Dunăre și Carpațĭ deschidém ușile frontiereĭ invasieĭ Jidovești și tot noĭ să suferim ca prea civilisata Europă oficială a Jidanilor să ne impună a modifica constituția în privința Jidanilor și să închiem convențiunĭ împovorătóre pentru țară și favorabile Jidanilor, tot-d'a-una Jidanilor. Cestiunea Jidovéscă în România nu este o chestiune religiósă cum le vine Jidanilor se dică, ci este curat o cestiune socială și națională.

Constituția Românieĭ oprește colonidarea cu ginte nelatine, dar Jidaniĭ ne-au copleșit orașile și statul dându-le moșiile sale în arendă, le înlesnește cucerirea și copleșirea satelor și la urmă tot dînșiĭ se plâng că sunt persecutațĭ în România și posiția lor materială jefuită, maĭ mult încă sunt respinșĭ de la drepturile civile și politice.

Acéstă afirmare Jidovésca póte fi credută numaĭ de un Salisbury și cine nu știe că de la modificarea art. 7 din constituție până astă-dĭ s'a dat drepturĭ aprópe la 4000 de Jidanĭ în dauna Românilor adevarațĭ cari nu vor înceta de a striga contra acestuĭ act impus de influența Jidovéscă prin congresul de la Berlin. Astă-dĭ când comparativ cu timpiĭ trecuțĭ avem inteligențe cu mult maĭ numeróse, cari s'au succedat și se succedă mereu la putere, trebile naționale nu merg cu mult maĭ bine și causa nu este alta, de cât că aceste inteligențe nu suut curat Românești, ci ele sunt compuse din strĕinĭ, precum: Bulgarĭ, Sârbĭ, Jidanĭ, Fanarioțĭ și Dumnedeu maĭ știe ce; ast-fel în cât între 50 dintre acești pretinșĭ învațațĭ, d'abea vom avea un biet Român; s'apoĭ acești ómenĭ au un interes maĭ presus de cât interesele națiuneĭ Române, eĭ au în vedere progresul și interesele naționalitățeĭ lor cari nu pot fi de acord în tot-d'a-una cu interesele Românieĭ. Cum putem aștepta ca un Jidan să se desbrace de naționalitatea sa Jidovésca și să devie Român smulgându-și din sânul său inima Jidovéscă și s'o înlocuéscă cu alta Românéscă? Inima șarpeluĭ într'ale căruĭ celule circulă un sânge rece și veninos, nu póte avea aceleași palpitațiunĭ, pe care le are inima gazeleĭ, într'ale căreĭ celule circulă un sînge cald și dulce. De aceea consider pe cel maĭ cosmopolit Român din punct de vedere național, maĭ bun de cât cel maĭ erudit strĕin.

Pentru a-și face orĭ-cine idee despre năvălirea și creșterea elementuluĭ Jidovesc în România, punem sub ochiĭ cetitoruluĭ următórea statistică publicată de *Minis-*

terul agriculturei, industriei, comerciului și domeniilor, pe timp de 10 luni cu începere de la 1 Ianuar până la 1 Octombre 1895, în Monitorul oficial No. 195 de la 30 Noembre acel an.

Născuți de religie ortodoxă Români în tótă țara 22,518, iar morți 17,846.

Jidani născuți 7060 și morți 3801.

Escedent la nașterile Românilor a fost 4672, iar la al Jidanilor 3259.

Dacă Românii ar fi într'un resbel permanent perderile nu ar fi mai mari. Operațiunile ilegale ale Jidanilor, întreprinse vecinic cu succes în contra Românilor, toleranța de care s'au bucurat ei pentru nelegiuirile lor, în tot-d'a-una și sub tóte guvernele, au făcut de mult încă pe antisemiții Români să vestiască resultatul care 'l vedem astă-di, dar prevederilor lor nu li s'au dat ascultare, adevĕrul se vede în tótă hidósa lui goliciune.

Din statistică se constată că numerul morților laRomâni, covărșesc pe al născuților relativ de acel al Jidanilor, și primejdia este cu atât mai mare, cu cât actualminte un vênt de indiferentism suflă peste capetile Românilor, fără ca nimenea să se ocupe de acésta. Când se ivește febra aftósă la animale, Direcția sanitară pare a lua mĕsuri dictate de lege și când generația nóstră să perde și se stânge, toți stau în nepasare. Presa se ocupă de politică și face mare tapaj când este vorba de interpretarea cutăruĭ articol din lege și stă indiferentă asupra causelor ce distrug poporul Român. Chestiunea Jidovéscă trebue însă a fi căutată înaintea orĭ căreia.

Dacă mortalitatea între Români ar fi o chestiune momentană, nu ne-am speria atât, totuși ar fi o cestiune de umanitate de cea mai mare importanță. Dar cestiunea descreștereĭ populațieĭ este eminamente îngrijitóre, fiind-că la spatele eĭ se vĕd mari primejdii și ar trebui ca ceĭ cari conduc destinele țăreĭ, să ia măsurĭ ce nu s'au luat până acum. In general mortalitatea mai cu sémă există între copiĭ, și lucrul este fórte natural; când părinții de familie nu mai au mijlóce de a'și câștiga existența, cele întâiŭ victime sunt copiii, căci pentru a-i crește trebuesc

cheltuelĭ. Se aude că în cutare târg sau sat mor copiĭ; orĭ cine citește sau aude ast-fel de lucrurĭ să întristédă; dar acela cari ar vedea cu ochiĭ săĭ cum mor copiii sătenilor lipsiți de mijlóce, ambandonați?.. căci Jidovii au forsat pe părinții copiilor bolnavĭ să-ĭ trimită la prăsit iar copiiĭ remân singuri, când ar vedea cu ochiĭ fasele prin care trece acel copil până nu maĭ are suflare, ar vedea un tablou îngroditor care i-ar remânea pe viață în memorie. Tablourĭ de acestea sunt cu sutile, victimile sunt copiiĭ aĭ căror părinți sunt în miderie, triste rĕmășițe ale burghezimeĭ Românești care astă-di se stânge, dar a căreĭ agonie este teribilă. Serviciul sanitar cari există numaĭ cu numele, nu numaĭ că nu ia nicĭ o măsură, dar nu observă să se esecute nicĭ acele prescrise de lege. Medicii de plăși maĭ ales în Moldova toți sunt Jidani angajați cu contracte, și ce durere póte să aibă un medic Jidan față de un creștin, de cât aceea de a-l vedea cât maĭ iute trimis pe ceia lume. Tóte comitetele Jidovești și toți Jidanii lucrédă pentru a pune mâna pe ramura medicineĭ și a ave în serviciurĭ oficiale medicĭ Jidanĭ. Acest plan al Jidanilor direcția sanitară 'l îndeplinește fórte bine. Dar naște întrebarea: pentru ce Jidanii pun atâta importanță ca să aibă în serviciile publice medicĭ Jidanĭ? Să fie óre ca să ascundă de pe corpurile sătenilor acele semne de maltratare la cari sunt supuși țaranii de pe la moșiile a cărora proprietarĭ și arendași sunt Jidanii? Să fie pentru ca substanțele ce pun Jidanii în obiectele de îndestulare publică, al căror monopol îl au Jidanii și a căror efecte otrăvitóre să rămâe vecinic necontestate? Nu este admisibil că Jidanii cari au monopolisat căsăpiile, brutăriile, rachiul, să nu pue substanțe vătămătóre sănătățeĭ, căcĭ, cum se face că Românii mor așa mulți, pe când Jidanii se înmulțesc ca posderia.

Dacă cine-va merge Sămbăta pe stradile unuĭ oraș d. ex. Iași, Botoșani, Dorohoĭ, Fălticeni, Piatra, Bacău, etc. etc., va vedea că tóte prăvăliile sunt închise. Ale cuĭ sunt acestea? ale Jidanilor. Câte sunt Românești? numaĭ 10, iar Jidovești 1050. In prăvăliile Jidanilor nu

se găsește în serviciul lor nicĭ un Român, sau de altă națiune, toți sunt Jidanĭ și numaĭ Jidanĭ. Apoĭ Sâmbătă nu găsești nicĭ pâine, nicĭ carne, trebue să răbdĭ, căcĭ Jidanii cari au acaparat totul, țin în mână totul și unde rar vedĭ câte un precupeț Român cu alimente-trif lepadate de Jidanĭ vânzîndu-le Românilor. Cușerul ce se vinde de Jidanĭ este marfă de Duminecă, iar nu de Șabăț (sâmbătă). Mudicele militărești maĭ cu sémă în Moldova cântă în grădinile publice Sâmbăta spre desfatarea némuluĭ luĭ Israil. Dumineca rar este mudică, Românii sunt siliți de a prăsnui șabăsul și a se delecta Simbăta cu Jidanii. Jidanii sunt semeți și îndrăsneți; trotuarile de pe strade aparțin lor și numaĭ lor. Românii trebue să umble prin mijlocul stradelor.

Tóte meseriile relative construcțiuneĭ aparțineau până maĭ dăună-dĭ Românilor, astă-dĭ toți aceștia au devenit salahorii Jidanilor. Zidarĭ, tîmplarĭ, dulgherĭ, toți sunt Jidanĭ.

Plăpomarĭ, comercianți, cojocarĭ, abagii, cavafĭ, toți acești meseriași ce au existat în țara nóstră din timpurile cele maĭ vechĭ, cari au produs îmbrăcămintea țaranuluĭ și îmbrăcămintea acestuia să vede reprodusă pe columna luĭ Traian la Roma, maĭ toți aceștia au decădut și s'au înlocuit prin Jidanĭ. Jidanii au pus ghiarele pe tot comerciul, industria și precupeția ce sta în măinele Românilor. Ba maĭ mult încă, eĭ au clădit sinagoge prin satile nóstre, au întrodus în masa necultă a țaranilor noștri prejudecățile lor Jidovești. Eĭ stâng setea țaranuluĭ nostru cu acea otravă ce se numește basamac, băutură compusă cu spirt, ardeiu, vitriol și amelic; cele maĭ groḍave otrăvurĭ și prin amestecul acestuĭ spirt cu alte multe așa numite dresurĭ ce tâmpește, imbestédă și duce cu pașĭ repedĭ la nebunie, la mórtea convulsivă.

Eĭ, Jidanii a bagat în capul țarancelor nóstre că portul lor este sălbatic și că nu maĭ este la modă. Eĭ le-au întrodus gustul d'a purta confecțiunĭ și mode Jidovești de pe la mahalalele orașelor, atâte producțiunĭ fațarnice, înșelătóre, putrede și snbrede, spre a desființa solidele și Românești confecțiunĭ ale industrieĭ casnice, cu cari țarancele se îndeletniceau și îmbracau familia lor.

Găina, oul, mielul, vițelul, vaca, porumbul, brațele și sufletul țaranuluĭ Român, aparțin Jidanuluĭ și numaĭ Jidanuluĭ. Acest spectacol înfricoșat ni'l înfățișédă maĭ tóte satile din Moldova. Nenorocitul țaran e privit de Jidan ca un instrument animal, nicĭ cum omenesc. Țaranul, moșnénul, resbelnicul, vitédul de odinióră, Românul cel maĭ neauș, vânjos și oțelit, muncitor al culturei pământuluĭ nostru, este ḍugrumat de Jidan, el vegetédă numaĭ din grația Jidanuluĭ și cu drept marile poet Mihail Eminescu ḍice:

„Din Boian la Vatra-Dornii
„Au umplut omida cornii
„Și streinul te tot paște
„De nu te maĭ poțĭ cunóște.
„Vaĭ de biet Român săracul!
„Indărăt tot dă ca racul.
„Nicĭ îi merge, nicĭ se 'ndémnă,
„Nicĭ e vară vara luĭ
„Și-ĭ strein în țara luĭ.

Nicĭ o națiune n'are posiție maĭ trumósă ca Jidoviĭ în Românía; eĭ sunt fericiți pe când elementul Român sufere tóte, iar cel Jidovesc stă tot-d'a-una la adăpost, menajat de guvern și de opositie ca cestie politică, precum și de tótă populația fără patriotism, robită și 'nlănțuită de Jidovime prin felurite daraveruri, căcĭ nu se află mișcare de banĭ, de comerț și de orĭ-ce afacerĭ, unde să nu fie amestecați, fără care n'ar putea să se ție și să resiste cu atâta putere contra Românilor și de aceea orĭce luptă economică de interese și afacerĭ cu eĭ, nu se maĭ póte ține și cu tóte aceste Jidovimea este tot nemulțumită.

Când un popor are să piară, maĭ întâiu 'și perde mințile, în cât nu maĭ știe ce face; ca și Românii cari luptă pe mórte între eĭ să se dobóre unii pe alții, să sfâșie ca tigrii ce se vĕd cu câte o bucată maĭ mare în gură.

Românii toți sunt talharĭ, infamĭ și trădătorĭ, după cum se declară eĭ însușĭ unii pe alții prin marile lor adunărĭ politice, guvernamentalĭ și oposanțĭ; și numaĭ Ji-

danii rĕmân la o parte buni, de trébă şi cinstiţi, de cari nimenea nu se légă nicĭ nu'ĭ atacă.

Lupta înfocată nu este nicĭ de cum între Jidovism şi Românism, ci între Români cum să'şĭ piardă ţara şi se o dea Jidanilor. Maĭ curând póte fi posibil un rĕsboiŭ civil între Români, de cât o vrajbă contra Jidanilor. Dacă lupta de pierdare ce o ţin Românii între eĭ s'ar înlătura şi cu toţiĭ într'o unire ar striga afară Jidanii din ţară, eĭ s'ar duce. Orĭ câte legĭ s'a făcut şi dispoziţii s'au luat contra Jidanilor, n'au fost de cât o iluḑie gólă, fără de a se aplica şi fără de nicĭ un efect ; ci numaĭ o alarmă în favórea lor şi în detrimentul Românilor. Naturalisarea 'şi-o capătă ca o gâscă albă din piaţă orĭ când vrea.

Oprirea comerţuluĭ ambulant a fost numaĭ o stafie de nópte ce a dispărut la lumina ḑileĭ ; góna de prin sate un urlet de vênt ce n'a mişcat nicĭ un puiŭ de Jidan de la locul luĭ. Ca şi svonul de emigrare despre care se vorbeşte şi dacă 'n adevĕr ar emigra pe fie-care an câte o mie din ceĭ ce vor a-şĭ căuta norocul, iar nu scaparea de miḑerie, căcĭ Jidanul în România unde este pâine multă şi pe nimic nu móre de fóme, nu se află în miserie şi e maĭ fericit de cât Românul care nu póte să facă câte face Jidanul; şi de ar emigra se ḑicem câte o mie pe an, într'o generaţie de 25 anĭ ar face 25 miĭ; în cari timp cresc, se înmulţesc şi sosesc alţi o sută de miĭ ; căcĭ ori-ce s'ar spune, loc maĭ bun şi priitor de prăsilă pentru Jidanĭ, altul nicăire pe lume nu se maĭ găseşte.

Dacă Jidaniĭ isgoniţĭ din Egipet cu Moise în cap ar fi nimerit pe aceste locurĭ, ajungeau până acum ca frunḑa şi iarba de nu 'i-ar ţine pământul şi ast-fel s'ar fi împlinit de mult bine cuvântarea luĭ Iehova.

Nicăirĭ Jidaniĭ nu pot găsi aşa loc de traficărie şi se trăiască maĭ bine, maĭ uşor şi nesuparaţĭ ca în România. In oraşe banul nu jócă de cât în mâna Jidanilor şi dacă Românul se înfruptă din eĭ, este tot prin Jidov care'ĭ de diminéţa şi până séra i-a şi luat înapoĭ.

Tóte accisile începênd de la cele mari de prin o-

raşe şi până la cele maĭ micĭ din sate, sunt luate de Jidovĭ. Tóte licitaţiile, monopolul tutunurilor, construirĭ de edificiĭ publice, palate, căḑărmĭ, lucrărĭ de pavage, prunduit de şosele, facerĭ de poduri, canalurĭ, terasamente, fortificaţiĭ, iluminare, curăţire, aprovisionărĭ de lemne, furnisorĭ aĭ armateĭ şi a orĭ-ce autorităţĭ, în fine tot ce se dă la meḑat şi intreprinderĭ, este luat de Jidan.

Să venim la ţară. Toţĭ câţĭ au capatat naturalisarea sunt proprietarĭĭ celor maĭ marĭ şi maĭ frumóse domeniĭ, iar ceĭ fără drepturĭ trăesc tot atât de bine. Vorba de a li se lua la ţară cărciumele din mână, nu le-au făcut altă ḑăticnéla, de cât aceea ca să se mute în odaia sau casa d'alăturea şi să'şĭ pue câte un Român cărciumar şi altul cu numele de brevetant deosebit de aceĭ din gramada înpământeniă cari sunt în tovărăşie. Alţiĭ deschiḑându-şĭ câte o băcanie, dughénă de mărunţişurĭ, articole de hrană stricată, îmbrăcăminte şi încălţăminte falşă, manufactură putredă. Alţiĭ fac negustorie de cereale, cumpără cu carul, cu sacul, cu traista, alţiĭ negustoresc vite marĭ şi mărunte, paserĭ, ouă, brânḑă, unt, pieĭ de mascur, de vite, lână, cojóce, căciulĭ, in, pĕr de porc, pene, puf, pieĭ de epurĭ, pândĭ, sucmane, lăicere, sacĭ, scorţurĭ, fuior, cămeşóice, iţarĭ, miere, hoştină, nucĭ, vin, alune, lulele, etc. Alţiĭ meşteşugarĭ, cârpacĭ, samsarĭ, cismarĭ, croitorĭ, blanari, cojocarĭ, dogarĭ, casapĭ, brutarĭ. Alţiĭ ţin case de prostituţie, alţiĭ ţin păduri, ferăstrae, morĭ, poduri, iaḑurĭ de peşte, grădinĭ, viĭ, dijme, prisecĭ, suhaturĭ. Alţiĭ ţin puţurĭ de păcură, fabricĭ de gaḑ, velniţĭ, poverne ; alţiĭ ogóre cu chirie apucate şi lucrate pe nimic de pe la ómenĭ la nevoĭ grele de bóle, naşterĭ, morţĭ, cumetriĭ, beţiĭ, etc. etc. Eĭ cumpără, vênd şi iar cumpără ; nu remâne nimica necumparat şi nevêndut de dânşiĭ, trupul femeeĭ, virginitatea feteĭ, pĕrul de pe cap şi dinţiĭ din gură. Jidovul cumpără de la barbaţĭ, Jidófca de la femeĭ, fata de la fete, băiatul de la băeţĭ. Toţĭ cumpără şi vênd mereu, toţĭ sunt căpătuiţĭ şi ocupaţĭ prin sate.

Peste un milion de sătenĭ sărăciţĭ maĭ întâiŭ de coloniile Jidoveştĭ aşeḑate prin sate, au căḑut în ghia-

rele proprietarilor şi arendaşilor Jidanĭ şi prin angajamente deveniţĭ robĭ, sunt trataţĭ ca negriĭ din America.

A scăpa pe niște ființe nenorocite din ghiarele Jidovilor, a lupta contra tiranieĭ acestora, a da la lumină cruḑimile lor, a lupta pentru isgonirea acestor parasiţĭ, este a face cel maĭ mare act de umanitate.

Moşiile, fie ale statuluĭ cât şi particulare, parte sunt proprietate, iar parte arendate tot Jidanilor. Pentru ca se argumentăm afirmaţiunea nóstră, punem sub privirea lectoruluĭ o listă publicată de ḑiarul *Voința Națională* de la 6 August 1885 în care se arată că la înpământenirea Jidanilor cu ocaḑia modificăreĭ art. 7 din constituţie, ḑece Jidanĭ din numĕrul celor 1200 împământeniţĭ atuncea au cumparat moşiĭ în întindere peste o sută cinciḑecĭ de miĭ de fălcĭ.

Iată şi numele acestor cetăţenĭ Românĭ circumcişĭ de religiune mosaică :

1). Jidovul *Solomon Zilabis* din Focşanĭ a cumparat moşia Boldu din judeţul Râmnicul-Sarat, în întindere de 42 miĭ de pogone, valóre de un milion de francĭ a d-luĭ Ion Ghica.

2). Jidovul *Iustăr* din Bacău a cumparat moşia Căneştĭ din judeţul Iaşĭ fostă a d-luĭ Ganea.

3). Jidovul *Meyerhofer* a cumparat Siretul şi Lespeḑile din judeţul Sucéva întindere de 2,500 fălcĭ pe preţul de 65,000 galbenĭ fostă a familieĭ Bosie ; apoĭ moşia Criveştĭ, moşia Făcăşeniĭ, de maĭ multe miĭ de fălcĭ şi moşia Hăbăşeşcĭ din judeţul Roman peste 4000 de fălcĭ ; în ajun de a o cumpara, acéstă moşie era pusă în vînḑare de acest Jidan pentru creanţă ipotecară colosală ce are în aceste proprietăţĭ a d-luĭ Inge Rober.

4). Jidovul *Mendel Posner* a cumparat moşia Sascutul din judeţul Bacău de maĭ multe miĭ de fălcĭ.

5). Jidovul *Theiler* a cumparat moşia Moineştĭ din judeţul Bacău cu isvóre de păcură şi petroleu, întindere de 1550 fălcĭ, fostă a familieĭ Mavrocordat, cu 40,000 de galbenĭ ; apoĭ moşia Şolonţu tot din judeţul Bacău cu isvóre de păcură şi petroliu, peste 3000 de fălcĭ, cu preţ de şase sute de mii de francĭ ; *proprietatea fostuluĭ domn al Moldoveĭ Ion Sandu Sturḑa.*

6 . Jidovul *Costiner* a cumparat moşia Bălăşeni din judeţul Botoşanĭ, fostă a familieĭ Ciolac Lăţescu, în întindere aprópe 1000 fălcĭ, pe preţ de treĭ sute de miĭ de francĭ.

7). Jidovul *Michel Daniil*, cel cu avere de peste patru-ḑecĭ de milióne, a cumparat moşia Ionăşenĭ din judeţul Botoşanĭ, fostă a familieĭ Balş, în întindere de 1000 fălcĭ cu preţ de 12,000 galbenĭ. 2) Ţibucaniĭ din judeţul Némţ, 3000 de fălcĭ, fostă a familieĭ Sturḑa cu preţ de 40,000 de galbenĭ. 3) Moşia Buḑnea din judeţul Iaşĭ, întindere de 1300 fălcĭ, fostă proprietate a d-luĭ Mateĭ Ganea, cu preţ de 28,000 galbenĭ. 4) Moşia Bădeniĭ din judeţul Iaşĭ întidere de 3,800 fălcĭ, cu preţ de 95,000 galbenĭ, fosta proprietate a familieĭ Balş.

Jidoviĭ *cămătarĭ fraţiĭ Veisengrün*, tot de la Iaşĭ, a cumparat 1) Moşia Tăcuta din judeţul Vasluiu, întindere de 2000 fălcĭ ; fostă a familieĭ Sturḑa, cu preţ de 40,000 galbenĭ. 2). Bogdăneştiĭ din judeţul Bacău, 2500 fălcĭ fostă a familieĭ Bogdan, cu preţ de cincĭ sute de miĭ de francĭ. 3). Moşia Vascanĭ. 4). Moşia Ghindeştĭ de maĭ multe miĭ de fălcĭ. 5). Moşia Talpa din judeţul Dorohoiŭ, 330 fălcĭ, cu preţ de 12,000 de galbenĭ. 6). Moşia Buhaia. 8). Moşia Pescariĭ din judeţul Dorohoĭ, întindere de 220 fălcĭ, cu preţ de 10,000 galbenĭ. 9). Moşia Şoldăneştĭ din judeţul *Sucéva*, fostă a familieĭ *Forăscu*, în mărime de 600 fălcĭ, cu preţ de 22,000 galbenĭ. 10). Moşia Sarata. 11). Moşia Movila Rupta şi 12). Moşia Râpeniĭ din judeţul Botoşanĭ, fostă a familieĭ Ventura.

Un alt Jidan, al căruĭ nume nu l'am aflat, a cumparat moşia Părincea din judeţul Bacău, de maĭ multe miĭ de fălcĭ, un târg pe dânsa şi cu o biserică de o mare frumuseţe, fostă proprietate a Banuluĭ *Anastase Ion.*

Dar cu industria cum stă Romănia ? Şi acésta tot în mâna Jidanilor este. Conferinţa d-luĭ *Neculai Dumitrescu* ţinută în sala societăţeĭ „Tinerimea Română“ în Bucureştĭ la 17 Decembre 1895, al căreĭ preşedinte este, şi publicată în *Rerista „Tinerimea Română“* No. 9 din 1896, de unde extragem câte-va pasage, e oglinda cea maĭ fidelă a situaţiuneĭ creată de Jidanĭ şi pe acest teren în dauna Românilor.

Dl. N. Dumitrescu este unul din membriĭ congresuluĭ internaţional antisemit ţinut în Bucureştĭ la 26 August 1886 şi unul din ceĭ cari se ocupă cu cestiunile economice, precum şi acea a Jidovilor în România. Eată ce ḑice d. N. Dumitrescu în acéstă privinţă. :

„In general vorbind, România este una din ţerile „cele maĭ înapoiate în industrie. Imprejurările diferite a „făcut ca activitatea nóstră economică să se mărgi„néscă numaĭ la exploatarea pământuluĭ şi la exercitarea „câtor-va industriĭ mici.

„Industria mare, fabrica, aceea cari prin puterea ca„pitalurilor şi inteligenţeĭ transformă productele a„gricole şi minere în obiecte manufacturale; aceea „care alimentéḑă comerciul de exportat, nu există la noĭ „în ţară. Industria mare,—fabrica, în timpul de faţă o„cupă locul cel maĭ însemnat şi tinde a'şĭ lărgi sfera sa „de activitate. In ţările agricole, chiar la noĭ în Româ„nia, unde din cauḑa săceteĭ, a concurenţeĭ şi a altor „cauḑe, criḑa a început să domnéscă, ceia-ce ne face să „ne întórcem privirile către necesitatea uneĭ industriĭ marĭ. „Dacă o ţară este lipsită de acéstă arteră de viéţă, in„dustria, lucrul se reduce la a căuta tóte mijlócele po„sibile pentru a o face să se producă.

„Când însă, necesitatea şi împrejurările împing la „formarea eĭ, când începuturĭ avem; însă în loc de a fi „în mâinile pământenilor, este în ale streinilor, lucrul să „schimbă. Când nu avem cel puţin speranţă că cu tim„pul pământeniĭ să înlocuiască străiniĭ, faptul devine de „o gravitate mare.

„Atuncĭ însă când suntem ameninţaţĭ a vedea ră„dicându-se şi întinḑându-se fabricĭ pe pământul ţăreĭ „Româneştĭ,—proprietariĭ fiind streiniĭ,—numaĭ pentru a „ne stórce, un pericol naţional ne ameninţă şi orĭ-ce „Român de inimă trebue să se îngrijéscă şi să-şĭ pue tótă „activitatea spre a'ĭ pune o stavilă. Crearea uneĭ ast-fel „de industriĭ ne duce la o încătuşare din care anevoe „vom maĭ pute eşi.

„Cum că faptele sunt ast-fel şi că în tóte acestea „nu este de cât adevărul, din nenorocire, nu avem de

„cât se aruncăm o privire asupra tablouluĭ de stabili„mentile industriale ce se bucură de avantajele legeĭ pen„tru încurajarea industrieĭ,—poreclită naţională, publicată „de ministerul Domeniilor şi vom vedea că : Din 114 fa„bricĭ la câte s'au acordat privilegiul legeĭ de la 1887 „şi până la 1893 sunt ale streinilor 71, ale pământenilor „35, şi ale diferitelor societăţĭ cari în mare parte sunt „streine 8.

„Din cele 71 ale streinilor :

„54 sunt Evreeştĭ cu un capital de 28,000,000.

„17 „ ale altor naţiunĭ cu capital 1,400,000.

„Iar cele 8 ale societăţilor cu un ca„pital de 13,500,000

„Cari ne dă un total de leĭ . . 42,900,000

„Pe când cele 35 ale Românilor nu au de cât un „capital de 6,000,000 leĭ.

„La acestea trebue se maĭ adăogăm că capitalul fa„bricelor aĭ căror proprietarĭ sunt Româniĭ, cea maĭ mare „parte este împrumutat tot de la Evreĭ.

„Aceste cifre sunt fórte elocinte pentru a ne arata „pericolul care este înspăimântător. Căcĭ din aprópe „50,000,000 capitalul fabricelor din ţară 43,000,000 este „al streinilor şi numaĭ 6 milióne şi ceva sub o formă „Românéscă.

„Dacă aceste începuturĭ de creare a uneĭ industriĭ, „poreclită Românéscă, va merge tot ast-fel, în fórte scurt „timp vom fi cu totul tributarĭ Evreilor şi nu ne vom maĭ „putea mişca, fără voia lor, fiind legaţĭ de mâinĭ şi de „picióre.

„Să nu ne înşelăm dar şi să ne bucurăm când ve„dem înfiinţîndu-se vre-o fabrică, care în derisiune şi „pentru a ne amăgi şi maĭ mult pórtă numele de naţio„nală. Nu, ea este antinaţională; ea este un focar de „unde esă miĭ şi miĭ de săgeţĭ economice cari străpung „corpul ţărĭĭ nóstre şi cari sunt de miĭ de orĭ maĭ ve„ninóse ca cele ale streinilor de alte naţionalităţĭ. Dl. Dumitrescu termină cu următórele cuvinte ale D-luĭ Ión Ghica : „O naţiune fără industrie naţională nu póte fi „considerată ca o naţiune civilisată. Vênătórea slujbelor

„și părăsirea industrieĭ în mâinile streinilor sunt peirea „țăriĭ acesteia; sunt inamiciĭ primejdioșĭ aĭ Românilor, „sunt aliațiĭ puternicĭ aĭ Ovreismuluĭ".

Cele spuse de Dl. Dumitrescu sunt atât de adevarate, în cât nu se maĭ încape nicĭ un comentar. D-sa a aratat în general că capitalul de șase milióne plasat în fabricile Românilor este împrumutat tot de la Jidanĭ și fiindcă n'a citat o probă parțială, apoĭ ca exemplu póte servi fabrica de cherestea de la Găinești din județul Sucéva, unde pe lângă d. *Vasile Țenof* în asociație maĭ figurédă și doĭ Jidanĭ din Fălticenĭ: *Zalmăn Țfibel și Leiba Vol*; asemine este și cu fabrica de hârtie de la Letea județul Bacău, unde un Român ca Porumbaru la început a perdut tot capitalul în acéstă fabrică, grație numaĭ Jidanilor*), iar după restaurare ca să pótă merge înainte, a întrat în asociație pe lângă acționariĭ Românĭ și aceĭ Jidanĭ ca bancherul *Marmoroch Blank din Bucureștĭ*.

Să naște întrebarea: ce maĭ avem propriu în acéstă țară pe care cu atâta fală o numim patria Română? nimic, afară de câte-va domeniĭ publice și pământurile ce se cuvin țaranilor, căcĭ tot cel-l'alt pământ, afară de câte-va excepțiĭ, se află în stăpânirea Jidanilor. S'au găsit decăduțĭ, lipsițĭ de orĭ-ce simț național și chiar de instinctul conservăreĭ propriu, cari pentru ca să-șĭ maĭ pótă procura ultimul preț al desperăreĭ, s'au degradat până a deveni instrumentul servil al înșelăciunelor și fraudelor Jidovești. Uniĭ ca aceștia, considerând că Jidaniĭ erau opriți prin lege de a-șĭ procura imobile 'șĭ-au vîndut numele cumpărând moșiĭ Jidanilor cari nu aveau împământenirea și cărora apoĭ de formă le-au arendat acestora câte pe 99 anĭ.

Boeriĭ moderniĭ cari au ținut aprópe 40 anĭ numaĭ în mâinele lor sórta Românieĭ, cari se bucurau numaĭ singurĭ de privilegiile ce le acordau regulamentele organice, ce au făcut pentru fericirea țăreĭ? Nimic! Ba au făcut ceva, au râsipit la Paris în desfrânărĭ tóte stările și bogățiile din sinul Românieĭ. La Paris, acest Babilon al lumeĭ moderne, în loc să învețe ce e bun și salutar,

*). *D. Porumbaru susține contrarul.*

au învețat viciurĭ și corumpție, pe care ajutațĭ și secondațĭ de Jidanĭ, le-au introdus în țară, par'că țara Românéscă n'are destule pacate, și avea necesitate se'șĭ asimileđe și pacatele streinilor.

Boeriĭ țăreĭ au fost maĭ răĭ și maĭ tiranĭ patrieĭ, de cât chiar Fanarioțiĭ, de cât însușĭ muscalul, căcĭ n'a esecutat nicĭ macar ceia ce era bun în regulamentile luĭ Chiselef. Pentru țară n'a făcut nimic, dar au făcut cel puțin pentru eĭ ceva bun? Nimic, și-au risipit nebunește stările și astă-dĭ lipsițĭ de morală și cultură, tremură, să tăvălesc și 'ngălbinesc înaintea Jidanilor cari țin de păr cu sinetile pe aceĭ ce le-au ipotecat moșiile, iar celor care le-au vândut de vecĭ le đicem să-ĭ ierte Dumneđeu! Ș'apoĭ pretind că sunt aristocrația țăriĭ, dar aristocrațiile altor țărĭ ca a Francieĭ de exemplu sau a Rusieĭ, escelédă prin cultură și fapte patriotice, iar nu prin corumpțiune și ignoranță. Bine a đis nemuritorul „*Mihail Cogălnicénu* în ședința camereĭ de la 1863, că *sămînța bo-*„*erilor vechĭ s'a stărpit în țară ca sămânța gogoșilor* „*de matasă*. Dormițĭ în liniște umbre mărețe și nobile *Mihaiu, Ștefan, Budeștĭ, Văcărești. Leurdenĭ, Bălăcenĭ, Cretuleștĭ*, etc. etc.. și cereți astă-dĭ reînvierea vóstră, pentru ca să nu muriți d'al doilea, de rușinea boerilor cărora le-ațĭ lasat moștenire sórta Românieĭ.

Dar se maĭ află astă-dĭ boerĭ cari se pretind a face excepțiune de la acéstă regulă; acésta dovedéscă-ne prin fapte patriotice, c'au moștenit virtuțile străbune. Renunțe aceștĭ boerĭ la traiul vicios și corumpt de până aci, renunțe d'a maĭ vâna puterea politică a țăriĭ urđând pentru acésta intrigĭ vătămătóre Românieĭ, și concentređe-șĭ tóte puterile pentru desvoltarea economică a țăriĭ. Se ție cu tóte mijlócele moșiile ce le-au maĭ ramas; să se ocupe însă-șĭ de agricultură și comerciu ast-fel cum face aristocrația Engleđă, să se scuture de toțĭ cămătariĭ și factoriĭ Jidanĭ cu cari se serveau până aci și să se serve pentru viitor numaĭ cu Românii.

Să cumpere tóte obiectele necesare numaĭ de la Românĭ, cu un cuvânt să se feréscă de orĭ-ce contact cu

Jidanii și numaĭ atuncea 'șĭ vor recâștiga demnitatea, și influența asupra conducereĭ politice a țăreĭ.

In România Jidanul este bancher, comerciant, industriaș, restaurant, cărciumar, brutar, arendaș, ipotecarul maĭ tuturor moșiilor boerești, medic și librar. Tóte creditele pentru țară le dă Jidovul ast-fel că Românuluĭ nu 'ĭ-a ramas d'a fi alta în țara luĭ de cât: *agricultor, funcționar și cerșetor.*

Adevarata burghedie a țăriĭ, o constitue Jidaniĭ cu vr'o câți-va străinĭ. Jidaniĭ sunt propagatoriĭ și intermediatoriĭ corumpțiuneĭ materiale și morale a poporuluĭ Român. Se luăm de exemplu un sat aĭ căruĭ locuitoriĭ cu ceva stare, sunt muncitoriĭ, robuștĭ, tineriĭ și frumoșĭ la față; un Jidan care va întra în acest sat va reuși ca peste 2 sau 3 anĭ se fie acești locuitoriĭ calicĭ, trăind în cea maĭ négră miserie, paliḑĭ, piperniciți și plinĭ de bóle venerice. Pe jumatate din acești locuitoriĭ 'ĭ vom vedea la ușile tribunalelor și prin pușcăriĭ, iar pe Jidanul care întrase în sat plin de sdrențe, cu piciórele góle și miorlăind de fóme, îl vom vedeă într'o trăsură trasă de 4 caĭ, mergênd la oraș să se facă mare comerciant sau industriaș cu baniĭ storșĭ din sângele Românuluĭ. Jidanul când a întrat în sat ajutat de coreligionariĭ săĭ a deschis o cârciumă și a început a-și vinde rachiul falșificat cu vitriol sau cum 'ĭ ḑice țaranul cu catran, pe grâu, orz, fân, găinĭ, ouă și pe hainele sătenuluĭ, iar țaranul vḕḑênd înlesnirea cu care'și póte procura rachiul, începe a frequenta cât maĭ des pe jupânul Șulăm, până ce de odată se vede căḑut în darul beției; acu duce luĭ Iți vițelul, mâine boul, poimâne amanetḗḑă casa și ogorul sĕu; ne maĭ avênd ce ḑălogi, 'și ea refugiu la crime, pentru a'și putea procura otrava ce a devenit elementul sĕu de viḗță, până ce în urmă să desbată în ocnă și ast-fel din Românul cel falnic, care era forța și speranța națiuneĭ, aḑĭ s'a ales prin ajutorul Jidanuluĭ o ființă nenorocită și miserabilă, d'a căruĭ milă trebue să'ți curgă lacrimile șiroiŭ.

Pentru noĭ antisemiți din punct de vedere național și economic chestiunea Jidovilor constitue cel maĭ mare

pericol. Decĭ, natural este să luăm tóte mijlócele de precauțiune dictate de instinctul de conservare, contra unuĭ ném strein atât de invadator și agresiv care nu maĭ cunóște stavile, ci dă busna să'și bage lingura orĭ unde găsește óla cue-va pusă la foc.

Acest ném fără de obraḑ să îndésă nepoftit la masă, ș'apoĭ țipă dacă te'ncercĭ să'ĭ ieĭ tacâmul de 'nainte, ca cum ar fi un popor privilegiat în virtutea unor prerogative sacro-sante de drept divin, ca cele-l'alte națiunĭ să fie obligate a-ĭ ține cu pune-te masă, scólă-te masă, ca pe boul Apis, sau ca pe Elefantul alb de prin pagodele Indiane, pe socotéla publică. Nu le este de ajuns Jidanilor că din neprevederea Românilor au pus mâna pe averea mobiliară și s'au făcut capitaliști prin usură și spoliațiune. Nu sunt mulțumiți că au acaparat o mare parte din averea imobiliară, devenind stăpânĭ pe moșiile cele maĭ frumóse în locul vechilor proprietarĭ băștinași pe care i-au sărăcit.

Jidaniĭ la noĭ în România unde fac tot ce vor, s'au deprins cu ideia că nu li se póte refusa nimic, că totul este permis, căcĭ au avut de multe orĭ ocasiune să constate prin experiența lor proprie, că *obrasnicul mânâncă prasnicul.* Românul ĭĭ cunóște destul de bine când ḑice: *pe Jidan dacă'l daĭ afară pe ușă el îți intră pe fereastră.* Să fie bine convinși toți evreo-filiĭ că pe Jidanĭ nicĭ odată n.u'ĭ vor avea prietenĭ, pentru că în inima Jidovéscă e săḑită adânc ura asupra celor necircumcișĭ, pentru că e înrădăcinat întrînșiĭ disprețul contra celor l'alte națiunĭ și maĭ cu sémă contra creștinuluĭ.

Maĭ degrabă póte cine-va înblânḑi o hienă și se o facă recunoscătóre pentru bine-facerile primite de cât pe un Jidan. Orĭ-cine trebue să se ferésca de a imita pe nenorocitul din fabulă, care cuprins de milă pentru șerpele rebegit, l'a luat în sîn spre a'l încălḑi, dar a trebuit să plătéscă cu viḗța compătimirea sa imprudentă. După cum nu poți face din códă de câne sîtă de matasă, tot ast-fel nimenĭ de pe pe suprafața pământuluĭ nu va reuși să facă om de trébă pe vre un Jidan.

Avut'a România vre-o dată de la atâta amar de Ji-

daní, de când nutrește la sînul eĭ, cel maĭ mic bine sau folos? Resplătit'a vre-o dată hórdele pustiuluĭ Asiatic de pe lângă Marea Mórtă ospitalitatea generósă a Românuluĭ într'alt-fel de cât prin jaf și ruină, prin intrigĭ, crime, spionaj și calomniile cele maĭ infame din pamfletile lor și din presa străină? Lepadatu-s'a pentru a se asimila cu Românul vre unul dintre noiĭ cetățenĭ pretinșĭ Românĭ de religiune mosaică, după cum se asimiléză și să contopesc în sinul națiuneĭ nóstre, străinĭ de alte naționalități, identificându-se cu interesele și aspirațiunile poporuluĭ Român?

Vom arata sprijiniță pe dovedĭ, fapte de modul cum Jidanul recunóște Românuluĭ ospitalitatea. Iată ce scrie „*Voința Națională*“ de la 25 Iulie 1885 în privința Jidovilor *David Grümberg și Haim Herșcu Lak.*

„De doĭ anĭ trecuțĭ *David Grünberg și Haim Her-*
„*șcu Lak*, au luat în arendă moșia Brusturósa, proprie-
„tatea Ghica și cu dreptul de a se exploata pădurea de
„brad de pe ea.

„Acești Evreĭ devenind arendași 'și au închipuit că
„toțĭ locuitoriĭ de pe moșie sunt sclaviĭ lor și că au dre-
„ptul sĕ'ĭ șicanedze, sĕ'ĭ persecute și sĕ'ĭ torturedze fără nicĭ
„o respundere.

„Ast-fel maĭ întâiŭ au aședat în tóte serviciile de
„de exploatare a moșieĭ și a pădureĭ numaĭ Ebreĭ. De
„la contabil și până la cel din urmă murar sau ferestrăór
„Evreĭ și nu-maĭ Evreĭ.

„Au populat comuna Brusturósa pe lângă această su-
„medenie de slujbași, încă cu vre o 60 familiĭ de Evreĭ“.

„In fine se pare că acești Evreĭ n'au venit pe moșie,
„de cât cu scop de a calici maĭ rău pe locuitorĭ, ca și
„cum ar ave a'și resbuna pentru óre care faptă contra lor“.

„O singură lucrare a redervat și pentru țaraniĭ din
„Brusturósa, lucrarea cea maĭ grea care póte fi și maĭ
„puțin producătóre.

„Așa țaranilor de pe moșie le au dat se care butucĭ
„din pădure cu preț de 50 banĭ bucata, adică se tae co-
„pacul din pădure, să'l ciopârtească, să'l facă de mări-
„mea cerută și să'l aducă la ferestrĕu. Apoĭ nicĭ acest

„preț derisoriŭ nu plătesc Ebreii țaranilor, sub diferite
„pretexte, constrângêndu-ĭ la urma urmelor, a primi maĭ
„puțin, adică câte 25 banĭ de butuc, lucrat și transpor-
„tat în aratatele condițiunĭ, ca să scape de șicană.

La 20 August 1895 „*Voința Națională*“ scrie că „locuitoriĭ de la Brusturósa, din județul Bacău, au ramas „peritorĭ de fóme, de când arendașul Evreŭ de acolo a „acaparat cu totul ferestrăile, singurul lor mijloc de e-„xistență până acuma. In urma ancheteĭ ce s'a ordonat „de Minister a se face la Brusturósa, s'a constatat că tó-„te turburările de acolo sunt datorite numaĭ Jidanilor, „care după ce au provocat nemulțumirile locuitorilor și'ĭ „au adus la sapă de lemn, tot eĭ au început a striga și „a se plânge prin ziare și pe la autoritate, că ar fi bă-„tuți și jefuiți.

„Ast-fel de rescóle provocate de Jidanĭ, au avut loc „tot în acel județ în cursul luneĭ Septembre din acel an „la comunile *Văiești*, *Doftana și Asan*“

Violențele și torturile exercitate de Jidaniĭ arendași asupra țaranilor Românĭ sunt atât de grodave, cum nu'și póte inchipui mintea omenească.

Vom da ca probă pe marile și vestitul arendaș de la Pomârla din județul Dorohoi, *Mochi Fișer* arendaș a 11 moșiĭ care ține falcea de pământ cu 30 fr. și locuitorilor o vinde cu 80, 100 și 120 francĭ. Această hienă de Jidan cu înfățișare ominéscă a omorât pe țaranul *Ion Bizuc* din *comuna Pomârla județul Dorohoi* în ziua de 17 Iulie 1887 lăsând in urmă'ĭ o văduvă cu 6 copiĭ. Jidovul *Ficher* a fost judecat și condemnat la o lună de zile închisóre, 1000 leĭ despăgubire cătră Stat, și 3000 leĭ cătră soția defunctuluĭ. Acest Jidan a torturat crâncen pe locuitoriĭ de pe moșia sa între care citĕm: *Gheorghe a Boghițoeĭ*, *Ion Cazacu*, *Dumitru Vasilievici*, *Gheorghe Mocanu*, *Sandu Nastase*, *Anania Olar*, *iar pe nenorocitul Vasile Șline* l'a împușcat slugile luĭ *Fișer* din ordinul sĕu. Dacă *Fișer* a scapat numai cu o lună închisóre, acésta se datorește posițieĭ sale materiale, căcĭ a cheltuit peste 50,000 leĭ după cum afirmă chiar „*Vocea Botoșanilor*“ din acel an.

In județul Dorohoi numaĭ Domniĭ *Ion Docan*, *Fraţiĭ Filăteşti*, *Fraţiĭ Cananău şi fraţiĭ Roseteşti*, sunt singuriĭ proprietarĭ de moşiĭ care'şĭ cultivă moşiile. Iar posesoriĭ Românĭ numaĭ Dómna Petrovicĭ din *Puţurenĭ*. Restul moşiilor care trec peste 200 sunt ţinute numaĭ de Jidanĭ, ast-fel că ţaranul orĭ unde va merge este robul Jidanuluĭ. Dacă se va duce la Ibăneştĭ, dă peste Jidovul *Spothaim*, la Dănulenĭ dă peste Jidovul *Izoler*, şi aşa maĭ departe. Tóte moşiile de prin judeţile din Moldova fie a statuluĭ, sau particulare, sunt arendate Jidanilor. Citind cine-va legile Românieĭ, ar crede că bătăile, omorurile şi torturile sunt desfiinţate, dar orĭ cine va veni în satile ţinute de Jidanĭ, va vedea contrarul. Defunctul C. A. Roseti, pe care Jidaniĭ'l invócă în apararea causeĭ lor printr'o broşură „*Voci creştine asupra omorului ritual la Evreĭ*“ nu vor se'şĭ amintească de cruzimile exercitate tot de *Mochi Fişer* la *moşia Cordărenĭ*, unde ancheta ordonată de *C. A. Roseti*, *ministru* la 1881 pe care o găsim publicată în Monitorul Oficial No. 98 din citatul an, făcută de prefectul judeţuluĭ Dorohoĭ în unire cu Procurorul constată:

1). „Locuitorul din acea comună *Grigore a Para-*„*schiveĭ*, în etate de 70 anĭ a fost maltratat cu biciul de „către Evreul *Mochi Fişer*, apoĭ a fost legat de gât cu „lanţul caluluĭ şi l'a tărât o bucată de loc.

2). „Locuitorul *Ivan Iftime* şi femeile *Manda luĭ* „*Vasile Balcon şi Iléna luĭ N. Dobachi* au fost bătute „de Jidovĭ aflaţĭ în serviciul luĭ *Fişer*. In urma acestor „constatărĭ, s'a dat în judecată Ebreul *Fişer* şi slugile sale“.

A fost destul ca ilustrul democrat *C. A. Roseti* se adreseḑe câte-va cuvinte de amabilitate măgulitóre Jidovuluĭ *Rosenthal* la 1848, ca acesta se ia aceste cuvinte drept o poliţă bună de plată, pentru a căpătui întreg némul Jidovesc şi a'ĭ da pe mână de jaf poporul Românesc, spre a face cheful Jidanilor, riscând însuşĭ popularitatea şi influenţa sa. Aseminea a fost de ajuns ca prin ziarul „*Românul*“ No. 59 şi 61 dîn anul 1858 se scrie la adresa Jidanilor câte-va cuvinte bine voitóre, pentru ca să se crédă stăpânĭ pe ţară jupoind şi omorând pe ţaranĭ.

A trebuit silinţe însemnate şi neobosite din partea luĭ *C. A. Rosetĭ*, pentru a'ĭ maĭ scóte de pe la sate, căcĭ am văzut ce mână înbelşugată găsesc printre ţaranĭ.

Istoricul femeeĭ *Maria luĭ N. Strugarıu* din comuna Fântânele jud. Botoşanĭ, este atât de grozav în cât înspăimântă lumea. Acéstă femee pentru singurul motiv că a scapat o vacă în iarba Jidovuluĭ *Costiuer*, cel împământenit de Corpurile legiuitóre Românesţĭ, a fost prinsă de Jidaniĭ luĭ şi din ordinul acestuia, desbracată în pelea gélă, unsă cu păcură, apoĭ bătută aşa că'ĭ au rupt mâna fără ca Jidanilor să li se fi întâmplat ceva; fapt adus la cunoştinţa camereĭ şi senatuluĭ de către defunctul senator Ed. Gherghel în sesiunea anului 1886. Groḑăveniile de la comuna Budeştĭ judeţul Dorohoĭ unde femeile au fost înhamate la plug ca vitele şi bătute de Jidani, sunt fapte care nu pot fi desmințite orĭ cât s'ar încerca Jidaniĭ şi susţiitoriĭ lor. Este de mirat ca s'a găsit *Prinţesa Natalia Gorciacoff Uvaroff* de a ne da nouă Românilor ca exemplu de moralitate şi umanitate pe Jidanĭ după cum scrie în broşura D-sale „*Evreiĭ şi Creştiniĭ*“ în limba franceḑă la Paris şi care este tradusă în Românește şi tipărită de sigur de un Jidan sau filo-Jidan la 1888 în tipografia Dor. P. Cucu din Bucureştĭ.

Această Prinţesă din a căreia broşură se cunóşte de departe că pactiḑasă cu *Rothildiĭ*, *Fouldiĭ*, *Halfoniĭ*, *Veinzengrüniĭ*, *Ephrussiĭ*, ar trebui se înţelégă că nimic nu póte fi mai înjositor de cât a se pune în serviciul Jidovismuluĭ. Eată ce găsim scris în broşura tradusă în Românește la pagina 7 şi 8. „Evreul n'are vi-„ţiurĭ, din nenorocire şi acest reproş grav nu'şĭ face nicĭ „un scrupul de a exploata viţiurile celor'lalte naţiunĭ; dar „creştinul este şi maĭ puţin scrupulos, căcĭ exploareaḑă „viţiurile coreligionarilor sei.

„Din nenorocire, clerul din tóte ţerile se ocupă a-„próape numaĭ şi numaĭ cu discuţiunĭ dogmatice şi cu in-„teresele materiale ale aceleĭ religiunĭ a căreĭ esenţă es-„te de a le despreţui.

„El neglijéḑă interesele spirituale şi lasă se scape

„milióne de suflete pe cari se grăbește de a le culege fi-„losofia materialistă a secoluluĭ. Ast-fel de și admitem „că morala creștină este maĭ înaltă de cât morala Evre-„iască, ne remâne se deplângem că *moralitatea Evreă „este nesfârșit de superióră moralităților creștine.*

In resumat conchide că educația creștinilor este inmorală, pe când educația Jidanuluĭ are o bază trainică și morală și că moravurile nóstre, cu tótă apa botezuluĭ, păstrézâ încă multe urme de păgânism precum, trupul fisic al omuluĭ modern păstrédă încă urmele uneĭ lepre degenerate pe care mediciĭ o regăsesc sub alte meniri în constituțiunĭ; și că ar fi de dorit să se înceteze de a fi ostilĭ Evreilor, ca coralar să le acordăm aceleașĭ drepturĭ ca celor-l'alțĭ streinĭ; cu alte cuvinte se li se dea drepturile civile și politice.

Prințesa *Natalia Corciacoff Uvaroff* nu știe că nouă ne e frică ca nu cumva noiĭ cetățenĭ de religiune mosaică, întroduși prin votul corpurilor legiuitóre în Troia Românească, să nu deschidă porțile patrieĭ nóstre în timpul vre uneĭ nopți furtunóse, imitând pe Greciĭ ascunșĭ în calul luĭ Ulise la tótă Jidovimea pânditóre cu ochĭ lacomĭ, spre a face iama și a da sbranca ca niște lupĭ în stâna nóstră. O! ce fericiți am fi dacă geniul Rumănismuluĭ ne ar acorda favoruri nespuse ca se avem maĭ degrabă rolul gâștelor sacre cari au trezit pe *Manlius și pe Romanĭ din Capitol* spre a respinge pe barbariĭ năvălitorĭ.

Se fim maĭ bine șoviniștĭ și esclusiviștĭ, geloșĭ de drepturile nóstre, de cât un popor in-decrepitudine gata a fi aservit și încălecat de cel întâĭ venetic. Jidanul după ce l'aĭ primit pe prispă, el âțĭ întră în tindă, și dacă 'ia-ĭ îngăduit să intre în tindă, el dă busna în casă și te dĭ jos de pe pat, apoĭ se face stăpân în casa ta.

Jidanul chiar când 'țĭ dă buna diminéța, să gândește la un ghișeft ce 'lar pute face folosindu-se de cunoștință, sau cum te-ar trage pă sfóră.

Cine de cât dânșiĭ au ruinat buna credință, dragostea frățéscă, prietesugul neprefăcut și sincer ce exista odinióră între Românĭ? Jidaniĭ au lucrat cu un tact, cu o

dibăcie și o pricepere neauditâ la crearea uneĭ stărĭ economice atât de favorabilă pentru dânșiĭ, în cât au ajuns să fie stăpânĭ pe voința și libertatea multor Românĭ legându'ĭ de dânșiĭ prin diferite interese și ținându'ĭ sub atârnarea lor. Câte concesiunĭ n'au fost siliți să facă Jidanilor unĭĭ chiar dintre barbații noștri politicĭ, când erau pușĭ în trista posițiune de a se adresa la punga lor?

Cine au avut prilejul antrepriselor celor maĭ mănóse în țara acésta de cât Jidaniĭ? Nu e caracter cât de onest în România, la care să nu fi atentat strănepoțiĭ luĭ Iuda în mod direct sau indirect pentru a corumpe în interesul lor. Nicĭ vântul arzător al Sahareĭ nu vestejește iarba, după cum influența pestilențiósă a Jidanuluĭ vestejește inima și conștiința omenéscă.

De la modificarea art. 7 din constituție Jidaniĭ nu maĭ continesc a ne calomnia prin pamfletile lor că noĭ Româniĭ suntem barbarĭ și că nu maĭ pot suferi persecuțiunile. Pentru ca să dovedim contrarul vom precisa fapte câte unul din miile ce comit dilnic în tótă țara.

Să știe că țaranul Român păstrédă un mare respect pentru sărbătorile religióse. Jidovul care a distrus tot ce maĭ era Românesc, vrea acuma să nimicéscă și credințele nóstre.

Arendașiĭ Jidanĭ, maĭ cu sémă, bat pe locuitorĭ ca se lucrede serbătorile cele marĭ, iar autoritățile comunale în loc de a se opune dau ajutor. Defunctul senator *Eduard Gherghel* scrie în Arhiva Anti-israelită, că în diua de 6 August 1887, Jidovul *Iancu Itilișanul* în comuna *Văculești* și *Burăh Hudingher* în comuna *Seudricenĭ*, ambiĭ arendașĭ de mosie, au bătut și forsat pe sătenĭ de au arat în acea di care este una din marile serbătorĭ, fapt constatat de fostul subprefect *Samsonovicĭ* iar *Mochi Fișer* eroul de la Pomârla, în una din duminicele din Septembre 1887, a forsat pe lucrătoriĭ creștinĭ, se lucrede la palatul ce 'șĭ-a făcut în *Dorohoiŭ*, dumineca amiadă mare, în milocul orașuluĭ.

La comuna *Andrieșenĭ județul Iașĭ*, denunță „*Noua Revistă*“ de la 4 August 1885 că în diua de 28 Iulie acel an locuitorul *Manoli Urnă* din Andrieșenĭ, care se an-

gajade a secera la arendașul *Itik Ștapler*, avênd nevoe a se duce la móră pentru a'și măcina niște popușoĭ, trimise pe fiul său *Florea* în etate de 13 anĭ și pe fiica sa *Mărióra* de 14 anĭ ca să săcere până va veni de la móră, numaĭ ca avutul boeruluĭ Jidan să nu sufere. Boerul *Itik Ștapler*, trecând calare pe lan și vĕdênd numaĭ pe copiĭ, începu a scóte înjurăturĭ surugiești la adresa luĭ *Manoli Urnă* și dădu feteĭ o lovitură de harapnic. Băiatul speriat o luă la fugă spre casă. Jidanul să ia în góna caluluĭ după el și'l întórce înapoĭ în lovituri de harapnic; ajuns înapoĭ pe lan, cade jos de obosélă și durere vărsând sînge dupĕ cum dovedește actul medical. *Nică Iosif Beligrădénu* arendașul moșiilor *Poletu și Ianca din județul Romanați* n'a remas maĭ pre jos de cât *Mochi Fișer*, *Itik Ștapler* și ceĭ alțĭ coreligionarĭ arendașĭ, căcĭ iată ce scrie „*Deșteptarea*“ No. 12 de la 21 Aprilie 1886.

„*Iosub Beligrădénu* după ce a făcut niște învoelĭ îngro-„ditor de apăsătóre pentru țaranĭ, din aceĭ cari au ne-„norocirea a nu le putea îndeplini, *îl arestédă în latrină „mânjindu-l cu escremente*“.

In privința torturelor și violențelor exercitate de arendașiĭ Jidovĭ, maĭ extragem un raport publicat în „Monitorul oficial“ No. 122 din 1881 adresat d-luĭ Ministru de Interne, de către d. *Gheorghe Panu* în calitate de șeful cabinetuluĭ acestuĭ minister care a fost însărcinat cu anchetarea unor cruțimĭ sevârșite de Jidanĭ tot în județul Dorohoiŭ.

Eată raportul d-luĭ Panu fost deputat și fost director politic al țiaruluĭ „Lupta“.

Domnule Ministru,

„Conform însărcinăreĭ ce'mĭ-aț dat prin ordinul No. „14,529, m'am transportat în țiua de 16 August împreună „cu d. Procuror de pe lângă tribunalul Dorohoiŭ în co-„muna Mitocul acel district, unde în fața d-luĭ Eduard „Gherghel, deputat, care provocase acea anchetă prin te-„legrama adresată dv. cu No. 9331, precum și a d-luĭ „*Gh. Dimitrie* representantul d-luĭ *Calmuțchi* proprie-„tarul aceleĭ moșiĭ, care de asemine reclamase la dv., prin

„telegramele No. 10,315 și 10,494 și asistat de d. ajutor „de subprefect și de d. primar al comuneĭ, am procedat „la cercetare, încheind procesele verbale alăturate.

„In adevăr, din cercetările ce am făcut, țice d. Panu, „aceĭ locuitorĭ cari au opus óre-cari resistență, s'au fă-„ceau observațiĭ, erau bătuțĭ de administratorul moșieĭ „*Ihil Caufman*.

„Citeț câte-va cadurĭ: *Gh. Citac* a fost crunt bă-„tut de *Ihil Caufman*; tot acest *Caufman* a maĭ bătut „și pe *I. Tomșa* chiar în fața primaruluĭ *Cristea*. Aceste „violențe din partea luĭ *Caufman* s'a exercitat fără deo-„sebire asupra tuturor sătenilor din *Mitoc* angajați sau „neangajați, contractul de muncĭ agricole fiind maĭ mult „o formalitate îndeplinită pentru exegințele legeĭ.

„Așa *Gh. Ciobanu* de și nu are angajament agri-„col a fost esecutat a eși regulat la muncă în curtea „boerésca, spărgându-i-se într'o țli ferestrele căcĭ îl cre-„deau că e ascuns în casă. Pus când la prașilă, când la „curte, el n'a putut să'și cultivețe ogorul. Asemenea „sórtă a avut și femeea sa. Tot așa a fost esecutat și „*Miron Ion* de și nu era angajat cu contract agricol.

„Execuția la muncă s'a întins asupra femeilor în „lipsa barbaților lor. Așa *Nastasia luĭ Gh. Agachi* care „este mort, a fost regulat scósă la muncă pentru a plăti „datoria barbatuluĭ, de asemine și *Maria luĭ Manole* de „și acesta este în armată. La tóte aceste *subprefectura a „ramas indiferentă, iar primăria locală în loc de a o-„croti pe sătenĭ, a dat concurs proprietaruluĭ Jidov*“.

Șeful cabinetuluĭ Ministruluĭ de Interne
(ss.) **Gh. Panu.**

Ca probă tot despre barbaria fanatiamuluĭ Jidovesc reproducem sentința curțeĭ de apel din Iași No. 304 din 12 Iunie 1879:

„Vĕdênd ordonanța judeluĭ de instrucțiune de pe „lângă tribunalul Iași din 13 April anul curent prin care „se declară că este loc de urmărire contra preveniților: „*Idăl Holțman*, *Zeilic Rozimbaum*, *Nusen Boraru*, *Ian-„cu Moscovicĭ*, *Herșcu sin Lupu și Iosif Horovitz*, pen-„trn faptele: a) că cu voință și fără drept au distrus și

„desgrădit ḑapladul și ferestrele de la casa preotuluĭ „*Petrovicĭ*.

„Vĕḑêd decisiunea de evocare a fonduluĭ.

„Avênd în vedere că din procesele-verbale de cons-„tatare redactate în fața loculuĭ de judecătorul de in-„strucție în unire cu procurorul de pe lîngă tribunalul „județuluĭ Iașĭ, din depunerile martorilor ascultați con-„tradictorĭĭ înaintea tribunaluluĭ, din constatările medico-„legale efectuate una la ocasiunea întrăreĭ pacienteĭ în „ospital și alta în timpul judecățeĭ causeĭ în apel și din „însă-și mărturisirile preveniților se constată că în ḑiua „de 11 Mart anul corent destinată pentru înmormântarea „*Rabinuluĭ Șoru* s'au adunat un mare numĕr de Evreĭ „pentru a însoți pe răposat până la cimitir; că aceĭ ce „precedau cortegiul îndată ce a plecat de la casa mor-„tuluĭ din Podul Vechiŭ, au căutat a înlătura femeile ce „se găseau în cale și chiar pe acelea de prin ogrăḑĭ, bal-„cóne și de pe la ferestre, sub cuvânt că după legea mo-„saică, femeilor nu le este ertat a vedea cadavrul unuĭ „Rabin. Așa de exemplu pe stradu Podul-Vechiŭ au în-„brâncit în lăuntrul caseĭ pe *Vartinica Gheorghiu* și *Ma-„ria Antoniu*, care din ușa caseĭ priveau la trecerea mor-„tuluĭ. Asupra maĭ multor locuințe unde se aflau femeĭ „privind cortegiul, s'au asvârlit cu petre, hârburĭ, bucățĭ „de óle, că ajungênd devale de spitalul israelit, la locul „unde de o parte a stradeĭ locuește preotul *Pintilit Pe-„trovicĭ* și de cea-l'altă parte preotul *Gheorghe Dimi-„triu*, au vĕḑut maĭ multe femeĭ privind din ogrăḑile a-„cestor case; că aceste femeĭ neînțelegând îndemnul ce „li se făcea de a se retrage, sau nevoind a se supune „invitațiuneĭ ce li se făcea, uniĭ din mulțime au aruncat „maĭ întâĭ cu petre și altele în amândouă ogrăḑile, apoĭ „s'au repeḑit la ḑapladul de la casa preotuluĭ *Gheorghe „Dimitriu* pe care neputându-l dărăma, s'au aruncat a-„supra ḑapladuluĭ preotuluĭ *Pintilit Petrovicĭ*, l'a dat jos „și luând dintr'ânsul scândurĭ și alte lemne, au început „a fugări pe privitorĭ; iar pe soția preotulnĭ care a căḑut „jos, au lovit'o, au calcat'o în picióre, cauḑându-ĭ rănirĭ, „că în acelaș timp s'au maĭ asvărlit cu petre în ferestre

„stricând maĭ multe gémurĭ, că din causa loviturilor și „rănirilor primite *Soltana Petrovicĭ* a ramas cu piciorul „și mâna drĕptă paralisate, iar pleópa ochiuluĭ drept semi-„paralisat.

„Avênd în vedere că din procesele-verbale de consta-„tarea faptuluĭ și din depunerile marturilor de la audi-„ența tribunaluluĭ se constată că la sevârșirea acestora „fapte au participat și *Idăl Holțman*, *Elias Sarager*, „*Herșcu Herman*, *Zeilic Rozimbaum* și *Iosub Horovitz*:

„Pe baza acestora

„Curtea

„In unire în parte cu Ministerul public decide:

„Se condamnă la câte doĭ anĭ de ḑile închisóre co-„recțională și una mie leĭ noĭ amendă pe *Idăl Holțman*, „*Herșcu Herman* și *Zeilic Rozimbaum*, la câte-un an „de ḑile închisóre și la cincĭ sute de leĭ noĭ amendă pe „*Elias Șarager* și *Iosub Horovitz*.

„Tot odată condamnă pe Holtman, Herman Rozim-„baum, Șarager și Horovitz în solidum la 10,000 leĭ noĭ „daune civile cătră Soltana Petrovicĭ.

„Dată și rostită în audiență publică împreună cu „textele legeĭ aplicate astă-ḑi 12 Iunie 1879".

(ss.) Ștefan Nei, A. Teodorian, G. Genoiu, precum și grefierul I. Constantinov.

Cu cât înaintăm în istoria Judaismuluĭ, cu atâta găsim pe Jidanĭ maĭ insolenți, maĭ agresivĭ, și maĭ barbarĭ. Dar se trecem la o altă chestiune maĭ gravă, la acea a otrăvireĭ pâineĭ armateĭ de cătră Jidanĭ în orașul Pétra, fapt relatat de ḑiarul „*Corespondența Provincială*" din acel oraș. Eată faptul:

„Pentru astă-ḑĭ dăm loc în ḑiarul nostru uneia din „cele maĭ revoltătóre fapte cari s'au comis de cătră maĭ „mulțĭ Ovreĭ în unire, cu ocasiunea sfintelor sărbătorĭ „creștine. Ne-au fost în adevăr reservat nouĕ Petrenilor, „se asistăm în aceste ḑile de pace, la o crimă de care „numaĭ lăcomia, specula sau ura Jidovéscă în contra creș-„tinilor, au putut născoci și care a trebuit să cadă asu-„pra capuluĭ a maĭ bine de 100 ómenĭ de odată. Faptul „e simplu și îngroḑitor și dacă ajutorul medical n'ar fi

„sosit la timp, am fi avut póte o priveliște pe care nu-
„mai rĕsboiul ucigător no-o póte procura în momentele
„sale de furie. E vorba, în adevĕr de o otrăvire în masă,
„de care pitarii și făinarii Jidovi au avut intențiunea să
„administrede gardei de la penetenciarul Regimentului
„local; și când afirmăm acésta avem deplina convincțiune
„a spuselor nóstre după cum ne vom esplica mai la vale.
„Se narăm însă faptul de o cam dată: în sara de 31
„Decembre 1896 șeful regimentului local, colonelul G. Bo-
„ténu, se pomenește cu o grabnică ștafetă de la coman-
„dantul gardei penetenciarului Pângarați, prin care cerea
„urgent un numĕr de soldați pentru paza penetencia-
„rului, de vreme ce tótă garda, fără causă necunoscută
„căduse ca trăsnită la pământ, fără ca nici un soldat să
„dea semne de vieață. De o cam dată colonelul credu
„că e cestiunea de vre-o petrecere între soldați cu oca-
„ziunea anului nou și că ștafeta nu avea acest caracter
„urgent, de cât numai din prea marea témă a căpita-
„nului, comandant al gardei, de vre-o evadare în timpul
„veseliei generale; lucrul însă nu era așa și căpitanul nu
„relatase de cât purul adevăr. In consecință deci co-
„lonelul trimise pe medicul regimentului d. St. Predescu,
„să constate faptul. Medicul merse și spre mirarea tu-
„turor, se constată cu cercetări științifice în regulă și
„cu procese verbale și mai în regulă, că tótă garda fu-
„sesă fulgerată de otravă vegetală conținută în pânea
„distribuită soldaților. Și fiind-că lucrul fu luat în pripă,
„ajutórele medicale administrate la timp, cu alte cuvinte
„vomitivile ce se putură găsi la îndămână, scăpară pe
„nenorociții soldați de o mórte sigură, fără ca conse-
„cințele inerente veninului vegetal să se pótă crede cu
„siguranță că s'au înlăturat. Vênĝătorii aceleĭ până în-
„ĝestrați cu cel mai neînchipuit curaj al crimeĭ și fără
„témă de pedépsa legilor nu se opresc aicĭ și desfac din
„acéstă otrăvitóre marfă de alimente și regimentului lo-
„cal; aceiași scenă; de astă-dată colonelul luă tréba pe
„mânecă, cum se ĝice, denunță faptul administrației, cons-
„tată din nou causa otrăvireĭ și poliția împreună cu me-
„dicul orașului și al regimentului merse făr'de veste la

„culpabilĭ, constată calitatea pâneĭ și provenienta făineĭ,
„încheie procese-verbale în regulă și dete pe criminalĭ în
„judecată.

„Făptuitorii însuși, luați de scurt nu negară faptul,
„și singuri deci mărturisiră că făina lor nu era alcătuită
„de cât din măĝeriche și tărâțe de grâu. Pitarul Jidov
„unit cu *Șmil Torce* făinar Jidov și-au propus deci se
„învenineĝe întréga armată și póte întregul oraș însă
„numai pe creștini; căci de altmintrele, faptul e fórte
„curios; pităria unde se vinde Jidovilor pâne debitéĝă
„marfă de acésta și Jidovilor și creștinilor; resultă în-
„trebarea: cum de nu s'au constatat nici un caĝ de otră-
„vire asupra vre unuĭ Jidan? Și faptul acesta este fórte
„grav: el singur e suficient spre a denota vădita inten-
„țiune de a ucide numai pe creștini. Și adică de ce nu
„ar fi așa? Și de ce adică făinarul Șmil Torce, n'ar
„vinde făină otrăvitóre creștinilor, de vreme ce el a mai
„fost încă odată dat judecăteĭ pentru acest fapt, și jus-
„tiția a găsit că vr'o câți-va leĭ amendă sunt de ajuns
„pentru a capacita pe criminalul Jidov. Dupĕ chiar a-
„ceste fapte petrecute, pitarul vinde pâine, și făinarul
„macină făină".

Pe când la Pétra se otrăvește lumea, la Fălticeni farmacistul Jidov *Itik Focșenénu* a fost prins și dovedit că falșifică medicamentele. Faptul este relatat de ziarul *„Alarma Moldoveĭ"* de la 7 Ianuar 1889 cum că farmacistul *Itik Focșănénu* a fost judecat de tribunalul Sucéva și condamnat la 100 leĭ amendă pentru falșificarea medicamentelor.

Pe câți Români n'a înșelat cu medicamentele și câți n'a trimis pe ceia lume Jidovul Focșănénu și ceĭ-l'alți farmaciști Jidani?

A urâ, a face rĕu, a omorî tot ce nu este Jidan, după doctrinile talmudice ale Judaismului, este o acțiune plăcută Dumneĝeului lor, probă *Scrisórea fraților Șaraga librarĭ din Iași către librarul H. Steinberg din Bucureștĭ prin care serie: „Adevĕrul este și bine „ĝice legea nóstră, că creștinul cât de prieten îți va fi, „dacă poți omóră-l"*. Scrisórea în original a fost pre-

„religiunea omenirei. Jidovii din tótă lumea lucréḑă împreună cu noi la acéstă mare și sfântă lucrare ; așa dar iḑbânda e sigură. Biserica creștină, vecinica nóstră dușmană este deja rănită și căḑută jos. Reṭéua întinsă peste glob de fiii lui Israil, se lățește din ḑi în ḑi și se întinde mai departe și ast-fel s'au îndeplinit sfânta prorocire. Va veni o vreme când Ierusalimul, va fi o casă de rugăciune pentru tóte popórele, când stindardul lui Iehova va fâlfâi păn' la marginile pământului. Folosiți-vă de tóte împrejurările. Puterea nóstră este mare, se o întrebuințăm la un scop mare. De ce ne-am teme óre? Ḑiua nu este de fel departe când tóte bogățiile lumei vor aparține Jidovilor și numai Jidovilor".

De alt-fel acest pasaj din discursul lui *Cremieux* concordă cu art. 6 din statutele *„Alianței Universale Israelite"* al căruĭ cuprins este: „Noĭ (Jidanii) nu suntem nici Franceḑi, nici Germani, nici Englejĭ, suntem Jidani internaționali. Orĭ cine este născut în Israil, adică în religiunea Evreiască ḑic archivele acestei alianțe nu pot eși din Israil. Noĭ nu suntem Israeliți, ḑic Jidanii, pentru că suntem tăeți înprejur. Suntem tăeți înprejur pentru că suntem Israeliți".

Drept dovadă că principiul de naționalitate la Jidani este confundat într'un mod esclusiv cu dogmele credințelor lor talmudice și în detrimentul popórelor cu cari conlocuesc este însuși dl. *Cremieux*. Dar ca exemplu póte servi și Jidovul baron *Moritz de Hirsch*, cari prin testament a donat scolelor Jidovești din Orient suma de cinci-ḑeci milióne de leĭ, din care ḑece milióne pentru cele din Romania.

Pentru ce, dacă Jidovul *Hirsch* era Frances, și iubea națiunea Francesă ce l'a recunoscut de cetățean dându-ĭ drepturile, n'a donat acești bani scólelor Franceḑe, sau chiar scólelor din Orient fără deosebire de religiune? Pentru ce *Cremieux* profesa ura contra Franceḑilor? Respunsul este că Jidanul și în viéță și după mórte, chiar dacă într'o țară i se acordă onoruri și drepturi, este și rămâne tot Jidan.

Să luăm ca pildă acum pe un Jidan naturalisat din România ca *Mihel Daniil sau Waiḑengrin* din Iași, orĭ pe *Meir Hofer* de la Sucéva, ce bine au făcut pentru țara acésta, de unde au stors sute de milióne?

Să luăm acum un Jidan din America, Germania sau Ungaria, el este pretutindene acelaș: nicĭ American, nicĭ German, nicĭ Ungur, el a rămas adevarat și neschimbat Jidan.

De miĭ de anĭ de când duréḑă desmembrarea acestuĭ popor, și cu tóte acestea spiritul luĭ național este atât de tare fixat, în cât a devenit o parte integrantă a ființii luĭ. Natura luĭ fixată energic, predominarea tipuluĭ raseĭ și maniera de a cugeta, este una și aceiași la toți orĭ pe unde s'ar afla. Sângele și spiritul Jidovesc sunt nedivisibile și fórte bine ḑice marele filosof German *Fichte*, că pentru a acorda drepturile cetățenești Jidanilor nu vede de cât un singur mijloc: *„Să li se taie „într'o nópte capetile la toți și să le 'nlocuéscă cu alte „capite în care să nu fie nicĭ o idee Jidovéscă"*.

Aprópe toți bancherii Jidani din Moldova începând cu Iași, sunt niște Jidani cari cu 20 sau 30 de anĭ în urmă erau calicĭ, erau niște miserabilĭ vagabonḑi fără un ban, furișați nóptea fără de pașaport din Austria sau Rusia în țara nóstră pentru ca să rĕsară astă-ḑi ca ciupercele în milionarĭ cari țin de chică pe Românĭ.

Tótă lumea din Moldova știe că vestitul bancher Jidan *I. Naichoț* a vîndut chibrituri în traistă, a vîndut mere și harbuḑ murat, apoĭ cituri în boccele pe spate la case Românești din mahalalele Herțeĭ și Iașuluĭ și așa mai departe până a devenit de cinci-ḑeci de orĭ milionar, bine înțăles că pe lângă acest comerciu averea și-a mai făcut-o și prin uḑură și spoliațiunĭ ca orĭ-ce Jidan, dovadă este procesul răposatuluĭ bancher, cu casa răposatuluĭ G. Ghica pertractat la Iași prin care se constată cum o sumă de 7000 galbenĭ înprumutați reposatuluĭ Ghica, póte deveni în mâna unuĭ Jidan după trecere numai de 5 anĭ, o pretențiune de 23,000 de galbenĭ.

Cine nu știe apoĭ că ceĭ doĭ frați bancherĭ *Weiḑengrün* decorați cu stéua României, au fost niște calicĭ

telalĭ cari umblau pe la cumpărătorĭ cu prubele de grâu în boḍunar într'o basma roşie ca de obiceiŭ şi s'a întins într'un mod fenomenal ca bogăţie, eĭ au vr'o 10 moşiĭ din cele maĭ imense în Moldova ca proprietate şi alte 15 moşiĭ în arendă. Din telalĭ iată că pe spetile Românilor s'au urcat la o avere colosală de peste 40 de milióne.

Cine nu ştie că vestitul Jidan *Mochi Fişer* de la Dorohoĭ, cel cari ucide ţaranĭ şi-ĭ înpuşcă, iar pe femeĭ le unge cu păcură şi le înhamă la plug, a fost un casap calic la Mihaileni şi că astă-ḍĭ ţine în arendă moşiĭ peste 60,000 fălcĭ de pământ şi dispune el cu fraţiĭ luĭ de o avere de ḍece milióne de francĭ, din simplu casap cu trunchiŭ la uliţă ce era la Mihaileni? Cine nu ştie că *Calmăn Fişer* dispune de un milion avere astă-ḍĭ, pe când cu vre-o 6 anĭ în urmă era oploşit pe lîngă fratele seŭ *Mochi*? Dar bancheriĭ Jidanĭ din Bucureştĭ şi din cele-l'alte oraşe cine sunt dacă nu niştе pripăşiţĭ de prin fundul Galiţieĭ şi au parvenit în biata nóstră ţară prin şolticăriĭ jidoveştĭ, de pe spetele poporuluĭ să devină arhi-milionarĭ.

De *Şmil Leib*, *Cahana*, *de Meir Hofer* toţĭ logoḍiţĭ cu spoliaţiunea nu maĭ zicem nimica.

Apoĭ ce maĭ este de zis de fraţiĭ *Braunştein* cari cu câte-va foiţe de ţigară învălite în niştе portrete colorate bune pentru amusarea copiilor, a parvenit să facă zecimĭ de milióne?

De unde milióne? Prin ce mod milionarĭ toţĭ Jidaniĭ fabricanţĭ ca *Braunştein*, pe când în ţara nóstră o companie de Românĭ cu un *Porumbaru* în frunte s'a ruinat cu fabrica de hârtie? Cum se face că ceĭ doĭ Jidanĭ galiţienĭ, fraţiĭ *Braunştein*, din calicĭ, după câţĭ-va anĭ devin milionarĭ, cu ifos de fabricanţĭ marĭ Parisienĭ, cu alure de bulevardieriĭ, cu barbe tăete à la Boulanger, cu ţilindre, bolborosînd o franţuzéscă jidovéscă, bênd la şampanie ca să pozese. Sunt cîţĭ-va capitalişti Românĭ în Valahia înzestraţĭ de o specială cultură, ocrotiţĭ prin situaţia lor socială de guverne, muncesc onest de câte 30 sau 40 de anĭ în diferite comerciurĭ şi întreprinderĭ, dar în

zadar, eĭ cad, nu pot rezista puhoiuluĭ Jidovesc, se stîng în sărăcie şi pe ruinile lor să râdică peste nópte niştе Jidanĭ cari până maĭ erĭ vindéu chibriturĭ, liulele, speculau vidanjele, erau codoşĭ sau pezevenchi şi altele pentru a deveni pe tăcute milionarĭ.

Ar fi neterminabilă seria dacă s'ar începe sistematic cu *Weizengrün* şi s'ar urma de a rândul până la niştе hoţĭ ca *Fişer*, *Marcu Vais*, *Faerştain*, *Stapler* şi alţĭ desbrăcătorĭ, alte bestiĭ vorace ale existenţeĭ nóstre naţionale.

Când ţara nóstră geme în sărăcie şi e pe punctul a fi definitiv robită economiceşte din cauza înmulţireĭ şi a năvălireĭ pe furiş a puhoiuluĭ de Jidanĭ ce ne sug sîngele ca niştе parasite ascunse şi tăcute, când orĭ de cîte orĭ un biet Român strigă că Jidaniĭ ne ucide, se găsesc din nenorocire pe lângă Jidanĭ filo-Jidanĭ care să'l taxeḍe de fanatic barbar, de ridicol, când la orĭ-ce pas ne lovim de infienţa Jidovéscă, când comerţul şi tóte meseriile au trecut nocturn în mâna Jidanilor, când până şi agricultura unica resursă de existenţă naţională devine Jidovască, când până şi ziaristica trece în influenţa Jidanilor şi ziarele Române se ornéză cu redactorĭ Jidanĭ cari au pretenţia să ne dea direcţiunea gustuluĭ cultural şi a face din opiniea publică o havră Jidovéscă după interesele lor, cînd infecţiunea Jidovéscă curge pretutindene în România, să mai găsesc Românĭ plătiţĭ de Jidanĭ, cari fac tărăboiu dacă cine-va îndrăsneşte cât de puţin se rîdice vălul cestiuneĭ Jidoveştĭ, sau să atingă vre-o spiculă suspectă din miliónele ce le au libere şi încurajate în ţara nóstră. Unora ca acestora le rĕspundem cu versurile genialuluĭ poet: *M. Eminescu*:

„Cine-au îndrăgit străiniĭ
„Mânca-i-ar inima câiniĭ
„Mânca-i-ar casa pustia
„Şi neamul nemernicia.

Maĭ mult încă, Jidaniĭ susţin prin ziarele lor în faţa Europeĭ că deosebirea cultuluĭ lor ar fi causa pedicеĭ ce le-au pus Românĭ pentru exercitarea drepturilor politice.

Doctorul *Bluntschli* prin o broşură apărută la 1879 sub titlu: *Statul Român şi situaţia juridică a Evreilor în România*“ se face ca toţi Jidanii a uita sau a nu pricepe că calitatea de Jidan, este incompatibilă cu acea de cetăţén al uneĭ naţiunĭ. Românii au avut pururea de fală recunóscerea liberuluĭ exerciţiu al tuturor cultelor.

Religiile prigonite în alte ţărĭ au găsit în tot-d'una un asil sigur în ţara nóstră şi pământul Românesc este singurul care nu s'a udat cu sânge varsat în răsbóe religióse. Dovadă musulmaniĭ din Dobrogea, sunt consideraţi ca Românĭ şi trataţĭ cu cea maĭ mare dragoste şi prietenie pentru că sunt ómenĭ de trébă şi muncitorĭ. Nimene nu ţine samă de ritualul lor. Averile însă scandalóse de la noi ale Jidanilor făcute în paguba Românilor, nu sunt fructul unei muncĭ productive din partea lor, ci sunt resultatul uneĭ acaparărĭ făcute prin mijlóce fraudulóse şi ilicite a produsuluĭ munceĭ altora.

Ce folos au Românii de la speculă, samsarlăcurile şi zaraflăcul Jidanilor? Inceputul şi isvorul bogăţiilor lor, este exploatarea nevoilor mulţimeĭ şi spoliaţiunile făcute prin tot felul de şmecheriĭ.

Ţaranul munceşte cu braţele luĭ viguróse pământul ţăreĭ şi scóte secerişurĭ bogate. Tóte clasele sociale Române asudă şi muncesc fie care cu partea eĭ de activitate ce-ĭ este destinată, Jidanul se aţine şi culege de a gata fructele munceĭ tuturor pe care le preface în aur spre al aduna în punga şi lăḑile lor. Puterea lor capitalistă cârmueşte viaţa economică a popórelor, aserveşte munca lor şi'şĭ împarte câştigurile nedrepte adunate fără obosélă. Eĭ sunt o seminţie care umblă a câştiga tóte drepturile, fără de nicĭ un sacrificiu şi muncă. La orĭce popor drepturile publice şi private au fost resultatul uneĭ muncĭ secolare şi a unor sacrificiĭ însemnate.

Ce serviciĭ au adus omenireĭ îndărătnicul şi egoistul neam Jidovesc care nu face de cât a'şĭ trage cenuşă pe turta sa? In timp ce totul se schimbă şi se reforméză în sinul celor-alte popóre: guvernurĭ, moravurĭ, legĭ, eĭ singurĭ stau închişĭ în superstiţiunile şi habotnicia talmudică atât de contrară spiritului de progres şi civilisaţie. Acéstă îndărătnicie şi bigotism esclusiv al lor care'ĭ separă şi'ĭ face neasimilabilĭ cu cele-alte popóre, nu voesc al părăsi nicĭ cu un chip, eĭ voesc a rămânea tot Jidanĭ şi cu tóte acestea pretind drepturĭ de la cele-alte naţiunĭ. Acest neam de ómenĭ pórtă pretutindene cu dînşiĭ conrupţiunea emigrând şi îngrămădindu-se cu mulţimea în ţările unde se declară simptomele bolnăvicióse sociale, sau a vre uneĭ crisă în viaţa popórelor.

Lipsa de prevedere care face pe mulţĭ a'şĭ vinde pentru present interesele viitóre ale ţăreĭ, au ajuns astă-zĭ a coprinde ca o conjuctivită granulósă privirile multor Românĭ, aĭ căror părinţĭ şi strebunĭ erau o dinióră atât de prevăḑătorĭ! Nu e rar a vedea la noĭ chiar barbaţĭ instruiţĭ, ómenĭ pretinşĭ cu capacitate care scontésă pentru profitul lor momentan şi personal tot binele, tot viitorul ţăreĭ si a generaţiunilor viitóre. Uniĭ ca aceştia zic; fără de Jidan nu putem trăi, întocmaĭ ca ceĭ oftigoşi pe care morfina'ĭ maĭ face să maĭ vegeteḑe în starea lor de agonie. Cu tóte acestea câţi dintre Românii arendaşi sau comercianţĭ cari prosperau în afacerile lor, s'au ruinat prin cametele şi falimentele fraudulóse ale Jidanilor, câtă descurajare nu au aruncat aceste fiinţe veninóse în spiritul multor Românĭ şi în ce lanţurĭ de atârnare economică i-a ferecat până i-a adus la atâta umilinţă, să-i se pară în ţara luĭ că nu póte trăi de cât graţie luĭ *Iţic sau Şulăm*.

Stîngerea sentimentuluĭ naţional, lipsa de entusiasm pentru faptele marĭ ale strămoşilor noştri, este opera pe care de mult o urmăreşte „*Alianţa Universală Israelită*“ în ţările nóstre. Sentimentele naţionale Româneştĭ cari bătéu în pepturile unor barbaţĭ de neuitată memorie ca: *Anastasie Panu*, *Cesar Boleac*, *Mihail Kogălniceanu*, *C. Negri*, *Simion Barnuţiu* şi alţiĭ, parcă s'au dus în mormânt cu dânşiĭ. In inimele multor barbaţĭ de astă-ḑĭ din ceĭ maĭ însemnaţĭ nu resună cu putere ţipătul jalnic şi dureros al suferinţelor poporuluĭ Român robit de Judaism.

Aurul şi materialismul Jidovesc au tocit şi au secat orĭ-ce avânt patriotic în aéastă ţară. Interesele şi calcu-

lele recĭ ale unuĭ egoism îngust, au paralisat-orĭ ce tendinţă cătră un ideal maĭ nobil, maĭ frumos al claselor conducătóre destinelor Românismuluĭ, cum ar fi d. ex. rădicarea nivelului cultural, moral şi economic al tuturor Românilor, emanciparea pe calea economică de sub atârnarea streinuluĭ şi maĭ cu samă a Jidanuluĭ. Propăşirea agriculturei, a industrieĭ, a comerţuluĭ şi a tuturor isvóreler de producţiune între Românĭ; dorinţa de a vedea că fie-care ţaran să devină un mic proprietar şi un bun gospodar, stăpân pe munca şi averea luĭ, să fie bine instruit, el şi familia luĭ, precum şi înlăturarea proletariatuluĭ în ţara nóstră atât de îmbelşugată cu pământ întins şi roditor prin stârpirea cauḑelor care'l favoriḑ adă, cauḑe care derivă tóte din copleşirea ţăreĭ de numărul îngroḑitor al invasiuneĭ Jidoveştĭ. Şi e aprópe de înţeles de ce Românul cu tóte că nu era destul de cult ca astăḑĭ şi maĭ puţin apt pentru întreprinderĭ ducea înainte o viaţă maĭ bună, când nu inundase încă în ţara nóstră atâţia Jidanĭ, când nu era încă cu totul aservite interesele nóstre economice naţionale cele maĭ vitale. intereselor şi calculelor celór maĭ meschine a acestor órde de veneticĭ, cari s'au furişat spre a stórce până şi măduva din óse a blânduluĭ şi ospitalieruluĭ popor Românesc, spre a'l ucide prin conrupţiune şi venalitate ca să'l pótă jefui maĭ bine.

Cine au avut interese maĭ mult de cât Jidanĭĭ a înplânta ideĭ de cosmopolitism Judaic în acéstă ţară, astfel că dacă nutreştĭ în peptul tău de Român sentimente patriotice şi naţionale, să fiĭ ameninţat de a fi ucis, ridiculisat şi poreclit ca şovinist de tinerĭĭ à la mode, plinĭ de scepticism şi înbuibaţĭ de un materialism egoistic care cred în banĭ şi în gusturile rafinate ale uneĭ falşe civilisaţiunĭ a secoluluĭ în care trăim.

Spoiala uneĭ culturĭ falşe şi superficiale a îndoctrinat în un curent de ideĭ rătăcite pe mulţĭ din nenorocire dintre tinerĭĭ noştri. A nu maĭ avea nimic sacru, nimic de respectat din ceia ce e al nostru. Inpopoţânaţĭ ca niştе păunĭ cu pene streine, nu le place de cât a maĭ-

muţări în tóte pe streinĭ, a copia cu nesocotinţă tot ce se vede la dânşiĭ.

Pretenţioşĭ şi îngânfaţĭ de persóna lor, fie-care din aceştĭ filo-streinĭ, fiĭ vitrigĭ aĭ acesteĭ ţărĭ voesc a trece de inovatorĭ şi reformatorĭ cu marfa próstă de ideĭ, cari nu maĭ au trecere aiurea şi linguşiţĭ în vanitatea lor de Jidanĭ, sau încurajaţĭ şi favorisaţĭ de interesul şi aurul Jidovesc în concepţiunile cele maĭ chimerice, în planurile cele maĭ estravagante, în utopiile şi nasdrăvăniile cele maĭ deşanţate născocite de imaginaţiunea cea maĭ neînfrânată, eĭ devin niştе unelte a intereselor Jidoveştĭ.

Ast-fel filo-streinismul şi disprețul pentru tot ce e Românesc, au devenit la uniĭ o manie, o bólă incurabilă; aşa că interesele personale de gaşcă, de coterie, au început a se ascunde sub falşa etichetă a unor principiĭ şi ideĭ politice, producând o descompunere, o neîncredere şi o decepţiune generală în spirite, când veḑĭ că tóte luptele politice, tóte sforţările celor maĭ eminenţĭ barbaţĭ se reduc în cele din urmă la *„scólă tu să şed eu“*, fără ca măsurĭ de înbunătăţire serióse cari să râdice starea de decadenţă generală să se pótă lua.

Eată causa relelor, a împerecherilor şi a luptelor sterile în cari se consumă cel maĭ preţios timp şi cele maĭ bune forţe ale naţiuneĭ în mod ḑadarnic. Mintea se'nspăimântă când gândim la sórta tristă şi durerósă la viitorul înfiorător pe care strenepoţiĭ luĭ Iuda ni l'a pregătit.

Jidanĭĭ sunt sifilisul, prostituţia, civilisaţia cosmopolită materialistă, pe care dacă Românĭĭ nu se vor îngriji a'l trata la timp cu remediurĭ eroice, va gangrena până şi măruntaele, va infecta până şi ósele naţiuneĭ când vor ajunge în accidentele secundare şi în cele terţiare. Să ne uităm în istoria omenireĭ şi să ne convingem odată pentru tot-d'a-una, că Jidanĭĭ sunt ca corbiĭ şi hienele cari urmăresc cadavre; eĭ nu se grămădesc de cât acolo unde se ivesc simptome de peire la o naţiune şi numaĭ acolo unde stângerea sentimentuluĭ naţional şi a orĭ-ce preocupare de binele comun, de folosul social este sacrificat interesuluĭ personal.

Jidanii au putregĕit întregul nostru edificiu social, eĭ au introdus germenii distrucțiuneĭ în organismul nostru național. Eĭ sunt ciocliĭ cari uneltesc peirea némuluĭ Românesc; iar *Cremieux* capul lor care a aruncat gróda în tótă Europa a îndrădnit a veni chiar în camera legiuitóre a Românieĭ la 1866 pentru a cere drepturĭ pentru Jidanĭ și a fost unul dintre dictatoriĭ Francieĭ la 1871 pe timpul resboiuluĭ, care a trimis miĭ și miĭ de Francedĭ la o mórte nefolositóre.

Rĕsboiul acest flagel îngrozitor care râpește pe copil de la sînul mameĭ și pe barbat din brațele soțieĭ sale spre a-l face sau să móră sau să ucidă pe un om căruia nu i-a vorbit nicĭ odată, care nu i-a făcut nicĭ un rĕu; cine'l propagă dacă nu Jidaniĭ; eĭ au înțeles folosul bănesc ce le póte procura resbelul și de aceia la atițat, la nutrit și apoĭ profită de pe urmele luĭ?

Astă-dĭ un *Rotchild*, *un Bleichroder*, un *Salisbury* ține resboiul și pacea în busunarul jiletceĭ. Istoria contiporană este martură că toți miliarderiĭ și arhimilioneriĭ Jidaniĭ s'au îmbogățit după urmele resbeluluĭ. Resbelul Ruso-Român-Turc e recent în memoria fie-căruia. Cine erau marĭ contractierĭ aĭ armatelor Ruseștĭ dacă nu Jidaniĭ? Din cine se compunea acéstă vastă turmă care urmau armatile, dacă nu din Jidanĭ?.

Ori unde revoluțiunea sau resbelul pustia o țară, orĭ unde o calamitate a redus în miserie pe un individ sau o națiune, acolo nenorocirea acestora a umplut sacul Jidanilor cu bine cuvîntărĭ sunătóre. Jidanuluĭ 'i merge bine în nenorocirea popórelor, ca vermului în rană. Cu instinctul corbilor lacomĭ de hoiturĭ, Jidaniĭ miróse de departe emanațiunile putrejunei popórelor bolnave și ruina statelor este strîns legată cu lățirea elementului Jidovăsc în interiorul lor.

Cine a căștigat în congresul din Berlin profitul real din vărsarea de sînge în resboiul de la 1877|78? Jidaniĭ. „*Alianța Universală Israilită*“ a fost cea întăĭ care s'a grăbit a se presinta și a pune în vedere congresuluĭ că constituția Românieĭ sufere de lipsă de sînge, este anemică, că trebue întărită cu elemente noi, cu sînge Jidovĕsc, că numaĭ de la modificarea constituțieĭ Românieĭ atârnă pacea lumeĭ și că de și Românii au îngropat 15,000 de soldațĭ pe câmpiile Bulgariei, independența nu le póte fi recunoscută de congres, de óre-ce cestiunea modificăreĭ constituțieĭ e în legătură cu recunósterea independențeĭ de către puterile Europei. Grație „*Alianțeĭ Universală Israelită*“ România s'a ales cu modificarea art. 7 din constituție și cu perderea Basarabieĭ spre care vecinic se vor îndrepta ochiĭ noștrĭ și legitimul nostru drept de revendicațiune.

Tot dl. „*Nicolaĭ I. Dumitrescu*“ Președinte al „*Societățeĭ Tinerimea Română*“ din Bucurescĭ iată ce scrie într'un articol publicat în Revista cu acest nume No. 7 din 1896 sub titlu: „*Cum scriu Evreiĭ despre noi*“ relativ la congresul din Berlin de unde extragem:

Dl. *Dimitrescu* dice: „Mărturisesc că între cestiu-„nile cari mă atrag mai mult și asupra cărora caut să „cunosc tot ce s'a scris și s'a dis, este și cestiunea ele-„mentului Evreesc în România. Grație acesteĭ impulsiunĭ, „acesteĭ porniri sufletescĭ, orĭ de câte orĭ dau peste vre „o scriere despre Evreĭ, caut să mi'o procur spre a o «cunóște și a'mi înmulți cunoștințile ce am în acéstă „privință.

„Nu de mult, întâmplarea a făcut se dau peste maĭ „multe scrierĭ de acest gen: unele maĭ noĭ altele maĭ „vechĭ, care tóte însă au un interes deosebit pentru noĭ „și în special pentru aceia cari se ocupă cu cestiunile e-„conomice din punctul de vedere al pericoluluĭ ce ne a-„menință din partea elementului Evreesc.

„Din aceste scrierĭ voĭ menționa numaĭ două: una „apărută în Bucureștĭ la 1879 sub titlu: „*Statul Ro-„mân și situațiunea juridică a Evreilor în România*“ „*de Dr. Bluntschli* și alta apărută în 1892 la Nancy, „traducțiune din Spanioleste sub titlu: „*Les Juifs et „les Etrangers en Roumanie*“.

„Autorul primeĭ scrierĭ, în patru părțĭ se ocupă de „situațiunea și drepturile politice ale Evreilor din Ro-„mânia.

„Dl. Dimitrescu în partea a III a primeĭ scrierĭ dice:

„autorul (Dr. Bluntschli) se ocupă de congresul Europén „de la 1878, arată pe scurt discuțiunile urmate relativ „la recunósterea independenței diferitelor state Balcanice, „lasând să se întrevadă o deplină satisfacție, că congre- „sul a legat cestiunea independenței Serbiei de egalita- „tea drepturilor politice ale Evreilor și tot aseminea și „pentru România.

„E de remarcat cuvintele principelui Garceacoff cari „cu acéstă ocasiune a dis: *Libertatea de religiune și „de cult să se garantede negreșit și Evreilor; dar ale „acorda egalitate de drepturi civile și politice acésta nu „se póte face fără pericol în Serbia și România ca și „în Rusia, căci Evreii de acolo sunt un adevarat biciu „pentru acele țări*

„Mult adevĕr sunt în aceste cuvinte. Representații „celor 'l'alte puteri însă n'au ținut în totul sémă de pe- „ricolul ce represintantul Rusiei l'a aratat fórte bine și „congresul a admis propunerea represintantului Franciei. „Din discuțiile urmate în congres și pe care le produce „autorul, (Dr. Bluntschli) reesă și un alt fapt de o mare „însămnătate, acela că prin pretențiunile lor nedrepte „Evreii au contribuit și la perderea Basarabiei. Pentru „a nu se crede că acésta este numai o întorsătură de „condeiu, lăsăm să urmeze discuțiunile urmate în congres „și reproduse în broșură de însuși autorul. După ce a- „rata discuțiunile urmate asupra Serbiei dice:

„*Tot același curs au luat și desbaterile asupra Ro- „mâniei în ședința de la 1 Iulie. Plenipotențiarii Fran- „cezi facură din nou propunerea că recunósterea de „stat independent a României să fie legată de condiția „recunóscerei și din partea Românilor a principelui de „drept Europén al egalității de drepturi și al libertă- „ței diferitelor religiuni. După protocol Dl. Wading- „ton „vorbește asemine în acéstă cestiune.*

„*Ministrul Frances mai observă, că dificultățile lo- „cale; ce s'ar opune în România unei emancipări a E- „vreilor, se vor învinge mai curând, când Evreii vor „fi puși în posiție prin tratare egală, a cunóște solida- „ritatea intereselor lor* cu acele a populațiunei indigene

„creștine și când vor fi deprinși a se încrede numai în „silințile lor propriu, iar nu în ajutor străin (Nota nós- „tră: De ce nu au devenit de decimi de *ani ast-fel în „țările unde au drepturi, țări mari și puternice și cari „totuși sunt sângerate de ghiarele Evreilor.) Prințul „Bismark a susținut propunerea într'un mod viu, ob- „servând iarăși, că constituția imperiului German și „opinia publică a Europei prețuesc aceste principii. Tot „ast.fel declară și contele Andrasy pentru Austro-Un- „garia. Ministru Engleș lordul Beaconsfield*) relevă „din nou că numai cu acéstă condiție se recunóște in- „dependența României. Italia se asociă asemine cu acéstă „părere, tot ast-fel și Pórta. Prințul Garceacoff se uni „și el, accentuând mai cu sămă asupra libertăței cul- „tului. Contile Șuvaloff mai adăogă o altă condiție, ce „trebue se reclame Rusia, adică cedarea Basarabiei. In „cele din urmă congresul a încorporat ambile condiți- „uni în tractatul de Berlin.* Cu alte cuvinte fiind-că nu- „mai Rusia se opunea la darea drepturilor Evreilor în „Serbia și România, ceia ce era cerut de cele l'alte pu- „teri, Rusia a căutat să profite de acésta ocasie și ce- „dând cererei celor'l'alte puteri, cere și dinsa Basarabia. „Cine se mai póte îndoi în fața acestor fapte, că Jidanii „nu numai că ne minédă în lăuntru, dar ne face rĕu și „în afară“ ?

Grație lui *Vadington*, *Salisbury*, *Beaconsfield*, toți trei Ovrei represintanți ai Europei oficiale în congres, s'a obținut modificarea constituției României, fără care independența nu ne ar fi fost recunoscută.

Europa neoficială, nu a lui *Vandington sau Arton*, nici a lui *Salisbury sau a altor panamiști* și nici a *Rotschildilor*, știe că numele de Jidan are în tóte limbele aceiași semnificare: el este pretutindenea expresiunea unui simțimânt de reprobare când e vorba de tendință și de dispreț când e vorba de caracter.

Numai singur simțimântul de reprobare și de repulsiune ce Jidanii au inspirat la tóte popórele și în tóte timpurile, este de a juns spre a judeca pe Jidan. Instinc-

*) Jidan de naționalitate.

tul unanim al tuturor popórelor și al tuturor timpurilor, nu póte fi nefundat.

Darea drepturilor și tolerarea emigrăreĭ Jidanilor în România este urmarea unuĭ simțimânt de umanitate rătăcit, pentru că prin acesta se păcătuește nu numaĭ în contra națiuneĭ Române, dar și în contra ideeĭ de umanitate, nefiind nicĭ drept nicĭ uman a se vătăma binele uneĭ națiunĭ. adică a majorității, în folosul minorității, adică al Jidanilor.

Vedem însă că acésta nu este numaĭ o rătăcire a simțimântuluĭ de umanitate, ci tot odată o rătăcire politică, căcĭ viața de stat sau viața politică nu póte trage din acésta de cât rĕle în tóte privirile și prin introducerea unuĭ element eterogen care nu se asimilédă cu națiunea, să strică unitatea națională care este prima condițiune de vitalitate și de putere a unuĭ stat. Jidaniĭ nu sunt ast-fel cum sunt, pentru că au fost apasațĭ ; eĭ au fost apasațĭ și isgoniți de alte state ca Rusia, Germania, Spania, pentru că au fost ast-fel cum sunt. Pentru acésta dovedește destul identitatea condițiunilor lor în înprejurările cele maĭ diverse la tóte popórele.

Noi nu suntem ca bunul Dumnédeu care pórtă în inima sa și pentru Jidanĭ și pentru nejidanĭ aceiașĭ iubire părintească, nicĭ nu trăim în paradis unde totul este fără interes, noĭ nu suntem de cât Românĭ, într'o țară Românéscă aparată și stropită cu sîngile Românilor și tocmaĭ de aceia nu voim de loc a face din România un institut de creștere și educație pentru svânturațiĭ lumeĭ, căcĭ atunci România ar devini un culcuș al parasitismuluĭ, o a doua Polonie.

Cercetările maĭ noĭ în istoria naturală ne arată că diferitile felurĭ de animale s'au născut prin influențe gradate a agenților atmosfericĭ din timpurile primitive. Astfel de exemplu în insula Madera, gîndaciĭ sburătorĭ sau cărăbușiĭ au devenit fără aripe, pentru că aceia care sburau erau aruncați de vânt în marea și din contra fluturiĭ pentru care sburarea este condițiunea lor vitală, au căpătat acele aripi mult mai tarĭ de cât pe continent,

pentru că aceia cari sburau slabĭ, avéu tot-d'auna sórta cărăbușilor.

Noĭ știm că un mĕr putred nu se îndreptédă punându-l într'un paner plin de mere bune, ci din contra că mĕrul putred strică pe tóte cele l-alte. De aceia noĭ nu avem nicĭ o speranță de îndreptare și asimilarea Jidanilor prin primirea lor în sinul altor popóre. Cred că după ḑece miĭ de anĭ acéstă scriere dacă s'ar găsi pe peptul unuĭ Jidan fosil (petrificat) el s'ar asămăna întocmaĭ cu Jidaniĭ ce vor vețuĭ atuncĭ. Jidanul este maĭ prudent și maĭ tenace de cât cărăbușul și fluturele, el nici odată nu se expune în curent, și de aceia vântul nu'l póte mătura de pe pământ.

Particularitățile Jidanuluĭ tocmaĭ 'l sustrag de la influențele culturеĭ. Legile morale pe Jidan nu'l ating, căcĭ el nu trăește cu poporul, ci ca exepțiune. Jidanul trăește între cele-l-alte popóre numaĭ ad-interim ca într'o călătorie de afacerĭ.

Inima luĭ orĭ cât de puțină ar bate numaĭ pentru Jidan. Jidanuluĭ 'ĭ lipsește idealul moral. Provenența amicală, confiența care este resultatul onestității personale, pe dânsul nu'l provócă la reciprocitate, ci prin abusul ce face cu dânsele 'ĭ servă spre a se feri pentru el însușĭ de asemine slăbiciunĭ pe care le speculédă în aceĭ ce le au. Exploatarea acestor simțimente este vocațiunea Jidanuluĭ.

In cât timp vor fi alte națiunĭ, existența individuală a acestor parasițĭ internaționalĭ aĭ popórelor este asigurată. Eĭ nicĭ sĕ vor înbunătăți într'un mod desăvărșit și atuncĭ numaĭ de nevoe, de cât când tótă lumea va fi cu desevărșire Jidovită, căcĭ atuncĭ ne maĭ fiind de cât Jidanĭ, va trebui sau să péră cu totul, sau să se rădice în roiurĭ în eter, spre a tăbără asupra alteĭ nenorocite planete dintr'un sistem solar maĭ departat, căcĭ planetele sistemuluĭ nostru solar și cu deosebire luna care privighédă asupra întunereculuĭ și vede faptele lor de nópte 'ĭ cunóște de aprópe și negreșit se vor feri de dânșiĭ.

Jidanul este maĭ acomodant în tocmelĭ și afacerĭ de cât orĭ-ce popor, de óre-ce el n'are pretențiunĭ morale

în comerciul sĕu ; ci are în videre numaĭ profitul şi astfel primeşte fără tulburare maltratărĭ, bănuelĭ injurióse şi admite fără a se despera bancruta şi chiar pedépsa. Din acéstă cauḑă Jidanul trage tot-d'a-una bun câştig din furniturĭ, din negociaţiunĭ de împrumuturĭ de stat şi din alte asemine afacerĭ.

Tot ast-fel de bine se potriveşte cu organisaţiunea Jidanuluĭ comerciul de expediţiune şi comerciul modern de comision pe care el l'a desvoltat atât de mult, pentru că socotelile de spesă şi alte născociri meşteşugite, le presintă un câmp vast de exploatare.

Jidanul în afacerĭ caută profitul sĕu maĭ cu osebire în lucrurile şi în condiţiunile secundare a cărora însemnatate scapă la prima vedere ; el introduce ast-fel în orĭce afacere o normă falşă, înjoseşte moralul şi de aicĭ se nasc plângerĭ din partea comerciuluĭ exercitat de Românĭĭ ce să maĭ îndeletnicesc cu el, că Jidanul strică tóte afacerile.

Când cumpără grâne de la ţăranĭ, Jidanul se sileşte a-şĭ asigura folósele de căpitenie în stipulaţiunĭ accesorĭĭ în aparenţă şi în greutăţile cari se nasc apoĭ din aceste stipulaţiunĭ. El face contracte de cumparare de producte unde profitând de la ceĭ în nevoe, le înaintéḑă o arvună care trebue să le compenseḑe modicitatea preţuluĭ şi maĭ cu osebire se sileşte a pune în contracte cătimi maĭ marĭ de cât ceia ce póte prevedea vînḑătorul, cu scop de a-l constrânge apoĭ la nouĭ învoelĭ şi a-l avea ast-fel tot-d'a-una în mâna sa.

Jidanul practică usura, căcĭ pe dânsul nu-l opreşte consideraţiunĭ religióse şi asemine legĭ neraţionale, le evită cu paguba onóreĭ cetăţeneştĭ. Şi în adevĕr, în multe ţărĭ se făcea pe faţă deosebire în acéstă privinţă, între onórea Jidovéscă şi a celor-l'alţĭ. Aşa de exemplu în dreptul Prusian se permitea Jidanilor de a lua dobândă cu treĭ la sută maĭ mult de cât celor-l'alţĭ cetăţenĭ.

Dacă s'ar preţui averea care s'a aflat acum patru sute de anĭ în mâinile Jidanilor din Europa numaĭ la un milion de francĭ, ceea-ce de sigur este de o mie de orĭ maĭ jos de cât realitatea şi socotindu-se de atuncĭ până

astă-ḑĭ, dobânḑĭ la dobânḑĭ numaĭ pe treĭ la sută pe an, cu tóte că în orĭ-ce caḑ Jidanĭĭ eu 15 până la 20 la sută pe an, totuşĭ averea Jidovéscă ar fi de una sută treĭ-ḑecĭ de miliarde leĭ, adică întréga avere a Europeĭ.

Jidanĭĭ ocupaţĭ încă din timpurile cele maĭ antice cu usura, eĭ au avut tot-d'a-una averile lor maĭ gata de cât alţĭĭ cari le aveau închise în pământurĭ, în fabricĭ s'au mărfurĭ. Pe când ceĭ-l'alţĭ la vr'o calamitate politică, sufereau o perdere directă prin scăderea propietăţilor lor, Jidanĭĭ găseau tot-d'a-una în asemine timpurĭ ocasiune favorabilă, spre a'şĭ plasa capitalurile în propietăţĭ depreciate şi a le revinde apoĭ când se restabilea valórea lor.

Progresele comerciuluĭ valorilor de hârtie care s'a îngrămădit atât de mult în timpurile de faţă, au atras pe Jidanĭĭ arhimilionarĭ pe pieţele de burse, şi ast-fel Viena, Berlinul, Londra, Hamburgul, şi Bucureştiĭ au devenit suburbiĭ a Palestineĭ. Jidanĭĭ însă nu s'au stabilit pe aceste pieţe ale capitaluluĭ ca mijlocitorĭ, ci ca comisionarĭ. Jidanul lucréḑă rar la burse pe socotéla sa, afară numaĭ dacă are concesiunĭ cu direcţiunea vre-uneĭ întreprinderĭ cu acţiunĭ, sau alte asemine favorurĭ, pe care le póte exploata în dauna publiculuĭ, iar Suveranĭĭ şi guvernele cari vor ca în domeniul unor asemine speculaţiunĭ fraudulóse şi în exploatările burseĭ, să aibă şi eĭ partea lor de profit şi se culégă prin acésta ceia-ce au maĭ scapat perceptoruluĭ impositelor, favoriḑéḑă pe Jidanĭ. In resumat precum în lumea cugetăreĭ Jidanul despreţueşte adevĕrul, ast-fel în domeniul valorilor materiale aduce corumpţia şi depravaţia.

CAPITOLUL III.

Mai în tóte statele Europene Jidanii au născocit niște capcane sub o mulțime de forme destul de meșteșugite, cunoscute sub numele de socialism. Ca orî unde și în România socialiștii fac propagandă și tărăboiu pentru înbunătățirea sórteĭ muncitoruluĭ și contra exploatăreĭ nedrepte și asupritóre de capitaliștiĭ ceĭ marî. Bancheriĭ ceĭ marî în România sunt Jidaniĭ ajunșî stăpânî peste averî colosale, de unde mai ierî erau vêndătorî de haine vechî sau de mere murate. De pe spetile cuĭ au ajuns Jidaniĭ a se înbogăți ca printr'o minune, într'un timp așa de scurt, dacă nu din traficurî de tot felul, din jafurî și exploatărî exercitate nu numaĭ asupra țaranilor, dar asupra tuturor Românilor din tóte treptele sociale, pe când boeriĭ Românî de odinióră, mariĭ propietarî uniĭ abea îșĭ pot conserva moșiile apucate de la părinți, dacă nu sunt și acestea ipotecate la Jidanî; în timp ce alțiĭ le-au perdut de mult și au înmulțit numĕrul postulanților la funcțiunî, adică acelor nevoeșî cari luptă împărțindu-se și desbinându-se în tabere politice pentru o bucățică de ciolan. sau cum s'ar ḑice mai pe românește: *„scólăte tu, să ședd eu“*.

Cine sunt în România mariĭ capitaliștî? Româniĭ băștinașî cari să aibă timpul a spori succesiv o avere moștenită din tată în fiu prin economie și muncă, sau niște parveniți, niște veneticĭ cari prin speculațiunĭ neoneste, prin fel de fel de mijlóce neomenóse și prin usurpațiunĭ au ajuns cu iuțala fulgeruluĭ la averî considerabile înșelând și sărăcind pe Româniĭ încredĕtorĭ și generoșĭ. Óre muncit'au un *Iustăr*, *Mochi Ficher*, *Michel Daniel*, *Waiseng-iun. Posner*, *Șulăm Halfon*, nu cum muncește țaranul nostru la cele mai grele lucrărî ale câmpuluĭ, la cósă, prașilă, săceră, la tăeturî, cărăturî de lemn și alte havalele, dar macar cum muncește un funcționar inteligent care de abea să bucură de o existență modestă?

De ce socialiștiĭ se fac a nu observa că capitaliștiĭ marî, aceĭ cari s'au înbogățit fără veste prin usură sau prin fel de fel de mijlóce păgubitóre intereselor multor ómenĭ, sunt ceĭ maĭ mulțĭ Jidanî; chiar dacă se află pe icĭ pe colea dintre mariĭ bogațașĭ câte unul de alte naționalități, averea adunată de acela nu este perdută, ea se distribue cu timpul în masa națiuneĭ, căcĭ fiiĭ și nepoțiĭ aceluĭ strein se asimilédă și se contopesc în sinul Românilor.

De ce nu vor socialiștiĭ să'șĭ dea sémă că Jidaniĭ sunt aceĭ cari tind maĭ cu samă cu o lăcomie neauḑită a se acapara de capitaluri, fugind de orĭ-ce muncă maĭ obositóre și maĭ ingrată, puțin productivă pentru pungile lor. Nicĭ unul din mulțimea musafirilor cari vin de peste frontieră, fie cât de perpelit și de hăimisit nu se aplică la lucrarea pământuluĭ spre a-ĭ înpărtăși greutățile și nevoile bietuluĭ țaran. Fie-care din eĭ din capul loculuĭ fuge de traiul aspru și munca obositóre a țaranuluĭ și se gândește numaĭ la șiretlic și la feliurite expediente pentru a face parale, se lipește pe lângă vreun Jidan din ceĭ veniți maĭ de'nainte și apoĭ în înțelegere cu coreligionariĭ săĭ 'i se determină și luĭ locul noluĭ venit și rolul ce trebue să'l aibă în imensa organisațiune de exploatare sistematică, în vasta rețea de cucerire economică, înjghebată de *„Alianța Universală Israelită“*.

La rândul sĕu cu cât noul venit să silește maĭ mult a proba ghibăcia și priceperea luĭ a trage la cfit pe Românî, cu cât știe maĭ bine a întinde curse avereĭ agonisite de aceștia și a-ĭ sărăci, cu atât acel Jidan ajunge mare capitalist.

Fost'au cu luare aminte Socialiștiĭ asupra numeruluĭ de comercianți și industriași aprópe toți onești și muncitorĭ cari descresc vĕḑênd cu ochiĭ pentru a se rădica pe ruinile lor mulțime de Jidanî?

Nu se observă óre că cu cât numĕrul Jidanilor crește

la noĭ, cu atât creşte între Românĭ sărăcia, luxul, greutăţile traiuluĭ şi demoralisaţiunea? Nu se simţeşte óre în de-ajuns înrîurirea stricătóre pe care strănepoţiĭ luĭ Iuda ceĭ ce cutrieră lumea în lungişĭ şi'n curmeḍiş a adus'o cu dânşiĭ asupra moravurilor Româneştĭ altă dată atât de curate şi neprihănite? Cine au alimentat, încurajat şi răspândit corumpţiunea şi prostituţia până şi pe la ţară şi a contribuit a se slăbi legăturile de familie cu sanctitatea lor de odinióră? Cine alţiĭ de cât Jidaniĭ au cuteḍat a întinde o mână sacrilege asupra a tot ce are omul maĭ sacru, asupra onóreĭ şi demnităţeĭ multor familiĭ Româneştĭ sărăcite, căutând a exploata lipsa şi nevoia lor în cel maĭ odios şi infam mod?

Al cuĭ e interesul aşa de mare dacă nu a Jidanilor ca să încurajeḍe între Românĭ risipa şi luxul făcând ca hainele á la mode cele maĭ elegante, să acopere de cele maĭ de multe orĭ sărăcia, demoralisarea sau lipsa de caracter a celor înbracaţĭ cu dânsele?

De câte orĭ luxul destrabalat al unora nu este plătit cu demnitatea, onestitatea, ruşinea şi cu sentimentele cele maĭ delicate ale naturiĭ omeneştĭ? Dar ceĭ pasă Jidanuluĭ de tóte acestea, pentru dânsul este destul că a găsit în aceste o vînă de câştig pe care să o exploateḍe în folosul seu. Ce'l dóre inima pe Jidan de demoralisaţiunea şi sărăcia în care au adus pe mulţĭ ţaranĭ, încurajând între dânşiĭ viciul beţieĭ care are consecinţe atât de deplorabile? Cine se foloseşte de împrejurarea că condiţiunile de traiŭ au devenit aşa de grele în cât mulţĭ pe la oraşe dintre tineriĭ Românĭ sunt condamnaţĭ la celibatarism prin nesiguranţa posiţiuneĭ lor şi dacă numĕrul divorţurilor se înmulţeşte din ḍi în ḍi, de cât Jidaniĭ cari au adus acest concurs de împrejurărĭ?

Eĭ încurajéḍă în tóte modurile prostituţia, făcând din ea un obiect de speculă şi în acelaşĭ timp contribue puternic la înpuţinarea populaţiuneĭ Româneştĭ, în timp ce Jidaniĭ asiguraţĭ în existenţa lor, solidarĭ şi organisaţĭ într'o asociaţiune compactă de exploatare şi de ghişeft să însóră de timpuriu şi să puedesc cu o fecunditate nespusă, ca buruéna cea rea. Ce a maĭ remas bieţilor Românĭ aprópe desmoşteniţĭ în ţara lor, de cât lucrările agricole ale ţaranuluĭ făcute cu cea maĭ încordată muncă, cu cea maĭ obositóre trudă, unde Românul este scutit a fi concurat de Jidan, căcĭ Jidanul nu póte suporta greutăţile şi munca unor asemine lucrărĭ, nicĭ nu se póte deprinde cu traiul aspru şi cu frugalitatea atât de mare a ţaranuluĭ.

Trebue a adăogi că a maĭ ramas încă Românilor ca loc de retragere, o mică insuliţă unde să pótă trăi ceva maĭ comod în ţara lor, maĭ în ticnă de valurile furióse şi năvălitóre ale Jidanilor; ar ḍice cine-va este exercitarea drepturilor politice şi funcţiunile publice. Se ştie că funcţiunile publice afară de abusul cumululuĭ, nu sunt aşa de mănóse pentru a face cine-va avere maĭ ales cu creşterea luxuluĭ şi a cheltuelilor cari a făcut şi pe funcţionarĭ tributarĭ Jidanilor şi atât de dependenţĭ de dânşiĭ, încurcându-ĭ în mreje atât de complicate a situaţiuneĭ economice pe care a devenit stăpânĭ Jidaniĭ prin aurul şi finanţele lor.

Dar şi în exerciţiul drepturilor politice de către Românĭ s'a întrodus atâta spirit de partidă, atâta vrajbă, atâta pasiune înverşunată, atâta rivalitate şi desbinare, în cât Românĭĭ să sfâşie singurĭ între dânşiĭ paralisând în lupte sterile cele maĭ vitale interese naţionale şi lăsând duşmanuluĭ comun, Jidovul, în pace să ne mineḍe şi să ne sape de sub picióre şi acest tărâm şi acéstă fortăréţă de aparare.

Jidaniĭ în iscusinţa lor au maĭ recurs şi la alt mijloc: s'au folosit de ambiţiunea nepatriotică a unor tinerĭ cu studiŭ şi cu talente, cari spre a'şĭ redobândi gloria de reformatorĭ, de novatorĭ a instituţiunilor sociale, pentru a se strecura şi furişa cu dróia la exerciţiul drepturilor politice, de unde cu timpul prin spiritul lor de esclusivism, de acaparare şi solidaritate se îndepărteḍe şi pe Românĭ şi se rămâe stăpânĭ de fapt şi de drept peste acéstă ţară. Atuncĭ nu se ştie ce vor face Românĭĭ când s'ar întâmpla, Dómne fereşte, să ajungă în ţara lor iloţiĭ acesteĭ rase lacome, asupritóre, egoistă, habotnică şi esclusivistă. Atuncĭ se va vedea cum vor tăl-

măci de bine cu talmudul lor principiile umanitare pe care le propagă astă-dĭ spre folosul Jidanilor tinerĭi socialiștĭ, băeți necopți la minte cari cred că lumea e așa de frumósă cum și-o închipuesc eĭ în fantasmagoria și în elucubrațiunile lor.

Socialiștiĭ porecliți Românĭ, fac cu Jidaniĭ aceia-ce ar face un om imprudent, care aflându-se într'un loc nesigur, ar lasa ușile deschise să-ĭ vie aerul în casă, pentru a dormi la recóre și a respira un aer maĭ curat, fără a se gândi că prin acésta ar scapa pe talharĭ în casă și va fi dugrumat.

Dacă socialiștiĭ sunt sinceri apărătorĭ a poporuluĭ muncitor de la țară, de ce tac și se fac că nu aud gemetile de suferințe și nevoĭ ale bieților țaranĭ jefuiți și impilați fără milă de Jidanĭ? De ce nu îndrădnesc să rădice vócea lor contra unuĭ ném străin invadator care ne-respectându-ne nimica, nicĭ moravurile strămoșeștĭ, nicĭ sentimentile naționale, ci caută a conrumpe și a pângărî totul spre a ne aduce în cea maĭ oribilă stare de decadență ca se ne pótă cuceri și subjuga, nu numaĭ economicește, dar pe tóte căile prin cari pot conspira la stângerea și peirea poporuluĭ Român?

Socialiștiĭ se pare că nu vĕd și nu aud nimic de tot ce se petrece la noĭ în acéstă privință; ba încă se fac complicĭ aĭ Jidanilor ajutându-ĭ și înlesnindu-le opera lor de destrucțiune. Dacă într'adevĕr țaranul este talpa caseĭ, după cum se dice, dacă este cu drept cuvânt temelia edificiuluĭ nostru social, atuncĭ trebue să ne silim cu toțiĭ ceĭ cari ne interesăm de viitorul națiuneĭ să aședăm acéstă temelie pe un pământ solid, trainic și să-ĭ dăm o construcțiune durabilă ca să nu pótă fi prăbușită prin cutremure de pământ, ca să nu fie sguduită sau surpată, de se póte nicĭ chiar de cataclisme. Socialiștiĭ însă se încércă a aședa acéstă temelie pe un teren vulcanic, ba încă introduc materiĭ inflamabile și explosibile, ast-fel ca și când edificiul a fost putred și rĕu construit, că amenință să cadă și că ruina luĭ departe de a fi un desastru, e o bine-facere.

Vor dice póte uniĭ maĭ optimiștĭ că eĭ imitédă în

acéstă privință pe *Nerone* care a dat foc Romeĭ spre a se clădi apoĭ maĭ frumósă. Tot ar fi bine dacă opera de distrucțiune a Socialiștilor ar fi urmată de óre-cari proecte de construcțiunĭ, chiar extravagante, fie macar ca palatul de aur a luĭ *Nerone*, sau podul de la *Raĭ* a luĭ *Caligula*. Dar maĭ mult ni e fricĭ că eĭ vor construi în elucubrațiunile șucheteĭ lor fantasiĭ un labirint maĭ încurcat de cât a luĭ *Dedal*, lipsit chiar de firul *Ariadneĭ*; eĭ să 'ncércă să clădéscă un nou turn *Babel* pentru a escalada cerul și a bate resboiŭ cu Dumnedeŭ, sau maĭ bine găsesc de cuviință a invidia reputațiunea luĭ *Erostrat* imortalisat prin arderea splendiduluĭ templu din *Efes*.

Cu drept cuvânt învațatul frances *Arnault* dice că: vanitatea póte împinge la bine și la rău cu aceeași violență pe omul turmentat de dânsa.

Câte monumente și câte ruine stau marture acestuĭ adevĕr. Sunt ómenĭ nefaștĭ cari voesc a se folosi de prostia ómenilor pentru a'și înălța persóna lor chiar prin revoluțiunĭ sângeróse și ruine. Niște ast-fel de individualităților sunt gata a incendia și a dĭstruge orĭ-ce monumente de artă, orĭ-ce opere fie cât de ingenióse, numaĭ pentru că nu se simt în stare de a construi. A critica, a atăca și a dărăma, este cu mult maĭ ușor de cât a edifica, a organisa și a îndeplini lucrărĭ de binefacere folositóre semenilor noștri.

Socialiștiĭ au și eĭ pretențiunea absurdă de a organida societatea, dar organidarea lor e croită după calupul și planul ideilor de inovațiune isvorâte din capetile înferbântate ale principalilor lor coriféĭ: *Bebel*, *Marx*, *Ferdinand Lasalle*, *Liebkuecht*. In opera lor de organidațiune se póte vedea maĭ bine de cât orĭ unde slăbiciunea și neputința lor prin lipsa totală de vedere. La dânșiĭ 'și găsește cea maĭ deplină confirmațiune expresiunea: *câte capite atâtea părerĭ*; ceea-ce însemnédă că fie-care fel de socialiștĭ are chipul sĕu particular de a înțelege și a vedea lucrurile și diferitele raporturĭ ale societățeĭ omenești. Fie-care din pretinșiĭ marĭ reformatorĭ, caută se modelede lumea după concepțiunea în-

chipuită, ce 'şĭ-o formédă despre dênsa în cabinetul sĕu, fără a ţine sémă de complexul natureĭ umane şi de individualităţile atât de distincte cari alcătuesc diferitele grupurĭ ale societăţeĭ.

Istoria spune că împaratul, Carol al V-lea, desperase de a puté pune în acord, funcţionarea mecanismuluĭ cător-va césornice şi recunóşte greutatea imensă în neputinţa de a stabili o armonie în raporturile dintre ómeni. Decĭ nu pot fi de cât de nisip baḑele pe care se trudesc socialiştiĭ a clădi edificiul social, întru cât se încércă a substitui nişte plăsmuirĭ născocite din pretinsul lor studiŭ de cabinet mersul real de desvoltare conform natureĭ lucrurilor. Analile istorieĭ pot convinge pe orĭ-cine din experienţa trecutuluĭ de ispràvile socialiştilor anabaptiştĭ din *Westfaliea*. Scenile îngroḑitóre petrecute în secolul al 16 la *Miunster* ne fac să vedem cum revoluţiunea socială de acolo cu *Jean de Leyda* a ajuns din cea maĭ mare destrabalare şi anarhie, la cea maĭ odiósă tiranie şi maĭ execrabil despotism.

In timpiĭ moderni este destul a ne aminti de ororile şi vandalismul insurecţiuneĭ comuneĭ din Paris, când monumente de artă cum *Tuileriile* au fost prefăcute în cenuşă. Nimic mai lesne de cât a critica şi a ataca defectile organisaţiuneĭ sociale actuale; trebue să ţinem însă sémă ca acéstă organisaţie orĭ-cum va fi ea, este resultatul unuĭ complex de fase naturale adusă de împrejurările timpuluĭ şi nu se póte schimba după mintea câtor-va capitele care vor se îndrepte lumea cu uměrul. Legile de evoluţiune ale societăţeĭ omeneştĭ nu admit nicĭ sărituri de paiaţĭ, nicĭ salturĭ mortale de acrobaţĭ. Mersul natural al lucrurilor conduc destinaţia popórelor cătră desvoltarea şi perfecţiunea lor cu paşĭ numĕraţĭ, cumpataţĭ şi prudenţĭ, dar siguri; nu cu alergături nebuneşti spre a-şĭ scrinti piciórele, aceĭ carĭ se silesc a imita pe nefericitul *Faiton*. Numaĭ de acest june neexperimentat ne spune Mithologia că a avut cutezanţa a se sui pe un car pe care nu era destoinic a'l mâna şi a da biciŭ aprigilor telegarĭ, aşa în cât a trebuit să în-

cerce unul dintre cele mai teribile şi maĭ desastróse catastrofe ca preţ al nesocotinţeĭ sale.

N'ar fi nimica dacă consecinţele rătăcirilor socialiste s'ar resfrânge numaĭ asupra lor însuşĭ, dar este cel maĭ criminal şi maĭ condamnabil lucru tentativa unora de a se folosi de naivitatea poporului pentru a-l împinge la resvrătirĭ.

Ce înbunătăţire au adus în sórta muncitoruluĭ socialiştiĭ din tótă Europa carĭ la tóte ocasiunele 'şĭ fac din meseria muncitoruluĭ ţaran un cal de batae şi o temă de tirade oratorice lungĭ şi late pentru a se gogoţa sus la putere pe spetele şi umerĭĭ seĭ. Reclamele pentru înbunătăţirea sórteĭ muncitoruluĭ în Germania, au fost scara pe care s'au urcat la deputăţie corifeĭ socialiştilor ca *Bebel* şi alţiĭ. Prin prejurul deputaţilor socialiştĭ se află o cétă de novatorĭ care 'şĭ torturédă creerĭĭ în numele ştiinţeĭ să afle câte ceva nou sub sóre, se găsască forma nouă de organisaţie socială şi 'şĭ fac o fală a fi intitulaţĭ ómenĭ aĭ progresuluĭ şi aĭ ştiinţeĭ carĭ véd lumea sub aspectul cel maĭ fantasmagoric prin ochelariĭ lor. Aceştia compun statul-major al uneĭ armate alcătuită din mulţĭ derbedeĭ şi vagabonḑĭ fără de nicĭ un căpătăiŭ, nişte vêntură ţară care n'au nimic de perdut-cea maĭ mare parte înţarcaţĭ de la mănósa ţâţă a sfântuluĭ budget găsesc limanul şi refugiul în şléhta socialisto-Jidovească.

Aceştĭ desmaţaţĭ în loc de a compătimi posiţiunea lor, debitézĕ eremiade pentru nenorocitul popor şi căută a prepara eroĭ a la *Don Quichote* să lupte cu morile de vînt.

„Am audit, îmĭ ḑicea odată un ţaran, că au eşit pe „la Iaşĭ şi Bucureştĭ nişte ómenĭ de „*Lumea Nouă*“ cu „minţile rătăcite de multă carte, care n'aŭ nicĭ o lege „nu-şĭ botédă copiiĭ şi când se întâmplă de le móre vre-„unul îl pune într'o căruţă şi 'l îngrópă în câmp sau „în vre-un maidan ca pe un câne şi încă umblă să în-„tórcă şi să smintéscă capetele norodului de pe acolo. „Ei trebue să fie aceĭ lupĭ înbracaţĭ în pele de óie des-„pre care vorbeşte Scriptura şi care vor face ca rătăci-

„cirea cea de pe urmă să fie mai rea ca cea de înain-„tea lui Christos".

Făcênd reflecțiunile mi-am dis: în înprejurările grele ale țăreĭ nóstre înconjurată de state vecine puternice care 'și dispută influența la noĭ, Socialiștiĭ cosmopoliți din România expun la cele mai grave pericole însuși existența țăreĭ nóstre. Eĭ dar ajutați de Jidani sunt după dînșiĭ a doua urgie și calamitate asupra țăreĭ al căruĭ viitor este amenințat. Statele puternice vecine la ocasiune dată póte să considere România ca o amenințare pentru ordinea și siguranța lor din causa tulburărilor conspirațiunilor ce ar putea pretinde că se urdesc în România, devenită asilul tuturor revoluționarilor și un cuibar de Socialism-Judaic.

Altă nenorocire pe care o aduce Socialismul la noĭ este că deslănțuește patimele omenești cele mai înverșunate și mai furióse. Mișcarea socialistă aduce ca consecințe sdruncinări cumplite a moralității publice și private, o perturbare și o agitație care nimicește orĭ-ce garanție de ordine și stabilitate, condițiunĭ neaparate pentru un progres serios și durabil. In fine Socialismul dă curs liber pornirilor celor mai neînfrânate, mai licențióse și mai vătămătóre ale maselor populare și deschide calea la turburărĭ continue, la lupte interne și chiar la resbóe civile. Socialismul contribue a semăna discordia, ura și vrajba între diferitele pături sociale ale națiuneĭ Române pe care le pune în o luptă de interese continue, în locul solidarității și a armonieĭ necesare.

Tocmaĭ asemene dușmăniĭ și rivalități urmăresc a provoca ceĭ ce servesc interese streine și caută ocasiunĭ de a pescui în apă tulbure. Dar óre Jidaniĭ care stau tupilați în dosul socialismuluĭ cosmopolit ce aștéptă? Óre Socialiștiĭ din România carĭ atectédă că luptă pentru interesul țăranilor și a muncitorilor, nu prepară în realitate de cât donațiunea de fapt și de drept a invasiunei Jidovești? Socialiștilor nu le dă mâna să strige contra Jidanilor care sunt jefuitoriĭ și explotatoriĭ tuturor claselor sociale Românești, eĭ numaĭ aprind fitiluri în vênt contra așa numiteĭ burghedimi creștine. Socialiștiĭ se fac că nu știu că pe lângă cel maĭ jidovit creștin bogat tot maĭ ușor se póte oploși și mânca o bucățică de pâine câțĭ-va Românĭ saracĭ și nevoeșĭ, de cât pe lângă cel maĭ de trébă dintre Jidaniĭ înpământeniți prin votul camerilor legiuitóre.

Nu e lucru curat, ba chiar e ceva cu totul bătător la ochĭ care samană a complicitate când observĭ rezerva și complesența bine-voitóre pastrată de socialiștĭ față cu Jidaniĭ. Orĭ-cine va examina acéstă atitudine a lor în chestiunea Jidovéscă, se va convinge de teribelul adevĕr că Socialiștiĭ sub masca caudeĭ poporuluĭ lucrédă în ascuns în interesul Jidanilor, că dacă nu le dă mâna să se declare pe față pentru Jidanĭ, după pretențiunea foilor Jidovești deprinsă maĭ mult cu negustoria de cât cu politica, este pentru că Socialiștiĭ știe că din momentul ce 'și va da arama pe față, vor fi părăsiți de puținiĭ lor aderenți. Din momentul ce 'ĭ vor pricepe lumea că lucrédă de formarea claseĭ dominante la noĭ în țară de Jidanĭ pe ruinele celeĭ Românești, toți le vor întórce spetile și vor deveni ceĭ maĭ detestați. Fie-care om maĭ cu prevedere póte să se convingă că mișcarea socialistă în fapt, n'are se contribue în definitiv de cât a face pe bietul țaran să fie trecut definitiv sub tutela Jidovéscă.

Dacă la noĭ țaraniĭ în loc de a-și vedea sórta înbunătățită, au fost încă maĭ impovorați prin diferite dărĭ, prin monopoluri și contribuțiunĭ de diferite categoriĭ menite pentru a susține aparatul complicat al statuluĭ și a satisface exegințele budgetare, dacă consumatoriĭ munceĭ productive a țaranuluĭ au crescut într'un mod inspăimântător prin numĕrul Jidanilor, ce va fi când mișcarea socialistă prin sprijinul ce le dă 'ĭ vor aduce în masă la esercițiul drepturilor politice ?

Dacă partida conservatorilor și liberalilor cu tóte programele și ideile favorabile poporuluĭ n'a putut face de cât fórte puțin pentru țaran, la ce ne putem aștepta de la mișcarea socialistă atât de amicală și prietenósă Jidanilor, de cât că în locul diverselor elemente care'și dispută astă-dĭ puterea și influența în stat, voesc a se

recomanda și justifica de bine de rĕu influența lor prin unile înbunătățirĭ făcute de ochiĭ lumeĭ.

Acum fie-care se póte întreba, ce au de perdut din tóte aceste Socialiștiĭ a căror patrie e Universul întreg? Dupĕ cum cu tóte plângerile și protestările lor nu i-au durut inima pentru țaranĭ când i-au aţâţat să se expue loviturilor glónțelor, cu atâta maĭ puțin îĭ va durea inima când îĭ vor vedea căduțĭ definitiv în ghiarele otrăvitóre ale Judaismuluĭ. In ḑadar vor cînta cu glas de privighitóre seducătórele sirene ale socialismuluĭ că în societatea pe care se silesc să o formeḑe, nu vor maĭ exista exploatanțĭ și țaraniĭ vor fi fericiți și stăpânĭ pe munca lor!

De când există lumea au fost exploatați și exploatatorĭ, ilăe și nicovale. Deosebirea e că s'a schimbat numaĭ stăpâniĭ celor asupriți. Ceĭ cari tindéu a deveni stăpânĭ au înșelat credulitatea și naivitatea poporuluĭ exploatat și au făcut coaliție cu dânsul pănă s'au suit pe umeriĭ luĭ la putere luând locul celor maĭ de'nainte, adică cum am maĭ ḑis: *scólă-te tu, se şeḑ eu.*

Precum vedem de un timp încóce fel de fel de broșurĭ și gaḑete de tot felul es ca ciupercele, fel de fel de marfă și cu toptanul și cu mărunțișul hulind tot ce-ĭ Românesc, atăcând religiunea și statul cu instituțiunile sale, sămănând vrajbă și dușmănie între clasele sociale existente, aţâţând ura poporuluĭ contra celor maĭ cu avere spre a aduce anarhie și a pune țara la cele maĭ grele încercărĭ și primejdiĭ.

E trist lucru când óre-cari tinerĭ pretinșĭ cu talente și cu instrucțiune, se fac instrumente órbe ale vagabonduluĭ ném Jidovesc, care în parasitismul luĭ nu este deprins a putea trăi în mijlocul popórelor, de cât sămănând prin uneltile lor, vrajbă ți desbinare în sinul aceleiași națiunĭ.

Semințile învățăturilor rabinilor Carol Marx și Ferdinand Lasalle ș'a găsit pământ priincios pe malurile Dâmboviței cultivate de niște domnișorĭ fără de nicĭ un căpătăiŭ, cu funeste ambițiĭ de glorie pentru a trece ca

reformatorĭ, care înșelând naivul norod deprins a se lua ca óea după behăitul celuĭ maĭ întâiu venit, vrea să'l amestece la un loc cu lupiĭ cotropitorĭ și flămânḑĭ îngrămădiți în potăĭ de prin Galiția și de peste tot locul de unde au fost hăituiți.

Bieții socialiștĭ, tare îĭ dóre inima de popor și cum plâng cu lacrimĭ de crocodil starea miseră a muncitoruluĭ pe care vrea se o îmbunătățéscă cu propaganda de socialism.

De ce dacă sunt atât de devotați causeĭ poporuluĭ, nu formeḑă maĭ bine societăți de bine-facere spre a ajuta pe cel care o sórtă nefericită l'a îngenunchiat și l'a adus la sapă de lemn cu tótă munca luĭ. De ce nu lucréḑă maĭ bine ca se scape nenorocita populațiune nevoéșă de exploatările neomenóse și de înșelătoriile negustoruluĭ sau a arendașuluĭ Jidan? de ce domnialor ómenĭ de știință nu se silesc a propaga în scris și prin viu graĭ formarea de societăți economice pe la țară, asociațiunĭ care se protege pe țaran în contra înșelăciunelor Jidovești ce l'a calicit cu desevărșire, căcĭ în proporțiunĭ cu creșterea numĕruluĭ Jidanilor, a crescut și miseria țaranuluĭ.

De ce, maĭ bine de cât se facă politică favorabilă intereselor Jidovești, nu s'ar apuca se scrie și se facă conferințe pentru a învața pe țaran cum să'și cultive maĭ bine micul ogor ce'l are în mod maĭ sistematic și maĭ conform cu principiile științeĭ? De ce n'ar respândi pe la sate cunoștințe utile agronomice, modul cel maĭ nemerit de a cultiva grădina și pomiĭ? De ce n'ar lucra la înființarea de școlĭ prin centrurile maĭ marĭ de populațiunĭ pentru învățarea uneĭ industriĭ cu care să se îndeletnicéscă sătenĭĭ în timpul erneĭ, făcând activitatea lor productivă, iar nu să fie nevoiți a consuma ceia-ce au produs vara.

De ce domniĭ socialiaștĭ nu i-ar învața pe țaranĭ cum se'și créscă și se'și îmbunătățéscă vitele, în fine o mulțime de lucrurĭ privitóre la economia casnică, lucrate cu sistemă pentru desvoltarea obiectelor de industrie ce'ĭ sunt necesare a-l scapa de a maĭ fi tributar Jidanuluĭ

care îĭ ea tot câștigul economisit din sudórea luĭ, pe tóte flécurile și putregaiurile importate din străinătate unde n'au ce maĭ face cu dânsele? Tóte aceste îĭ sunt mult maĭ folositóre țaranuluĭ de cât să'l învețe a nu respecta nicĭ religie, nicĭ autoritate, nicĭ legĭ; de cât se'ĭ gâdile urechile cu frase împrumutate de la tóte aventurile de resvrătire cari a tulburat tótă golănimea apusuluĭ și în loc de a'ĭ îmbunătăți starea i-au împins la acte de vandalism și de desperare.

Socialismul nu este de cât o capcană dintre cele maĭ astuțióse, inventată de spiritul rafinat Jidovesc, prin care au găsit mijlocul a'și face unelte pentru ajungerea la scopurile lor din sinul însuși a celor-l'alte națiunĭ unde găsesc unele capite rătăcite.

Acum Jidaniĭ caută a planta în inima Românuluĭ holera și scaiul sub masca socialismuluĭ pentru a înșela pe ceĭ naivĭ și slabĭ de înger admițindu-ĭ la drepturile politice spre a nu le maĭ rămâne nicĭ o stavilă ca se pótă maĭ cu înlesnire domina și subjuga pe cele-l'alte populațiunĭ; pe când eĭ sunt stăpâniți de esclusivismul, de habotnicia și fanatismul cel maĭ înverșunat, se silesc a ruina orĭ-ce credință, orĭ-ce doctrină morală, orĭ-ce principiĭ de organisare socială la cele-l'alte popóre tot ceia ce constitue fundamentul edificiuluĭ social: ideile religióse și morale, familia și propietatea, instituțiile existente sunt atacate cu cea maĭ mare furie de acești speculatorĭ de ideĭ și credințe, pentru a trage folóse în paguba celor-l'alte națiunĭ.

Atât îĭ mai trebuia Românuluĭ, pe lângă tóte mărfurile stricăcióse aduse de Jidanĭ din străinătate, se'l maĭ îndestrede și cu doctrinele bolnăvicióse ale socialismuluĭ, francmadonerismuluĭ, ateismuluĭ, care sunt capcane meștesugite ale alianțeĭ universale Jidovești pentru a prinde întrânsele musculițe ca ceĭ de la ziarul „Lumea Nouă“, sau de la alte jurnale care încep proclamațiile lor ce mirósă a usturoiŭ politic, ca și cum ar avea să trécă o nouă mare Roșie cu cuvintele: „*Fraților Israeliți*“, ba încă ce e maĭ mult: eĭ cari înótă în apele cosmopolite

Jidovestĭ, acudă pe ceĭ care se ocupă de interesele și sórta țarĭĭ, că înótă în apele Ruseștĭ.

Este recunoscut că influența Jidovéscă nicăirĭ nu întimpină o resistență maĭ seriósă de cât în Rusia, acolo are a lupta contra uneĭ autorități bine întemeiate și respectate, acolo biserica și statul sunt ca puterĭ bine consolidate, spiritul de ordine care domnește nu permite Jidanuluĭ se'și jóce mendrile luĭ ca un lup care intră într'un sat fără câinĭ.

E de regretat că nu avem și noĭ un barbat ca celebrul jurnalist *Katkov* căcĭ atuncĭ n'ar găsi în acéstă țară adăpost tóte utopiile ce duc pe o națiune ca a nóstră la o peire sigură.

De ce Domniĭ de pe la diarele socialiste acudă partidele politice din țară că uniĭ fac politică nemțască, alțiĭ rusască și atribue rescóla țaranilor când unora când altora, și nu o atribue propagandeĭ lor socialiste temându-se a lua respunderea faptelor lor, și nu vor se recunóscă că causa cea maĭ de căpitenie a miserieĭ țaranuluĭ este emigrarea populațiuneĭ lacome și rapace Jidovești din Moldova unde nu maĭ încape în Valahia adevarata Americă unde a tăbărât chiar acum în cursul luneĭ Aprilĭ 1896 în Bucureștĭ 13,000 de Jidanĭ.

Ce este acéstă nouă cumpănă? ce este acéstă nouă invasiune și cine sunt invadatorĭĭ, de unde vin, ce vréu? și cine este noul Moisi care'ĭ conduce la noul pământ al făgăduinței aședat pe malurile Dunăreĭ? Fiind că socialiștiĭ nu le dă mâna a respunde, de aceia vom respunde. Acești năvălitorĭ sunt Jidaniĭ, sunt adepțiĭ celuĭ maĭ orb fanatism religios, ceĭ maĭ esclusiviștĭ, ceĭ maĭ neasimilabilĭ cu cele-l'alte popóre ale lumeĭ. Credincioși până la mórte religieĭ lor, șefiĭ lor sunt Rabiniĭ cari edictédă legĭ speciale pentru eĭ; patria lor e Talmudul. De unde vin acești năvălitorĭ? Judecând dupĕ numĕrul spăimântător ce curge necontenit pe tóte frontierile țăreĭ, pe tóte potecile munților, peste plaiurĭ și peste ape, s'ar crede că eĭ fug alungați de biciul persecuțiuneĭ, căcĭ năvălirea lor presintă spectacolul emigrațiilor din secoliĭ trecuțĭ, însă nu! Eĭ vin în cea maĭ

mare parte din Austria, unde Jidanii se bucură de tóte drepturile civile și politice. Pentru ce fug? Aicĭ e misterul.

Ce vréu Jidanii în România? o posițiune socială sau avantagiósă? Nu, căcĭ după plângerile lor din trecut și de astă-dĭ aici este țara persecuțiuneĭ. O patrie? Nu! căcĭ patria lor este Talmudul, în el crede, în el viețuesc în el mor, și acest fanatism face tăria lor, căcĭ el îĭ oprește de a se asimila, 'ĭ menține ca o națiune străină între alte națiunĭ, ca un Stat în Stat. Eĭ caută dar în România nu o posițiune socială, nu o patrie dar o simplă propietate care prin posițiia eĭ să presinte avantagiul de a fi ca o tarabă deschisă pe pragul ce desparte Orientul de Occident.

Eĭ vor prin puterea aurului să devie proprietarĭ aĭ pământuluĭ Românesc, iar din Românĭ să facă niște iloțĭ precum sunt aceĭ din Polonia, Galițiia și Bucovina. Iată cum se explică acéstă modernă nu cruciadă, termenul ne fiind potrivit cu Judaismul, dar: acésta modernă Judaidă.

Țara este bine alésă de Jidanĭ și cum poporul Român cam neprevădĕtor ca tóte popórele de viță latină, este fórte ușor de a se substitui locuitorilor acesteĭ țărĭ și de a face din țara întrégă o propietate Jidovéscă. Dacă acesta este planul Jidovilor și altul nu póte să fie, apoĭ el meritä laudă și admirațiie, iar blamul să cuvine Românilor dacă prin nepasare, sau prin aplicarea unor fatale și absurde teoriĭ umanitare, am da mână de ajutor la îndeplinirea acestuĭ plan.

Cine este noul Moisi care conduce pe Jidanĭ către o nouă Palestină? *Alianța Universală Israelită*".

Alianța Israelită, nume misterios dar rĕsunător și lugubru. Admirabilă și colosală asociațiie! Voința eĭ este voința întreguluĭ neam Judaic. Poroncile eĭ sunt legĭ nediscutabile. Un gest al eĭ, și sute de miĭ de Jidanĭ se înregimentĕdă în tăcere sub drapelul negru al năvălireĭ. Alianța și Talmudul le arată viitorul aurit și eĭ merg înainte ca valurĭ inundătóre a torentelor. Alianța Universală Israelită voește a crea în România noua Palestină și în acest scop, a făcut și face mereu demer-

surĭ de a interesa pe Europa civilisată la realisarea acestuĭ plan, precum și la reclamarea drepturilor civile și politice pentru Jidanĭ. Cari sunt serviciile adusĕ țărĭĭ de alianță și de Jidanĭ? Adus'au vre odată ajutorul bănesc la nevoile Românilor fără a căuta usura? Unitus'au cu inima la durerile țărĭĭ? Impărtășit'au bucuria în dilele de triumf? Nu! Independența Română a fost pentru Jidanĭ o emigrare, și lupta pentru independență un motiv de a rădica camăta și de a specula asupra miserieĭ.

De la 1842 când au început năvălirile Jidovilor în România a crescut camăta și s'au produs ruina propietățiĭ. Fundat'au la noĭ Jidaniĭ institute de folos public? Nu! Intrebuințat'au Jidaniĭ influența lor în bine, pe lângă diplomațiĭ dileĭ pentru România pe care o privesc ca viitórea lor propietate? Nu. Singurul Jidan care a încercat în România o întreprindere disă de folos public, este vestitul dr. *Strusberg*; și astă-dĭ să știe cât folos personal a tras el din construirea drumuluĭ de fer, unic în felul sĕu pe fața pământuluĭ și tot-odată câtă pagubă a suferit și sufere încă țara.

Tactica ce întrebuințĕdă alianța israelită este de a arata pe Jidaniĭ din România ca pe niște interesante victime ale inchidițieĭ Române, iar pe poporul Român a'l dugrăvi cu colorile cele negre, de netoleranță, de fanatism, și de barbarie. Diarele din streinătate în momentul când scriem aceste rândurĭ, au devenit împreună cu diarele Române cosmopolite, instrumente órbe a campanieĭ întreprinsă contra Românieĭ.

Cadul Jidovilor petrecut la Bacău în April 1896 unde un Rosenfeld și Goldștein ajutați de coreligionariĭ lor năvălind și maltratând pe agențiĭ administrativĭ, este comentat și restălmăcit nu numaĭ de jurnalele din Bucureștĭ, dar de cele din Pesta, Viena și chiar Paris, cu expresiunile cele maĭ triviale. Cel maĭ neînsemnat incident atingător de un Jidan a fost și este exploatat în defavórea nóstră și presentat în streinătate cu proporțiĭ marĭ, pentru ca se dispue opinia publică în con-

tra-ne, atribuindu-ne spiritul de netoleranță religiósă, ce n'a existat nicĭ odată la Românĭ.

De exemplu: un cărciumar Jidov dovedit de înșelător și falșificator dacă este departat din localitatea unde-și exercită traficul, ḑiarele Jidovești din țară și streinatate strigă: persecuție religiósă. Orĭ-ce măsură administrativă luată de guverne pentru ordinea și moralitatea publică: persecuție religiósă. Orĭ-ce lege apărătóre intereselor naționale votată de corpurile legiuitóre: persecuție religiósă. Tot funcționarul primar, comisar de poliție, sub-prefect, prefect, procuror, judecător, dacă se găsește vre unul care se nu fie la ordinul lor: persecuție religiósă.

S'a făcut legĭ spre a feri pe locuitorul sătén de exploatarea Jidanilor debitanțĭ de bĕuturĭ spirtóse și cu acéstă ocaḑie s'a departat de prin câte-vă sate câți-va cărciumarĭ Jidanĭ ce făcéu traficurĭ fiind și gaḑde de talharĭ, țipete, răcnete, protestărĭ în gaḑetele Jidovești, persecuție religiósă. căcĭ religia Jidovéscă a ajuns a fi târâtă și prin cărciume ca un bun mijloc de clevetire.

Și încă cu tóte legile nu s'a ajuns nicĭ la un reḑultat căcĭ totul este în mâinele lor.

Satile și orașele sunt pline de sinagoge unde Jidaniĭ se bucură de libertatea cultuluĭ lor. Probă de persecuție religiósă. Jidaniĭ se bucură de libera circulare, de libera așeḑare în lungul și în latul țărei, eĭ fac comerciul cum vor, au întruniri publice fără control, fundéḑă gaḑete în care uḑéḑă de libertatea preseĭ până la licență. Pentru a arata închipuite probe de persecuție religiósă prin care alianța israelită a ponegrit poporul Român ca barbar și bun de șters de pe fața pământuluĭ, ar trebui să fie descrise într'un milion de volume.

Iată însă un document de o mare însemnatate care se găsește în dosarele congresuluĭ de la Berlin. un pasaj din rechisitorul preḑentat aceluĭ congres de alianța Israelită. Lectorul va vedea până unde a mers îndrăsnéla calomnieĭ și ura Jidănilor contra Romănieĭ. Iată acel pasaj: „In România situația Israeliților fórte numeroși este încă „groḑavă. De doĭ anĭ eĭ sunt jertfa celeĭ maĭ crude per-

„secuțiĭ. Maĭ în fie-care an Europa este uimită la poves-„tirea rescólelor, uciderilor, prăḑilor și isgonirilor în mase „de care Evreiĭ sunt victime". Ar crede cine-va că aude vorbind de Maroco, sau de Spania pe timpul luĭ Torquemada. Alianța a găsit cu cale a pune pe séma Romănieĭ de astă-ḑĭ isgonirile suferite în alte părțĭ de Jidanĭ în secoliĭ trecuți prin țările cele maĭ civiliḑate. Dar să citĕm maĭ departe: „La aceste violențe s'au adăugat *en* „*masse* persecuția legală cu un șir de legĭ ce esclud pe „Jidanĭ de la tóte întrebuințările, de la tóte carierile „liberale, de la comerciu, împedecând până și exercițiul „cultuluĭ religios și căutând tóte mijlócele a'ĭ reduce la „miserie și degrada. In ḑadar puterile garante, reḑĕmân-„du-se pe art. 46 din convenția de la Paris care acordă „Israeliților drepturĭ civile cel puțin, reclamau în con-„tra acesteĭ politicĭ funeste și barbare. România a ramas „fără milă pentru Israeliți".

Noĭ împiedecăm ecsercițiul cultuluĭreligios, și cu tóte aceste țara'ĭ plină de sinagoge. Noĭ 'ĭ reducem la miserie, și cu tóte aceste comerciul întreg și industria dupĕ cum s'a aratat în acéstă scriere este în mâna lor. Noĭ 'ĭ degradăm când se degradă eĭ însuși priu fanatismul și degradatórele lor moravurĭ.

Noĭ am desprețuit aceste clevetirĭ și calomniĭ respândite ḑilnic prin foile de publicitate, dar am comis greșala de a nu ne apara la timp înaintea opinieĭ publice și de a respunde la niște acuḑărĭ false ce ascundeau un scop perfid, arătând la rândul nostru adevĕrul. Și acest adevĕr este că nu noĭ Românii suntem persecutorii, ci noĭ suntem persecutați; nu noĭ comitem crima persecuțieĭ religióse contra Jidanilor, ci Jidaniĭ comit crima uneĭ persecuțiĭ complecse în contra nóstră, persecuție și religiósă, și economică și națională. Am neglijat de a desfășura înaintea lumeĭ tabloul îngoḑitor al copleșireĭ sistematice și demoralisatóre a Jidanilor. Am neglijat de a pune în privirea lumeĭ numĕrul de locuitorĭ aduși la sapă de lemn și de familiĭ odată avute și astă-ḑĭ căḑute în miserie prin unelta infamă a usureĭ și prin răpirea nesățiósă a Jidanuluĭ ce ecsploatéḑă Ro-

mănia. Am neglijat a publica durerosul martirolog a nenorociților Români otrăviți de Jidani prin alimente și băuturi falșificate. Spirtul, apa de foc varsat de Americani în gura salbaticilor a contribuit a distruge mai mult populația indigenă de cât armele de foc. Rachiul otrăvit vîndut de Jidani prin satile nóstre are aceiași țintă acelaș efect: demoralisarea, secarea puterilor, tâmpirea și mórtea.

Acesta și cele aratate în decursul scriereĭ este adevĕrul adevĕrat, iar nu câte-va incidente isolate și fórte rarĭ cari sunt de domeniul politieĭ corecționale și pe care alianța Israelită le grupédă cu dibăcie pentru a face tablouri de persecuție. In fine cum se face că Jidanĭĭ din țările în care se bucură de tóte drepturile, fug de acele țărĭ, se lépădă de acele drepturĭ și vin cu sutele de miĭ să se arunce în ghearele persecuțieĭ Române? Cum se face că în timp de 30 de ani numĕrul acelor persecutați a crescut la 550,000 în România unde Jidanĭĭ constitue a decea parte din populație?

In urma calomnielor aruncate de Jidani și de alianța lor, s'a născut art. 44 din protocolele congresuluĭ de la Berlin prin care România este stigmatisată ca barbară și pusă pe același rând cu salbaticiĭ din Africa, și că suntem o pată de rușine pentru secolul al 19-lea.

Singur prințul Gorciacof cancelarul Rusieĭ sa rădicat contra acestui stigmat de rușine ce se aruncă pe fruntea Românieĭ de Jidani prin națiile de același sânge cu noĭ.

Francia, acea țară generósă și emancipătóre, căreia datorim convenția de la Paris, în sinul căreia Românĭĭ merg cu preferință de jumatate de secol spre a se deprinde a fi generoșĭ. Francia a căreia nenorociri a găsit un resunet atâ de profund în inimele nóstre ne a stigmatisat prin Jidovul Vadington representantul eĭ în congres. Singur *Garibaldi*, acel baiard modern, eroul celor două lumĭ și acea inimă latină și generósă prin exelențe, se găsi a lua apararea Românieĭ înaintea lumeĭ civilisate, căcĭ iată cum se esprimă printr'o scrisóre în chestiunea Jidovească cătră unul din prietenĭĭ săĭ:

„Civita Vechia 25 August 1879

„Scumpe Croce.

„Cestiunea israelită în România, nu e alt ceva de „cât o insidiósă cursă Bismarkiană, fabricată în acea né„gră făurărie unde se fac rușinósele târgurĭ de popóre „libere, Bismark, demnul continuator al opereĭ luĭ Ar„miniu și înverșunatul dușman al neamuluĭ și sângeluĭ „latin are astă-dĭ ochiĭ ațintițĭ asupra bieteĭ Românie „și a decretat desmembrarea eĭ în favórea Austrieĭ, ce „e scósă după vecheĭ temelie, și impinsă pe fatalul po„vârniș al mareĭ Egee. Dacă revoluțiunea nu va opune „formidabilul sĕu *Veto* vom vedea pe interesanta nóstră „România, sânge din sângele nostru și os din ósele nós„tre, aruncată în brațele aceleĭ Austriĭ sub al căreĭ vi„clén și întunecos protectorat se află deja, și Italia și „Francia nerecunoscênd independența fraților noștri de „la Dunăre, ajută fără să-și deie samă, dar în mod ire„vocabil manoperile liberticide ale celor doi inamicĭ aĭ lor „neîmpăcațĭ și seculariĭ.

„O Germanie unită cu provinciile nordice ale Au„strieĭ, o Austrie rotungită și îngrașată cu provinciile „slave-grecești de la marea Egee și cu cele Românescĭ „de la Dunăre, acésta însemnează un pericol și o ame„ninţare perpetuă pentru Italia, pentru întreaga lume „latină. *Este de trebuință dar de a veghea și de a ți„ne ochiul asupra uneltitorului Bismark de a demasca „pe Jidani complicii seĭ* care încarnédă ucigătóreĭ gîn„dire prin Alianța Universală Israelită ce de la eĭ 'și „ea numele".

Pentru tótă viéța al tĕu

(ss) Garibaldi

Nicĭ Italia n'a ramas maĭ pe jos de Franța în sinul congresuluĭ. Ea care s'a declarat cu mândrie sora Românieĭ, Italia luĭ *Victor Emanoil* și a mareluĭ cetățén *Cavur*, doĭ gigauțĭ care au fondat independența eĭ, ne a aruncat insulta prin representantul eĭ la congres. Sora a stigmatisat pe soră, atât a fost de groḍavă calomnia Jidovilor.

Turcia singură cătră care ne am purtat dușmănes-

ce, s'a grăbit a recunósce independența nóstră fără condiții de lealitate și ast-fel au recâștigat simpatiile nóstre.

După cum am aratat Jidanii au situația la noi aprópe căștigată. Acésta se póte vede cu o certitudine matematică pentru ceĭ ce vor să aibă urechĭ de audit și ochĭ de vĕdut.

In tóte statele din Europa antisemitismul face progrese uriașe și tóte națiunile sunt îngrijite de pericolul amenințetor al Judaismuluĭ. In Francia savantul *Eduard Dromond*, director ziaruluĭ „*La Libre Parole*“ și autor al scrierei „*La France Juiffe*“ și „*Jaqurs de Biez*“, autor al scrierei „*La Question Juiffe*“, în Germania celebrul filosof *E. Dühring*, autorul scrierei „*Antisemitismul în Germania*“, *Eduard Hartman* autorul scrierei „*Das Eudenthum în Gegenwart und Zunkunft*“ (Judaismul în present și în viitor) precum și *Stocher*, predicatorul curteĭ imperiale din Berlin, în Austria cancelarul de *Schöenerer*, ilustrul deputat antisemit și *D-rul Lueger*, energicul antisemit și primar al Capitaleĭ *Viena*, în Ungaria dl. *Istoczy* cunoscutul antisemit Ungur și deputat în parlamentul din Pesta, în *România* defunctul senator *Eduard Gherghel*, *deputatul Dimitrie Butculescu* și *Ioan N. Polichroniade* redactorul ziaruluĭ „*Deșteptarea*“ toți aceștia precum și alții au luat condeiul, au luptat și luptă dând pe față pericolul la care sunt expuse societățile moderne prin cuplesirea Judaismuluĭ, care voesce să formede în tóte statele o națiune în națiune, remânênd Jidani înainte de a fi Francezĭ, Germanĭ sau Românĭ.

Statile cele maĭ cuplesite de Jidanĭ precum e *Germania* care are 495,000 de Jidanĭ, au organisat la 11 și 12 Septembrie 1882 în *Dresda* primul congres internațional antisemit unde s'a aratat pericolul și s'a adresat următorul manifest:

MANIFESTUL

Congresuluĭ internațional antisemit din Germania Dresda, adresat guvernuluĭ și popoarelor amenințate de Judaism

Precum în decursul secolilor trecuți cultura, civilisația, prosperitatea și viitorul popòrelor crestine Europene au fost amenințate de Tatarĭ și Turcĭ, popóre de rasă și religie străină, ale căror atacurĭ și năvălirĭ au fost respinse victorios pe atuncĭ de armele popórelor crestine Europene, așa amenință în zilele nóstre o altă rasă străină care nu e maĭ puțin periculósă, ba cu privire la mijlócele și scopurile eĭ, este maĭ periculósă de cât acele popóre agresive. Și acéstă rasă streină este rasa semitică. Adevĕratul instinct al popórelor crestine Europene a ținut în frâu pe acest jurat și natural dușman de mórte, până în zilele din urmă; un dușman față cu care dispositiunele restrictive legislative ce s'au luat au fost numaĭ măsurĭ pe jumatate și arme defensive insuficiente ale popórelor crestine.

Acéstă situație însă s'a schimbat radical treptat în diferite state Europene, de la începutul actualuluĭ secol încóce. Ideile victorióse ale revoluțiuneĭ Franceze: libertatea, egalitatea, fraternitatea au rupt barierele și în privința raseĭ Judaice, carĭ fuserĕ rădicate spre apararea popórelor. Principiul libertățeĭ s'a aplicat și asupra raseĭ judaice, care pretutindenĭ și pururea nu se gândește la altceva de cât să pună, prin șiretenie, pe cele-alte popóre în lanțurĭ de sclavie morală și materială, de óre-ce după tradițiile eĭ religióse și naționale, tóte aceste popóre sunt create numaĭ spre a-ĭ servi

Principiul egalitățeĭ s'a aplicat și asupra aceleĭ rase, care nu voea să fie egală cu noĭ, care se considerĕ pe eĭ un popor privilegiat de Dumnezeu iar pe ceĭ-altĭ ómenĭ, ființe inferióre de animale necurate. Principiul fraternitățeĭ s'a aplicat și la acea rasă care pe noĭ neovreiĭ nu recunosc nicĭ de semenĭ sau de aproape aĭ lor și după Talmud, cărora ne-ovreiĭ sunt dușmanĭ menițĭ a fi stînșĭ și pe cale a-ĭ înșela, a-ĭ fura, a-ĭ stórce, a-ĭ înpinge în prapastia peireĭ și contra cărora a jura falș, a-ĭ necinsti, ba și a-ĭ ucide, este o faptă plăcută înaintea Dumnezeuluĭ lor.

Decĭ nu e mirare, dacă liberalismul modern, ce s'a identificat tot maĭ mult cu interesele Judaismuluĭ progresist, a devenit, față cu Ovreiĭ un pseudo-liberalism

și în mânele Evreilor un mijloc comod de a-și realisa planurile, de a stăpâni lumea și a înlănțui popórele Europene. Ovreiĭ au devenit stăpânĭ absoluțĭ aĭ târguluĭ banilor; eĭ stăpânesc bursele unde fixéză după plac prețurile banuluĭ și ale valorilor, ale productilor brute și ale articolelor de industrie; ast-fel eĭ dispun de punga capitalistuluĭ, de rodul sudóreĭ agricultoruluĭ și a industriașuluĭ. Ei stăpânesc băncile și tóte instituțiile financiare; prin acesta eĭ sunt creatoriĭ valorilor fictive stăpâniĭ creditelor și ale transacțiunilor financiare, ale caror canale le deschid după plac, înaintea connaționalilor și le închid celor care nu sunt Ovreĭ sau pe care nu-ĭ agreiază. Urmarea naturală a acesteĭ monopolisăriĭ a târguluĭ financiar este că țaranul, proprietarul mare, fabricantul, muncitorul, comerciantul, etc. au ajuns să deprindă material de Ovreĭ, și de óre-ce ast-fel existența lor atârnă de bunul plac al Ovreilor, de aceia au fost siliți să se facă supușĭ lor, servĭ. Afară de acesta, maĭ vine înprejurarea, că Ovreiĭ angajază în posturĭ grase, pe la băncĭ, drumurĭ de fer, și societățĭ de asigurare, etc. barbațĭ cu influență în viață publică și aceștia apoĭ ca niște vasalĭ aĭ Ovreilor, sunt ceĭ maĭ devotațĭ și maĭ tarĭ sprijinitorĭ aĭ putereĭ Judaice în corpurile legiuitóre și prin cercurile guvernamentale.

Vârful acestei piramide naționale economice și financiare 'l formează dinastia *Rothchild*, care a devenit bancherul statelor ce au tot-d'a-una trebuință de credit fără a cărei consimțire, astă-dĭ și chiar cu greu s'ar putea purta resboĭ; și dacă totuși s'ar putea purta resboĭ, apoĭ acésta 'ĭar fi numaĭ o nouă ocasiune favorabilă de a'și înmulți miliardile prin alte miliarde și a concentra tot maĭ mult în mâĭnele dinastieĭ și ale raseĭ Judaice capitalurile Europene, fie chiar prin exploatarea nenorocireĭ naționale. Prin colosalele datoriĭ de stat, ce se tot măresc prin puterile financiare Ovreeștĭ care rod măduva popórelor, guvernele diferitelor state îndatorate au devenit niște simpli agențĭ ovreeștĭ, perceptorĭ Jidovești. De aceea guvernele nu fac absolut nimic față cu cestiunea ovreilor, ba chiar se pórtă ostil cu propriele lor popóre în interesul Judaismuluĭ.

Ovreiĭ au reușit se pue mâna pe partea cea maĭ mare a preseĭ periodice, încât, până în ḑilele din urmă n'a existat în Europa centrală nicĭ o fóe aprópe ce ar fi îndrăsnit să spue adevĕrul față cu Judaismul. Ast-fel ovreiĭ au ajuns să fie stăpânĭ absoluțĭ, fabricanțĭ opinieĭ publice; orĭ ce plângere ridicată contra lor, fie cât de întemeiată să suprimă, orĭ-ce articol, ce s'ar părea că atinge cât de puțin domniea evreilor, este înlăturat. Eĭ împart laude sau dojane contra viilor și morților, la adresa regilor, barbaților de stat, funcționarilor, învățaților, artiștilor, ba întră și în vieața privată a émenilor.

Existența barbaților care lucréḑă în vieața publică depinde de buna-voință a preseĭ ovreeștĭ; prin urmare orĭ-cine e silit să vâneḑe favórea preseĭ ovrestĭ dacă vrea să ajungă la scop în vre-o carieră publică.

Urmarea acesteĭ stărĭ de lucrurĭ este acea sclăvie intelectuală și acea lașitate morală predominătóre, față cu Judaismul ce formeḑă una din liniamentele maĭ caracteristice ale secoluluĭ nostru. Tineriĭ plinĭ de forță sunt îngrijițĭ de viitorul lor; barbațiĭ în etate, care 'și-au câștigat un nume, se tem de trecutul și de reputația lor după mórte și spre a se asigura în privința acésta, cu ajutorul preseĭ ovreeștĭ eĭ devin servitorĭ patrieĭ Judaice, trădătoriĭ națiuneĭ lor, aĭ raseĭ lor, și prin acésta aĭ propiilor lor consângenĭ. Ovreiĭ au falșificat în multe țărĭ caracterul lojilor francmasonice, făcând din ele mijlocul cel maĭ periculos și maĭ sigur al putereĭ Judaice.

Maĭ ales pe calea preseĭ, Judaismul minésă tot maĭ mult religia creștină care se știe că a devenit o religie specifică de rasă a popórelor Europene-arice și în al cărui cerc magic n'a putut a se sustrage nicĭ un popor Europén. Acésta ne o probésă istoria, secoliĭ în care timp nu s'a putut nicĭ macar ivi o singură nouă religie care se nu fi avut de basă Evanghelia luĭ Christos. Cristianismul a fost care în timpul Romanilor a scapat rasa Europénă-arică, pe de o parte de bancruta morală și de descompunerea socială pe de altă parte, de barbarismul se-

mi-salbatic și a renegat'o, punând civilisațiunea și cultura raseĭ Europene-arice pe temeliĭ religióse, morale și sociale.

Religia creștină este reacția cea maĭ puternică contra tendințelor Judaice de a stăpâni lumea, un protest invincibil contra ridicăreĭ raseĭ semitice d'asupra celeĭ arice și așa e prea natural, că Judaismul este un dușman de mórte, atât al întemeetoruluĭ acesteĭ religiĭ, cât și al religieĭ creștine. Ast-fel, de óre-ce Judaismul, numaĭ atuncĭ 'șĭ póte întemeie bine superioritatea și domnia raseĭ sale semitice, când va reuși se învingă această reacție naturală, a ĭ sta în față și a distruge instituția creștinismuluĭ: așa creștinismul formédă prima și cardinala țintă a atacurilor sale.

Fiind că poporul Ovreesc 'șĭ-a păstrat până astă-dĭ străvechea sa natură de nomad, de aceia nu cunóște ideia de patrie. Fiind cosmopolit, ovreul ține la principiul: *Ubi bene, ibi patria.* Decĭ ovreiul nu póte fi patriot care se ție cu dragoste, devotament și abnegație la pământul pe care s'a născut și care să lucrede acest pământ cu sudórea feței sale. Dacă icĭ colea vre un ovreu se ocupă cu agromonia, acésta nu nu e de cât un fapt ce distruge pădurile, stórce forța productivă a pământuluĭ făcându'l ast-fel tot maĭ steril. El nu lucreadă pământul, căcĭ însușĭ nu ia în mână plugul, cósa și sapa, ba nu lucrédă pământul bucuros nicĭ prin alțiĭ; el consideră posesia de pământ numaĭ ca o ipotecă, și pe țaran numaĭ ca pe un sclav de exploatat prin camătă și rodul munceĭ care este a luĭ.

Legislațiunile au liberat pământul și au făcut pe țaran să fie propriul seu stăpân, desființând claca și iobogia; și astă-dĭ după câte-va deceniĭ, am ajuns, că trebue să scăpăm poporul de noua clacă Evreiască ce e maĭ rea de cât cea veche; căcĭ țaranul este un îndatorat necondiționat al cămătaruluĭ și cârciumaruluĭ Evreu, care în puterea dreptuluĭ de licitație 'l póte goni în orĭ-ce moment din casă și curte, și 'l póte face om fără căpătăĭŭ și fără țară dimpreună cu familia sa.

Aicĭ e una din causele principale ale emigrăreĭ în America, ce crește tot maĭ mult, prin care pământul se lipsește din causa cameteĭ și șicaneĭ Jidovestĭ, de autohtoniĭ muncitorĭ în locul cărora vin ovreiĭ șarlatanĭ și neproductivĭ.

Talmudul, permițând Jidanilor, față cu nejidaniĭ comiterea tuturor nedreptăților și crimelor, ordinea de drept e amenințată cu răstunarea din partea Evreilor precum și ordinea socială. Statistica criminală probédă că ovreiĭ figuréda în număr mult maĭ mare de cât neovreĭ, în rubrica condamnaților și maĭ mult în rubrica acusaților. Dar mare numĕr de acusațĭ ovreĭ reușesc să scape de condamnare, parte prin ajutorul unor marturĭ falșĭ tot ovreĭ, parte prin cumpararea funcționarilor și apoĭ ovreiĭ se țin strânșĭ unĭi de alțiĭ. Există întregĭ bande bine organisate de mituitorĭ ovreĭ, care dispun de funcționarĭ și judecătcrĭ vinovațĭ; firele și mrejele acelor bande ajung în țerĭ până în sferile cele maĭ înalte guvernamentale și judecătorestĭ.

Din causa acésta un creștin nu'șĭ póte capata dreptul seu cel maĭ evident, față cu un Evreu; ba este expus pericoluluĭ de a fi persecutat în tótă vieața de către funcționariĭ mituițĭ, ca și de către ovreĭ. Este una din cele maĭ caracteristice tactice, și de aicĭ se explică succesele lor ce te pun în mirare, că pe creștinĭ, pe cari 'șĭ au ales de victime, nu'ĭ maĭ lasă din ghiarele lor, până ce li se predau lor, sau sunt ruinațĭ materialminte și moralminte. Fiind că și după devisa alianțeĭ israelite universale „toțĭ israeliții sunt respundetorĭ pentru altul" de aceia totalitatea Judaismuluĭ consideră afacerile private ale unuĭ ovreu, față cu un neovreĭ de propria sa afacere și ast-fel creștinul care'șĭ caută dreptul, se vede în ultima analisă, în fața totalitățeĭ Judaismuluĭ. Ast-fel stând lucrurile, nu există în practică, pentru creștinĭ față cu ovreiul egalitate de drept, garantată prin constituție și lege.

Poporul internațional ovreesc, care și așa ține strâns la o laltă, are în alianța icraelită universală constituită la Paris în 1860, un organ principal internațional diriginte, ce posedă filiale pe tot globul pământuluĭ. Acéstă

pretinsă asociațiune de bine-facere 'şĭ a dat tot maĭ mult caracterul uneĭ societățĭ politice, care întreține cu guvernele tuturor statelor un contract quasi-diplomatic ba chiar la 1878 a pus să fie represintată prin delegațiĭ seĭ pe lângă congresul din Berlin*).

Acéstă liga politică universală a Ovreilor, pune Judaismul în poḍițiune, ca să'şĭ concentreḍe tótă greutatea sa internațională, contra atacurilor, sau maĭ bine contra acțiunelor legitime de aparare ce s'ar ivi unde-va pe pământ din partea creștinilor şi sa pedepséscă exemplar orĭ-ce opoḍiție făcută puterei Judaice, ca să fie în stare a strânge tot maĭ tare lanțurile de sclăvie în care a ştiut să pue pe popórele Europene, maĭ ales în Europa centrală şi orientală. Intr'o stare de lucruri așa de îngritóre ce devine tot maĭ nesuferită, considerând pe de o parte marile pericole cu care rasa Judaică de sub comanda supremă internațională amenință în măsurĭ tot maĭ marĭ prosperitatea, liniştea, siguranța juridică, cultura, civilisația şi viitorul popórelor creştine.

Avênd în vedere de altă parte indiferența neresponsabilă şi rece cu care multe guverne privesc la lupta socială neegală de aparare proprie, întreținută de popórele lor contra Judaismuluĭ, ba chiar în unele state iau partida Jidanilor, smuncind de la popórele lor propriĭ mijlócele de aparare, prin restrângerea în cestiunea Ovreilor, a libertățeĭ de presă, a dreptuluĭ de asociație şi întrunire şi a dreptuluĭ de libertatea cuvîntuluĭ; în fine îndemnați de convingerea că în acéstă cestiune este o datorie sacră de conservare proprie a societățeĭ creştine de a lua inițiativa şi acésta fără deosebire de națională şi confesiune, s'au adunat în numĕr la 11 şi 12 Septembre 1882 în Dresda, membriĭ de parlament, preoți, ofițerĭ, funcționarĭ, avocați, medicĭ, învĕțați, artiştĭ, ḍiariştĭ, agronomĭ, fabricanți, meseriaşĭ şi alțĭ amicĭ aĭ causeĭ din maĭ multe state, cu deosebire amenințate de Judaism, cari sau ocupat anĭ întregĭ cu studiul teoretic a cestiuneĭ Ovrilor şi cunosc bine acéstă calamitate şi din viața practică şi luând cestiunea Ovreilor drept obiect al uneĭ

*) *Lucru afirmat şi de Dr. Blumtschli.*

deliberațiunĭ amĕnunțite, au decis între altele, ca ecsperți să adreseḍe prin acesta un apel către guvernele şi popórele statelor creştine amenințate de Ovreĭ. Acest congres internațional, ținut pentru apararea intereselor neovreeştĭ, nu are de gând să anticipeḍe evenimentele, ci să stabiléscă o programă amĕnunțită cu privire la soluțiunea cestiuneĭ Ovreilor. Puterea de aḍĭ a raseĭ Judaice este basată pe temeliĭ cu mult maĭ solide. Acest popor parasit s'a înfipt deja mult maĭ adânc în corpul vieței nóstre sociale şi politice, de cât să se pótă închipui acésta prin congres, că eventualele sale propuneri amănunțite s'ar putea esecuta chiar astă-ḍĭ. Cu tóte acestea am dori să ne bucurăm de pe acum asupra scopuluĭ final, pe care cată să'l propună popórele Europene, pentru că ar fi de a să amăgi pe sine de a crede că rasa Judaică s'ar putea contopi şi asimila cu vre-o altă rasă, şi maĭ puțin cu popórele creştine. Acésta nu s'a întâmplat de 3000 anĭ nicĭ odată şi nicăirea; de aceia congresul declară, că cestiunea Ovreilor póte fi resolvată definitiv şi în mod satisfăcător numaĭ pe calea, pe care s'au resolvat altă-dată cestiunea Arabă, Tatară şi Turcéscă de către statele Europene atacate de aceste popóre.

Europa aparține popórelor creştine şi de aceea nu trebue să serve ca teren de încercare pentru poftele de dominațiune ale unor popóre ostile, asubițióse şi necreştine. Cum că legile restrictive, fie ele cât de aspre, nu duc la scop în contra raseĭ Judaice, acésta se probéḍă îndestul prin istoria secolilor trecuți. Judaismul, căruia până acum nu-i s'a putut pune stavile durabile prin nicĭ un fel de dispositiunĭ legale, a-l înlătura din nou după câte-va deceniĭ; aceste dispositiunĭ va sili pe popor la o luptă necontenit repetată ce i-ar slei puterile.

Emanciparea Ovreilor însă, de la care Europa a asceptat contopirea Jndaismuluĭ cu popórele creştine, a făcut un fiasco deplin şi a servit numaĭ să convingă pe orĭ-ce om cugetător, că este o absolută imposibilitate pentru popórele Europene de a se găsi un modus vivendi cu Ovreimea ce trăeşte în cercul lor.

Așa dar acest prim congres internațional antisemitic,

lăsând de o cam dată evenimentelor viitóre detaliurile modalităţeĭ disoluţiuneĭ cestiuneĭ Ovreilor, credem acum că datoria sa este numaĭ de a provoca punerea în mişcare şi organisarea apărăreĭ sociale internaţionale. Prin acésta ne adresăm cu apelul nostru în prima linie, către guverne, în a doua linie către societatea creştină a statelor Europene Jidovite. Pe guverne, căcĭ ele sunt consiliĭ compuse din membriĭ creştinĭ ale domnitorilor creştinĭ, le învităm să nu pună obstacole artificiale în lupta continuă şĭ astă-dĭ nelegală a popórelor cu Judaismul; să nu ştirbéscă popórelor, în cestiunea Ovreilor şi libertatea preseĭ, dreptul de asociaţie şi întrunire şi libertatea cuvântuluĭ; ci din contra ele, în acéstă luptă legală de interese proprie, să vie în ajutorul poporuluĭ lor, care este sînge din sîngele lor şi carne din carnea lor. Afară de acésta să se silésca a emancipa statul şi popórele lor de sub dictatura puterilor financiare Judaice şi prin acésta de influenţa politică a Judaismuluĭ, căutând un sistem maĭ bun financiar de datoriĭ de stat şi în genere un sistem mai bun economic. Popórele apasate maĭ mult sau maĭ puţin de rasa Judaică, le învităm să încépă şi se organiseḑe pe tótă linia mişcarea legitimă de aparare proprie.

Acéstă acţiune de aparare proprie póte avea loc numaĭ în interiorul marginelor legilor existente, cât timp rasa Ovreiască caută şi găseşte apararea sub scutul dreptuluĭ comun şi cât timp guvernele nu aplica asupra eĭ dispoziţiunile dreptuluĭ politic.

Aşa dar popórele creştine să încépă organisarea energică a acesteĭ mişcărĭ legale de aparare proprie, să facă o agitaţie şi acţiune vie în parlamente, în representaţiunile judeţene şi comunale, în presă şi adunărĭ publice; se fundeḑe reuniunĭ defensive prin oraşe sau ţinuturĭ; spre conducerea acestor reuniunĭ să formeḑe comitete centrale rurale, care apoĭ au să se pue în legătură, pe cale internaţională în diferite ţărĭ; ca ast-fel lucrarea corosivă a „*Alianţeĭ Israelite Universale*“ să pótă fi paralisată prin o alianţă creştină universală, ce trebue întemeiată cât maĭ curând. Cu modul acesta so-

cietatea creştină să'şĭ recucerésca pe orĭ-ce teren, pas cu pas, posiţiunile din care au fost respinse de Judaism.

Decĭ, acest al nostru apel nu va fi ca strigătul în pustiu, ci va deştepta societatea creştină Europénă spre a cunóşte pericolul ce o ameninţă şi a lua imediat măsurile legale pentru o legitimă aparare.

Ast-fel, în scurt timp se va înlătura de pe fruntea secoluluĭ al XIX-lea pata ruşinósă ca o rasă anticulturală compusă din 7—8 milióne, rasa Judeosemitică, să tiraniḑeḑe intelectual, material şi moral pe o altă rasă de 350 milióne suflete, o rasă umană, care în puterea superiorităţeĭ sale intelectuale şi fisice, este chemată să'şĭ împrăştie în tótă lumea cu victoriósele sale arme şi lucrările de pace, sămânţa sa, precum şi civilisaţiunea s'o ducă la perfecţiune.

Şi când apelul nostru va fi auḑit de popórele creştine şi cuvântul va deveni un fapt, atuncĭ congresul antisemitic, ce se va întruni în anul viitor, va găsi deja o situaţie maĭ favorabilă popórelor creştine şi atuncĭ el îşĭ va da din nou părerea asupra măsurilor de luat.

Iar acum la lucru fraţilor creştinĭ!

Semnaţĭ: *Friedrich Carl*, Reichsfreiherr von Fechenbach-Laudenbach, Königl. Bayr. Kämmerer und Major a. D. auf Laudenbach und Sommerau, Vorsitzender der Vereine zum Schutze des Handwerks und Ehrenpräsident des Westphälischen Handwerkerbundes;

Dr. *phil. Ernst Henrici*, *Tegel bei Berlin*, Vorsitzender des socialen Reichsvereins zu Berlin;

Victor von Istóczy, Buda-Pest, Mitglied des Ungarischen Reichstages;

Lic. theol. Gustav Koffmane, *Breslau* Vorstandsmitglied des Deutschen Reform-Vereins zu Breslau;

Geza ven Onody, *Tisza-Eszlar*, Rittergutsbersitzer, Mitglied des Ungarischen Reichstags;

Alexander Pinkert-Waldegg, *Dresden*, Redakteur, Vorsitzender des Deutschen Reform-Vereins zu Chemnitz;

Rudolf Skalla, Iglau in Mähren;

Hofprediger Adolf Stöcker, *Berlin*, Mitglied des Deutschen Reichstages und des Preussischen Abgeord-

netenhauses, Präsident der christlich-socialen Partei in Berlin;

Carl, Reichsfreiherr von Thungen-Rossbach, auf Rossbach in Unterfranken, Rittergutsbesitzer;

Edmund Winterfeld, Breslau (jertz Liegnitz) Redakteur;

Ferdinand Ziegler, Breslau, Fabricbesitzer, Vorsitzender des Deutschen Reform-Vereins zu Breslau.

Congresul internațional antisemitic din Dresda (Germania) a luat în urma desbaterilor următórea:

RESOLUȚIUNE

1). Jidoviĭ sunt recunoscuțĭ, că nu sunt demnĭ de a sta printre popórele din Europa.

2). Până se vor găsi alte mijlóce propriĭ de a-ĭ putea expulsa din statele din Europa, Congresul impune adepților sĕĭ din Francia, Ungaria, România și statele ce vor întra în alianța anti israelită universală, a cere gugernelor și parlamentelor lor următórele:

a) Să nu se acorde de state, județe sau comune, Jidanilor nicĭ o concesiune sub nicĭ un fel de denumire; chiar sub un nume împrumutat.

b) A nu se acorda nicĭ o funcțiune salariată de stat, județ și comună la nicĭ un Jidov, precum nicĭ la societățile de asigurare, băncĭ, etc. etc.

c) Națiunile Europene ce aderă la aceste decisiunĭ, să nu vêndă nicĭ o moșie sau casă la Jidanĭ, precum nicĭ statul. Iar statele să nu le maĭ dea în arendă moșiĭ, case, morĭ, etc.

d) Să fie interdis Jidanilor a avea stabilimente publice cum: birturĭ, hoteluri, cafenele, berăriĭ, fabricĭ de spirt și vinurĭ, să nu pótă exercita profesiile de: brutar, măcelar, bacan, cărciumar, grănar, medic și farmacist.

e) Să se intervie pe la preoțiĭ de tóte confesiunile a propaga aceste ideĭ printre poporenĭ și profesoriĭ prin scóle, îndemnând a nu cumpara nicĭ un obiect de la Jidovĭ, nicĭ a-ĭ întrebuința la vr'un servicu.

f) Tóte națiunile care aderéḑă la aceste decisiunĭ, se intervie prin petițiĭ la guverne și parlamente a face legĭ

în acest sens, pentru care să institue comitete în tóte părțile a cere aplicarea acestor decisiunĭ.

Al doilea congres antisemitic internațional ținut în Bucureștĭ la 26, 27 și 28 August 1886.

Dăm dupĕ diarul „*Deșteptarea*“ No. 34 de la 2 Septembre 1886 resumatul acestuĭ congres:

„Dilele de 26, 27 și 28 August acum sunt de do„meniul istoric.

„Ceĭ care au avut fericirea să ia parte la congresul „antisemitic în Ateneul Român din Capitală, au remas „convinșĭ că Jidoviĭ sunt un element de corumpție și de „jaf; că existența lor în Europa e periculósă, că eĭ tre„bue isgoniți.

„In acele dile memorabile s'a proclamat marele prin„cipiu de concordie și fraternitate între tóte popórele. „Dușmănie nu trebue să maĭ existe între națiunĭ; causa „vechilor urĭ pe care le-au sfășiat atâtea secole, erau „numaĭ Jidoviĭ, eĭ beneficiau de tóte suferințele popóre„lor, îmbogățirea Jidovilor era în raport indirect cu can„titatea sîngeluĭ varsat în resbóe de nejustificata ambi„țiune a concherenților.

„Regretăm că nu am putut avea stenograf, spre a „da în extenso tóte discursurile oratorilor, care s'a suc„cedat la tribuna Ateneuluĭ în aceste treĭ dile. Discur„surile ar fi fost catehismul social și economic a orĭ că„ruĭ Român.

„Iată și numele membrilor cari au luat parte la „congres:

„Dl. *Jacques de Biez*, autorul importanteĭ opere La „Question Juive, representant al Francieĭ.

„Dl. dr. *Komlóssy Ferenecz*, representant al Aus„tro-Ungarieĭ și deputat în camera Ungară.

„Dl. *Adam de Petrovey*, mare proprietar represen„tant al Ungarieĭ.

„Dl. *Senator Eduard Gherghel* representant al ju„dețuluĭ Dorohoiu.

„Dl. *deputat Dimitrie C. Butculescu*, representan-

„tul societăţilor cooperative, director ḑiaruluĭ „Coopera-„torul“.

„*Părintele diacon E. M. Petrescu*, representantul „Craioveĭ.

„Dl. *Ion Stănculescu*, membru în consiliul judeţuluĭ „Vlaşca, representant oraşuluĭ Giurgiu.

„Dl. *Crist. St. Negoescu*, publicist licenţiat în litere „şi în ştiinţele politice, profesor, representant judeţuluĭ „Prahova.

„Dl. *Mina Savel*, ḑiarist, representant judeţuluĭ Su-„céva.

„Dl. *C. M. Moroiu*, director ḑiaruluĭ „Veteranul“.

„Dl. dr. *Major D. Brăilov* şi d-na Ef. Brăilov „membri în comitetul central.

„Dl. *Ión N. Polichroniade*, directorul ḑiaruluĭ „Deş-„teptarea“.

„D-niĭ *Nicolaĭ S. Dumitrescu*, *C. I. Manolescu* şi „*St. Nanu* delegaţiĭ studenţilor Universitarĭ din Bucureştĭ.

Spre cunoştinţa lectorilor publicăm numaĭ în resumat discursurile oratorilor.

„Ḑiua de 26 August, fiind fixată pentru deschide-„rea congresuluĭ, cu tótă indiferenţa din partea ḑiarelor „Române, care prin cea maĭ mare tăcere au probat încă „odată lumeĭ întregĭ şi în special nouă Românilor că puţin „le pasă de ce vom deveni mâine s'au poimâine, fiind „aprópe cu totul copleşiţĭ de elementul Jidovesc şi ame-„ninţaţĭ a ne reduce şi pe noĭ în deplorabila stare în care „a redus pe Polonia şi Galiţia,—gaḑetele nóstre nicĭ nu „au voit să ştie de acest Congres*) remânând singurele „din capitală „*Deşteptarea*“ şi „*Veteranul*“ să'l vestéscă „Românilor, arătându-le că tot maĭ sunt ómenĭ pe lume „care să îngrijéscă de sórta ţăreĭ contra invasiuneĭ ji-„doveştĭ.

„Dl. *C. M. Moroiu*. Ca cel care printr'o coresponden-„denţă cu străinătatea, faţă cu delegaţiĭ ţărilor ce au a-„derat la acest Congres, deschide şedinţa, proclamând „de preşedinte de onóre al Congresuluĭ pe d. senator

*). *Nota autoruluĭ. Tóte redacţiile sunt ornate cu Jidanĭ.*

„*Eduard Gherghel*. Adunarea în frenetice aplause sa-„lută pe delegaţiĭ străinĭ şi pe toţĭ membriĭ congresuluĭ.

„In sala Ateneuluĭ sunt peste 3000 de ómenĭ.

„Dl. *Ion N. Polichroniade*, apostolul poporuluĭ în „viĭ aplause arată starea de decadenţă în care a ajuns „ţara din causa acestor parasite. D-sa printr'un lung „discurs continuat şi în a doua şedinţă, prin date sta-„tistice şi probe autentice, arată în mod destul de clar „ceea-ce va ajunge ţara dacă nu ne vom grăbi cât maĭ „curând a pune o stavilă acestor parasite, indicând şi „mijlócele de a'ĭ face să deşerte ţara. D-sa maĭ cu sémă, „deplânge starea de decadenţă în care se află Moldova, „unde ori-ce sentiment naţional a perit, fiind totul Ji-„dovit. Administraţia ca şi magistratura fiind la dispo-„siţia Jidanilor. Prin cetirea maĭ multor paragrafe din „Talmud arată încă odată lumeĭ cât de mult Jidoviĭ u-„răsc pe creştinĭ, ne avênd altă tendinţă de cât con ru-„perea şi distrugerea a orĭ-ce sentiment naţional. In tot „timpul cuvântăreĭ dl. Polichroniade a fost adese-orĭ în-„trerupt de aplausele unuĭ numeros public. D-sa ter-„mină, probând că Jidaniĭ nu fac alt-ceva de cât luptă „pentru corumperea, jefuirea şi uciderea popórelor care „le-au dat ospitalitatea.

„*Dl. Jacques de Biez*, representantul Francieĭ în „tótă cuvîntarea sa, îşĭ deplânge patria unde Jidoviĭ au „ajuns până chiar şi miniştri, făcând marĭ elogiurĭ Ro-„mânieĭ, care de şi copleşiţĭ de Jidanĭ, totuşĭ a putut ţine piept, ne permiţîndu-le de a ocupa funcţiunĭ de ale „statuluĭ*). D-sa arată cât de mare este scopul înfiinţă-„reĭ alianţeĭ universale anti-Israilite, care va căuta prin „tóte mijlócele şi în de comun acord să lupte pentru „desrobirea popórelor subjugate“.

Dl. de *Biez* ca şi toţĭ ce-ĭ l-alţĭ oratorĭ, a-rată meschinăriile şi perversitatea acesteĭ secte părăsite a căreĭ origină nu se cunóşte. Viĭ aplause, face pe ora-tor să ia de maĭ multe orĭ cuvântul. D-sa ḑice că sim-patiile Francieĭ pentru Românĭ sunt fórte marĭ, sperând

*). *Nota autoruluĭ. In România Jidoviĭ ocupă funcţiunĭ la Stat ca mediciĭ şi dl. de Biez nu a ştiut de acésta.*

că prin fondarea alianței antisemite universale, interesele ambelor țări vor lua cu totul altă față.

Dl. Dr. Francisc Komlössy deputat în Austro-Un-„garia, arată că tótă desbinarea ce există între Românî „și Ungurî nu se datorește altora de cât acestor lepre, „carî prin intrigî și calomniî, prin fapte meschine și mur-„dare au făcut a se desbina aceste două națiuni, ca prin „acest mijloc, mai cu ușurință, să pótă ajunge la planul „lor de distrugere, dl. Komlössy prevede că atunci când „aceste parasite nu vor mai fi în Europa, tóte națiunile „vor merge cu pași gigantici spre progres; discordia va „dispare și fie-care națiune va putea să resufle mai liber. „Viî aplause arată representantului Austro-Ungar că Ro-„mâniî știe a aprecia meritul și mărețul scop al acesteî „alianțe anti-Jidovești.

„*Diaconul Petrescu* din Craiova ca representant al „Olteniei, a aratat faptele Jidovilor de secole, descriin-„du-î cu colorile cele mai negre. Cere ca clerul să lup-„te pentru propagarea adevĕruluî și dreptățeî, pe care „cale, Jidoviî carî sunt contra acestor principiî, ne mai „avênd aderenți și sprijinitorî vor părăsi Europa. Cu-„vêntarea sa este primită cu entusiasm.

„*Dl. I Stănculescu* din Vlașca, arată că conjude-„țieniî seî care l'a trimes în sinul congresuluî vor lupta „prin tóte căile contra acestor parasite, unindu-se și a-„derând la tóte decisiunile congresuluî.

„*Dl. Mina Savel* din județul Suceava, arată starea „deplorabilă în care se află județul Sucéva, ne mai a-„vênd asemănarea unuî județ din România, ci a uneî „parcele de pământ infectat prin presența acestor „lepre. Cuvântarea d-luî *Savel* este primită cu strigărî „de indignare din partea poporuluî contra Jidanilor. Fap-„tele aratate de dl. *Mina Savel* a mișcat adânc pe în-„tregul auditor, încât mulțî varsau lacremî de durere.

„*Dl. Mina Savel*, ca fiu al țaranuluî, a știut fórte „bine să descrie deplorabila luî stare și rĕutatea acestor „lifte care 'î sug și măduva din óse. A mai probat cu „Talmudul în mână, că Jidoviî bea sânge creștinesc.

„*Dl. Dimitrie Butculescu*, cu date statistice arată

„modul îngrozitor de înmulțire a acestor parasite d-sa „în aplausele numerosuluî public, arată starea în care „să găsește industria comerțul etc. la noî; o stare fór-„te deplorabilă datorită numaî și numaî Jidanuluî, care „prin tóte mijlócele caută a monopolisa totul, jupoind „pe țaran, negustor, boer. In tot timpul cuvîntăreî a-„plausele frenetice din partea mulțimeî arată că dl. But-„culescu a spus adevărul.

„*Dl. Crist. S. Negoescu*, profesor representantul „județuluî Prahova, arată și d-sa cum Jidovul a ajuns „a predomina totul în acéstă țară, dictând el națiuneî „care i-a dat ospitalitate. D-sa terminând cuvântarea „în viî aplause arată că spre a se pune o stavilă și a „sili pe aceste lepre a părăsi țara, să se unéscă toțî Ro-„mâniî și cu cea mai mare stricteță să hotărască a nu „mai cumpara nicî un fir de ață de la Jidovî; și atunci „ne mai avênd ce face, vor părăsi singurî.

„In fine vlastarea națiuneî, junimea studiósă uni-„versitară nu s'a abținut de a lua parte la acest mare „act și dânsa era representată în sinul congresuluî. D-niî „*N. Dumitrescu, Manolescu și S. Nanu*, delegațiî studen-„ților a aratat cum stă țara din causa acesteî filoxere „naționale, toțî treî au probat adunăreî că să póte aș-„tepta mult din partea tinerimeî care nutrește adevara-„te sentimente Românești.

N. Gr. Gorovei
Secretar al Congresuluî

Congresul internațional antisemitic din Bucureștî, ca mijlóce de luptă, adoptă și admite decisiunele luate în Congresul din 1882 la Dresda, și concujură pe tótă suflarea Românéscă a înbrățișa acéstă causă sfântă, și a lupta pentru esecutarea resoluțiunilor luate în disul congres, căcî numaî atunci vom putea fi scapațî de acest anelid pe care știința l'a numit Jidan.

Pentru susținerea celor scrise în opul de față, iată ce mai zic și alțiî cu privire la Jidanî:

Napoleon cel Mare în ședința corpuluî ligislativ ținută la 20 April 1806 dice: „Legislațiunea este un „scut ce guvernământul trebue să-l ducă orî-unde pro-

„prietatea publică este lovită. Guvernământul Francez „nu póte vedea cu indeferență, cum o națiune ovelită „degradată, capabilă de tóte înjosirile, posed într'un mod „esclusiv cele două marĭ frumóse departamente ale ve„chiuluĭ Elsaz. Jidaniĭ nu trebuesc considerațĭ ca sectă „ci ca națiune. Așĭ voi se le rădic, cel puțin pe un „timp hotărât dreptul d'a avea ipotecĭ, căcĭ este umili„tor ca națiunea Franceză să depande de grația celei „maĭ vile națiunĭ. Case întregĭ au fost expropriate de Ji„danĭ, eĭ au înlocuit feudalitatea, sunt adevěrațiĭ norĭ de „corbĭ, aĭ vedea cine-va în bătăliele de la *Ulm*, venind „de la Strasburg spre a cumpara de la maroderĭ ceia „ce eĭ produseră. Jidaniĭ trebuesc judecațĭ după drep„tul politic, iar nu după dreptul civil, de óre-ce nu sunt „cetățenĭ.

„Ar fi periculos de a se lăsa se cadă cheile Fran„cieĭ în mânele uneĭ populațiunĭ de spionĭ care s'au li„pit de această țară. Li s'ar putea asemine interzice co„merciul, pe basă că eĭ îl batjocoresc cu usura și li s'ar „putea anula transacțiunele făcute de eĭ ca fraudulóse.

„Și în ședința de la 14 Maĭ acelașĭ an dice: Națiu„nea Jidană este constituită de Moise, usurieră și apa„sătóre. Nu dar cu legĭ de metafisică se póte regene„ra Jidanul, trebuesc legĭ de escepțiune. Trebue a opri „Jidanilor comerciul pentru că eĭ abuséză de dânsul și-l „batjocoresc, precum se interzice meseria unuĭ giuvaer„giu, când el fabrică aur falș. Nu trebue a să sacrifica „unuĭ principiu de metafizică binele provinciilor. Reul „ce-l fac Jidaniĭ nu provine de la indivíde, ci de la con„stituirea chear a acestuĭ popor. Jidaniĭ sunt omizile lo„custele carĭ pusteesc Francia.

„**Filosoful Baruch Spinosa** *iată ce dice despre „confrațiĭ seĭ Ovreĭ: Jidaniĭ acest popor nenorocit, „care de la Avram și până astă-dĭ încă tot nu s'a pu„tut mântui de pacatele sale seculare, a devenit cangre„na societățeĭ, ast-fel în cât exterminarea luĭ n'ar fi „de cât o bine facere pentru omenire* *). Spinosa a „fost evreu, dar fiind că n'a recunoscut doctrinele tal-

*). *Tractatul Theologico-politicus, publicat la 1670 de Spinosa.*

„mudice, și nicĭ a voit a le practica, avênd curajul a scrie și „combate pe foștiĭ coreligionarĭ, fu ucis de Jidanĭ prin „o lovitură de pumnal.

„**Schiller**. Pe lângă frica și repulsiunea, care de la „început s'a observat că Egiptenĭĭ avéu pentru Jidanĭ, „se maĭ adăugiră și un invincibil dispreț.

Horaț. Sat. 1. 9. „Încă inaintea ereĭ creștine, Ji„daniĭ erau disprețuițĭ de Romanĭ și de Grecĭ, tot din „causa acelor motive pentru care și astă-dĭ simțim re„pulsiune pentru eĭ. Numele de „*Jidan*“ era încă pe „timpul luĭ „*August*“ o denumire de defaimare. „Vo„escĭ se mă combațĭ cu argumente Jidovescĭ? să-țĭ fie „rușine.

Iulius Frebel (Teoria politiceĭ) „Maĭ înainte de „tóte, lumea voesce să existe de se póte prin mijlóce „legale, ér de nu și prin mijlóce nelegale.

Filosoful german Fichte (Tratat de revoluția Franceză) „Jidaniĭ pot să nu crédă în Christ, pot să nu „crédă în nicĭ un Dumnedeu, numaĭ să crédă în tal„mud și într'un Dumnedeu dușman omenireĭ.

Bogumile Goltz. „Studențiĭ căduțĭ la esamene „vorbesc popórelor prin jurnale despre drepturile cetă„țenești a se da Jidanilor.

Riehl. (Despre munca la Germanĭ) „Jidanul își dă „adese-orĭ nespusă ostenélă pentru un profit cu totul „miserabil; întrebuințază gîndire, stăruință, voință în„tr'un grad care n'ar întrebuința-o nicĭ odată pentru lu„crarea cea maĭ onorabilă. Este neobosit în inventarea „șiretlicurilor înaintea cărora stă în loc mintea orĭ căruĭ „om de trébă. El își face o glorie de onóre exterióră a „vocațiuneĭ sale, ba încă are simțimântul însuși al poe„dieĭ șiretlicurilor sale și se bucură de plăcerea lor. Ji„danuluĭ îĭ lipsește numaĭ un singur lucru, numaĭ o ba„gatelă, spre a deveni un adevarat muncitor: mobilul „moral și scopul moral, și cu acéstă bagatelă îĭ lipsește „totul.

Tacit dice (Hist. 5 8) despre Jidanĭ. Regele An„tioh a cercat a combate superstițiile Jidanilor, și a în-

„troduce între dênșiĭ moravurĭ Grecești, spre a corige „poporul acesta care este cel maĭ infam din tóte.

„**Schiller**. Despre filosofia Jidovéscă, știința Jidové„scă sau literatura Jidovéscă, istoria n'a avut nimic ca a „înregistra, iară din epoca strălucită a luĭ Solomon, ea nu „menționează de cât de avuția îngămfată și despre pom„pa fanfaronă.

„**Fichte**. Jidanii n'au făcut nicĭ o dată comunitate „cu țara care i'a purtat în sinul sĕu; eĭ nu s'au putut o„bicinui nicĭ o dată a se simți ca fiĭ a uneĭ țărĭ, ci a „ramas tot-d'auna vagabonḑĭ care amestecă într'un sin„gur sentiment și specula împreună, interesul, origina și „religiunea și pentru care patriotismul se manifestă nu„maĭ în pastrarea legăturilor între dânșiĭ, adică a legă„turilor dintre o bandă ce din întîmplare se află la cu„tare sau cutare ospătărie.

„**Fichte**. (Revoluțiunea Francesă). Maĭ în tóte țările Eu„ropeĭ se desvoltă un stat puternic și ostil, un stat ce „se află într'un perpetu resbel cu tóte cele'l-alte și ca„re în multe locurĭ apasă într'un mod teribel pe cetă„țenĭ; acest stat este: „*Judaismul*". Judaismul ce for„mḗḑă un stat atât de compact și separat de orĭ care alt „stat, este cu atât maĭ periculos cu cât el se baḑésă pe „ura ce are Jidanul, în contra întregulŭi gen uman. De „la un popor care pe cel maĭ miserabil dintre membriĭ seĭ „îl pune maĭ pre sus de cât tótă istoria nóstră; de la un „popor care s'a aruncat cu devotament în brațele șiahăr„liculuĭ ce enervésă corpul și omóră orĭ ce simț nobil, „de la un popor care în obligațiunile și chiar în ideia sa „de Dumneḑeu, respinge de la sine pe orĭ care altă na„țiune, ce putem aștepta? Nu vĕ aduceți aminte ce va „să ḑică un stat în stat? Nu observați cum că Jidaniĭ „sunt deja cetățeniĭ unui stat maĭ solid și maĭ puternic „de cât tóte statele vóstre? Nu înțelegeți că de veți a„corda Jidanilor drepturĭ civile în statele vóstre, eĭ vor „sdrobi sub piciórele lor pe toțĭ ceĭ altĭ cetățenĭ.

„Pentru a le acorda Jidanilor drepturĭ, nu vĕd nicĭ „un mijloc altul de cât de s'ar putea să le tăiem într'o

„nópte capetele la toțĭ și se le înlocuim cu alte capete „în care se nu fie nicĭ o idee Jidovéscă.

„Dl. **Gheorghe Panu** *fost deputat, fost director po„litic al ḑiarului „Lupta", scrie cu privire la Jidanĭ.* „(Extras din ḑiarul „*Voința Națională*" de la 13 Au„gust 1885). Era cuminte (ḑice „Lupta"), din partea „Evreilor din Londra ca pe acest timp gros de furtune „pentru rasa lor să rădice glasul în favórea coreligiona„rilor și încă în mod arogant? Dar dacă ar fi voit nu„maĭ acésta—urmḗḑă „Lupta"—demersul lor era supor„tabil; dar eĭ au maĭ voit încă ceva maĭ grav și maĭ „costisitor pentru noĭ, au voit să ne lovéscă în amorul „propriu de nație liberă, să ne umiléscă punându-ne în „situația Zanzibaruluĭ înaintea căruea flota Germană face „demersurĭ navale. Orĭ-ce Român, orĭ-care 'ĭ-ar fi pă„rerea în chestia Evreilor, trebue să respingă chiar pre„tențiile ce le-ar crede de altmintrelea întemeate. A„derarea la dânsele ar fi știrbirea neatârnăreĭ nóstre, „înjosirea demnităței nóstre!

Lord Macavay (Essais politiques et philosophiques) traducere de G. Guizot: „*Ovreiĭ în serviciul lor divin „repetă maledicțiunea luĭ Esechia în contra guvernuluĭ „și națiuneĭ, în al căreĭ stat locuesc.*

„**Mihail Cogălnicénu** fost deputat, fost Ministru (Ar„hiva Românéscă) Jidaniĭ o gintă care trăește in tóte „statele fără să se contopéscă cu locuitoriĭ vre uneia, e vă„tămătóre pentru or care stat care a primit'o în sinul „seu, iar pentru statele cele micĭ e periculósă.

„**Tit Leviu Maiorescu** *fost deputat, fost Ministru.* „(Discurs în parlamentul Român la 10 Sept. 1876 Mo„nitorul of. No. 205). D-lor eu găsesc fórte nepotrivită „lupta care a deschiso alianța Universală Israelită con„tra nóstră. Astă-ḑĭ aceste procedărĭ imprudente și ne„drepte ale alianțeĭ Israelite ne silesc a ne pune în de„fensivă și a ne gândi maĭ înainte de tóte cum să ne a„părăm în contra exiginților lor nelegitime și înguste. „(Aplause .

„**Roseti Tețcanu** fost deputat. (Discurs în camera de„putaților ședința de la 10 Sept. 1879. Monitorul ofic.

„No. 205). Jidanii gintă nestrămutată de și mereu pe „drumuri, straniu fenomen care se reproduce pretutinde- „ne fără schimbare, Jidanul e în vremile nóstre o ano- „malie, un Herculanum social. Ascuns în subteranele o- „menirei el a strâns în lungile luĭ brațe o carte: *Biblia- „Talmud*, a nutrit în mica luĭ inimă o speranță: *distru- „gerea celor-alte niamurĭ*. Ebreul a privit neclintit cum „popórele se strecurau, se prefăcéu și dispăréu. Imperiul „Roman căḑu, barbariĭ sguduiră Europa, renașterea sosi, „reforma se făcu, miĭ de furtunĭ trecură, revoluțiunea fu, „*dar Jidanul ramasă tot Jidan*. Fanatismul seu a mers „crescând și progresul Universal a fost pururea pentru „dânsul un pretext pentru a se cufunda maĭ tare în tre- „cut. Nu este, în adevĕr, o țară în lume *afară dĕ cât Ro- „mănia jumatate mórtă*, și Polonia îngropată care să nu fi „luat în contra lor măsurile cele maĭ aspre. Violența a „scapat ginții de la apus, și în puterea logicei umani- „tare suntem condamnați pe motiv că, în loc să facem „ceea ce a făcut întréga omenire, noĭ am primit în sinul „nostru pe Jidanĭ dândule tot ce am avut acestor ómenĭ „care de 3000 de anĭ n'a găsit nicĭ o rudă, nicĭ un a- „mic pe suprafața pământuluĭ. Așa dar trebue se opu- „nem Jidanilor o pedică politică precum a fost până aḑĭ „și o pedică economică precum n'a fost până aḑĭ. Alt- „mintrele, să nu ne facem ilusiunĭ, ne am stâns cu de- „sevârșire și ca națiune și ca indivizĭ.

Vasile Conta. *Profesor Universitar, fost deputat, fost ministru al instrucțiunei publice, celebru filosof Român; autorul scrierilor: Basele Metafisice, Metafisica Materialistă, Teoria fatalismului, Teoria Ondulațiunei Universale și origina speciilor*, etc. etc. cel maĭ mare geniu al Românilor în secolul de față, prin discursul ce a ținut în camera deputaților ședința de la 5 Septembrie 1879 în cestiunea modificărei constituției și darea drep- turilor la Jidanĭ, a examinat cu microscopul organismul Jidovesc și a probat fără ca nimene în Corpurile legiui- tóre se póță ai replica puterea adevaratuluĭ nostru duș- man. Acest discurs va rămâne nu numaĭ în analele isto- rieĭ poporuluĭ Român, dar în ale omenireĭ întregĭ opera

cea maĭ magistrală în cestiunea Judaismuluĭ. *Numaĭ a- cestuĭ mare savant* datorim noĭ Românii că n'am ajuns a fi a doua Polonie. Discursul sĕu a luminat nu numaĭ corpurile legiuitóre Române, dar a fost o făclie pentru toțĭ ómenii de stat aĭ Europeĭ. In resumat *Vasile Conta* a fost unicul care a rădicat discuțiunea cestiuneĭ Juda- ismuluĭ la înălțimea științifică.

FRAGMENTE DIN TALMUD

In cartea „*Himișu*“ scrie: „*Minain omritof*, și *va- nuhușim, rețole esmoihoĭ, tof și bogoim, aroc*“ care cu- vinte va se ḑică: de aceia noĭ vĕ învĕțăm ca celuĭ maĭ blând din șerpĭ scóțeți creerĭ din cap, și pre cel maĭ bun din creștinĭ ucidel, adecă dator este tot Jidovul să omó- re un creștin credênd că cu aceia se va mântui.

Sulhăm-Aruhul scrie: tot Jidovul trebue se numé- scă biserica creștină: „*moiusav*“ care cuvânt însamnă re- teradă, pe creștină „*goi*“ adică păgân, pe copilu de cre- știn „*șeighiți*“ adică vierme tărător, pe preot sau călu- găr îl numesc „*galăh*“ adică jertfitorĭ de idolĭ.

La Talmud pagina 270 scrie: toțĭ copiiĭ Jidovilor înainte de a începe belferu a-ĭ învĕța trebue ca părinții se-ĭ învețe hulă asupra creștinilor ca să știe când va tre- ce pe lângă o biserică creștinéscă să ḑică: „*Șacăț teș- ține văsaefu tăsavinichi hanrimriĭ*“, care cuvinte va sĕ ḑică așa: spurcata spurcaților, și necurata necurați lor, a- furisită este. Dacă vre un Jidov a trecut pe lângă o bi- serică *Șulhăm Aruhul* ḑice: dacă Jidovul a uitat se hu- léscă până la ḑece pași și dacă ș'a adus aminte că n'a hulit, dator este să se întórcă îndărăt și să ḑică hula.

Aseminea când văḑ eĭ ducând pe vre un creștin mort la grópă dator este tot Jidovul să ḑică: *saium had lă- mühor tri*, care însemnéḑă: astă-ḑĭ am văḑut un păgân mort, mâine să vĕḑ ḑece.

La nouă ḑile când Jidanii tae împrejur pe prunc ha- hamul care sevârșește operația ordonată de *Talmud* tre- bue să ea un pahar cu vin și o picătură de sînge din

sîngele raneĭ tăeriĭ împrejur și o picătură de sînge de creștin muncită și amestecată bine, după care hahamul bagă degetul cel mic în pahar și pune în gura pruncului de douĕ orĭ ḑicênd: și am ḑis ție în sîngele tău veĭ trăi.

Tăerea împrejur este un semn de gagiŭ și de o fraternitate și marcă distinctivă între națiunĭ.

Talmudul scrie că la serbătórea *Purim* Jidoviĭ trebue sĕ fure copiĭ de creștin și se'ĭ ținĕ ascunșĭ pănă la paștĭ ca să aibă sînge muncit la aḑimă după cum a fost muncit și Christos.

Rabinul Iuda Hakkadesch care trăia pe la anul 130 al ereĭ vulgare, a fost acela care a alcătuit volumul numit „*Mirchno*“ *sau* „*Șepher Mischanajot*“ care este partea fundamentală a Talmuduluĭ. Talmudiștiĭ în comentariile lor asupra cărțeĭ *Mischno**) *Bava metzia* afirmă că studiul Talmuduluĭ e maĭ important de cât Biblia.

In cartea *Toledoth Iesehu* Jidoviĭ numesc pe Christos: „*Isus minciuna și abominațiunea sau urgia*“, Sfintele taine sau comunicătura o numesc un corp spurcat.

Rabinul Elieḑer ḑice în „*Pirché*“ cap. XXIX că cine mănâncă cu un netăet împrejur, trebue a fi privit cum ar mănca cu un câne, acel ce s'ar atinge de un netăet împrejur este spurcat ca cum s'ar atinge de un mort. In adevĕr netăețiĭ împrejur (creștiniĭ) sunt în timpul veței lor ca și cum ar fi morțĭ, și după mórtea lor ca niște cadavre aruncate în gunoĭ.

In cartea „*Temora Hesreh*“ ce face parte din rugăciunele Jidanilor de tóte ḑilele se citește: „*Hamalsinim velomesumadim*“, ceia ce însemnéḑă: pe creștinĭ sĕ'ĭ smulgă din rădăcina lor, sĕ'ĭ calce în picióre și sĕ'ĭ sfărâme. De treĭ orĭ pe ḑi fie-care Jidov trebue se scuipe în pământ închipuind prin acésta că scuipă pe Christos și pe (miniim) sau creștin. La serbarea *Purim* când Jidoviĭ esă afară din Havre și se închină la stele și la lună sărind închipuind ca se ajungă la aceste ei ḑic: fie ca creștiniĭ inimiciĭ noștri să nu ne atingă nicĭ atâta.

In cartea *Sanedrin* scrie: că un Jidov care ar ucide un creștin avênd intențiunea a ucide un animal, va

*). *Mischna part. IV. et Lent. De moderna theologia Hebraesrum.*

fi ertat. *Maimonide* pe care Jidaniĭ la proclamat vulturul lor și cel maĭ mare geniu Rabinic împărtășește fără restricțiune aceste simțimente. In cartea *Hilchat rozeah* capul XII, Maimonide scrie: Este oprit de a da un bun sfat unuĭ goim (creștin).

Rabinul Isaia în secolul al XIII scrie în comentarul seu asupra *Avoda Zara*: Israelitul care s'a dat la un cult strein trebue a fi considerat ca (goi) și aruncat în grópă. Dacă un Israelit tae împrejur pe *goi* sub numele de *gher* sau *proselit*, póte s'o facă, însă nu e permis de a o face ca operație medicală pentru că este oprit de a exercita medicina la *Goimĭ*, precum e oprit a'l scóte din puțul unde a căḑut sau de a'l scapa din primejdie.

In tractatul *Sabaot al Talmuduluĭ* Jidoviĭ se glorifică de a fi toțĭ fiiĭ regilor, în timp ce goimi și tóte cele-la'lte națiunĭ sunt spurcațĭ. *Rabinul Samuil* ḑice: suntem urâțĭ de tótă lumea, dar în inima nóstră domnește orgoliul care face ca să ne punem maĭ presus de alțiĭ, și dupĕ cum Dumneḑeu este Dumneḑeul suprem, de asemine poporul Jidovesc este națiunea supremă.

Mischna cartea Avora Zora scrie: nu e permis uneĭ femeĭ Judaice de a alapta copiiĭ goimilor, ci trebue a-ĭ lasa să móră. Dar e permis uneĭ femeĭ păgâne de a alapta copiiĭ Jidovilor, numaĭ acésta să se facă în casa părintéscă ca nu cum-va goi (creștiniĭ) să'ĭ omóre. Nu trebue a permite goilor de a fi medicĭ Jidovilor.

In cartea Rosch Haschana a Talmuduluĭ scrie: „*Miniimi*“ adecă păgâniĭ, creștiniĭ, ereticiĭ se vor scoborî în infern și vor fi condemnațĭ. In cartea „*Sanedrini*“, rabiniĭ proclamă că toțĭ Jidoviĭ vor fi mântuițĭ pe cea-l'altă lume. In cartea *Hagiga* scrie: focul infernuluĭ n'are putere asupra Jidovilor cari au prevaricat și făcut rĕu; acésta reḑultă de la aceia ce s'au ḑis despre altarul de aur. Că după cum altarul de aur, de și tablele acestuĭ metal nu erau maĭ mult de un dinariŭ de aur resistă foculuĭ, în timp de atâțea anĭ, cu atât maĭ mult fiiĭ luĭ Israel cari sunt plinĭ de precepte ca Grenada de bobițe vor fi scutițĭ de foc.

Iată privilegiĭ de care aceştĭ nebunĭ cred că au să se bucure în calitatea lor de popor ales a luĭ Dumneḑeu, în timp ce cele-l'alte naţiunĭ şi maĭ cu deosebire creştiniĭ vor fi aruncaţĭ în infern. Cu aceste nebune cugetărĭ Rabiniĭ flatéḑă pe Jidanĭ şi'ĭ afirméḑă din ce maĭ mult în credinţele Talmudice.

Rabinul *Iochanan* şi *Simeon Ben Iosedech* scriu în Talmud*). Tot Rabinul învĕţat care nu va căuta a învĕţa pe Jidovĭ resbunarea şi nu va conserva ura sa ca şerpele, nu póte fi reputat un bun Rabin.

La capitolul IV din *Schabaoth* Rabinul Maimonide învaţă: Dacă un Jidov jură pre ceriŭ, pre stele, sóre chiar când spiritul sĕu înţălege sub acele obiecte pe acel ce le-au creat, n'a făcut un jurământ. In ḑiua de serbătóre *Kipur* sau ḑiua Jidanilor de spalarea pacatelor, jurământul făcut în favórea cui-va, chiar când n'ar fi îndeplinit este ertat; iar în nóptea ce precede serbătórea *Kippur* eĭ declară că orĭ de câte orĭ în anul viitor vor fi nevoiţĭ de a face o făgăduinţă, sau un jurământ, va trebui a fi privit de nicĭ o însemnatate şi fără să fi păcătuit. Venind în Sinagogă în presenţa Rabinilor, eĭ ţin în mâinĭ cartea legeĭ şi pronunţă aceste cuvinte: Eu Burăh, Moişe, etc. etc., declar înaintea vóstră că tóte jurămintele ce voiu face cuiva în timpul anuluĭ viitor şi voiu promite de a urma, în timp ce voinţa mea nu va consimţi de a urma, voesc ca ele să fie nule şi de nicĭ o însemnatate şi ne imputabile de pacat, de nu le voiu îndeplini.

Rabinul Manasie-ben-Israel învaţă: Jidoviĭ vor împrumuta cu dobândă banĭ la tóte ginţile, iar eĭ nu se vor împrumuta de la nimene; vor domni peste tóte naţiunile, iar peste eĭ nu va domni nimenea. In ḑiua Sabatuluĭ, dupĕ cum spune Buxtorf**), Jidoviĭ au plăcere în timpul repaosuluĭ lor, a se servi de copiiĭ creştinĭ din care 'şĭ fac servitorĭ şi servitórele lor, glorificându-se de a-ĭ avea ca sclavĭ.

Scrisórea prinţuluĭ Rabin din Constantinopol către

*). *Bartolocci, Biblioteca rabinică part. 2 pagina 428.*
**). *Sinagoga Judaică cap. IX. (2).*

*Jidaniĭ din Francia**). Iubiţĭ fraţĭ! Am primit scrisórea vóstră în care vĕ plângeţĭ şi arataţĭ nenorocirile prin care treceţĭ. Resimţimântul acesta ne-au atins crediţi-ne tot ca şi pe voĭ. Dar ideia celor marĭ Rabinĭ ca Maimonide şi altor satrapĭ aĭ legeĭ nóstre este: „Ḑiceţĭ că regele Francieĭ vrea să vĕ creştiniţĭ; creştinaţi-vĕ pentru că nu puteţĭ face alt-fel, dar în inima vóstră pastraţĭ aceia ce vĕ învaţă Rabiniĭ voştri. Ḑiceţĭ că creştiniĭ vor să vĕ ia averile; faceţĭ pe copiiĭ voştri negustorĭ şi prin mijlocul înşălăciuneĭ, veţĭ deveni stăpânĭ aĭ averilor lor. Vĕ plângeţĭ că eĭ atentéḑă la viaţa vóstră; faceţĭ pe copiiĭ voştri medicĭ şi spiţerĭ, căcĭ ast-fel eĭ vor lua viaţa creştinilor fără a se teme de vr'o pedépsă. Ne asiguraţĭ că vĕ dărâmă sinagogile: siliţi-vĕ ca copiiĭ voştri să ajungă canonicĭ şi clericĭ şi atuncĭ eĭ vor ruina bisericile creştinilor. Ḑiceţĭ că suferiţĭ vexaţiunĭ, faceţĭ pe copiiĭ voştri avocaţĭ, şi ómenĭ care să se ocupe cu afacerile publice, prin acest mijloc veţĭ domina pe creştinĭ, li veţĭ lua moşiile şi vĕ veţĭ rĕsbuna în contra lor.

„V. S. S. V. F. Principele Jidanilor din Constantinopol la 21 Kisler 1489“.

Rabinul Ascher, dimpreună cu alţĭ Rabinĭ în adiţiunile marginale ale „Talmuduluĭ“ pagina 81 'şĭ fac o obiecţiune şi ḑic: „Vom putea încă să cercetăm despre pasagiul *Talmuduluĭ* de Ierusalim relativ la cuvintele din *Mischna* care opresc comerciul. In adevĕr, acolo se întrébă: La cine se adreséḑă acele cuvinte din *Mischna*? şi să respunde că ele privesc pe *Goi*, pe care Jidovul nu cunóşte. De unde se conchide că e permis a face comerciu cu un păgân pe care 'l cunóşte, pentru că Jidovul póte a'l linguşi. Dacă un Jidov întră într'un oraş şi găseşte acolo *Goim* în bucurie, el se va asocia la bucuria lor. Rabinul *Ascher* ḑice că după înţelegerea stabilită între toţĭ rabiniĭ din lume, se permite Jidovilor de a se preface a fi de profesiunea creştinismuluĭ, sau a orĭ căreĭ alte religiunĭ, când o cere interesele lor, numaĭ totuşĭ ca viaţa lor internă să fie de a muri în sînul sinagogeĭ în doctrinile Talmudice“.

*). *Din „La France Juive“.*

Frégier. Les Juifs Algérieus pag. 61. „Și apoĭ, nu „este dogmaticește vorbind, un adevĕr cert, pentru Israe- „liţiĭ din Algeria, ca și pentru toţĭ Evreiĭ că eĭ sunt da- „torĭ a se supune legilor ţăriĭ întru cât acele legĭ nu „calcă dogmele lor“.

CUM SCRIU JIDANIĬ.

Iată cum judecă Jidaniĭ prin jurnalul „Fraternitatea“ de la 16 Iunie 1889, pe Românĭ: „Pentru ca negoţul u- „neĭ ţări să devie solid și să pótă alia celuĭ internaţio- „nal, trebuesc capacităţĭ și rutina și este absolută ne- „cesitate de capitalurĭ marĭ. Dau Româniĭ aceste ele- „mente? Nu. *Româniĭ nu contribuesc nicĭ moraliceşte, „nicĭ materialminte la progresul ţăreĭ, și acésta în ur- „ma predisposiţiuneĭ sociale, ce trebuesc judecate pe tă- „râmul fiḑiologieĭ psihice.*

„Ḑiarul „*Asupritul*“, organ Jidovesc care apare în „Bucureștĭ, iată ce scrie în No. 1 de la 1 August 1888:

„Dl. *Ión C. Brătianu*, nu odată se fălea în plină „ședință a Camereĭ, cu emfasul luĭ obicinuit, că numaĭ „el știuse să aline durerea suferinḑilor. Liberalul nostru „cu faptele mărețe de la 48, se lăudase că schimbarea „colosală, care s'a întrodus în mișcarea socială Romă- „néscă aparţine numaĭ luĭ. Se vedem óre așa este? E „adevarat óre că a făcut ceva pentru desmoșteniţiĭ ca „se nu fie asvârliţĭ în rândurile proletariatuluĭ, a înţe- „les cel puţin acest fraseolog, să combată miseria mun- „citoruluĭ cât putuse și cât i-a stat în putere? căcĭ să „vorbim la drept, în conformitate cu instituţiile și sta- „rea lucrurilor de faţă, nicĭ cel maĭ cinstit și abil pre- „mier nu-ĭ în posiţie să aducă vre-o ameliorare. A fă- „cut ḑic *marile ceţăţén* ceva cel puţin pentru poporul „de jos, în numele căruĭ s'a râdicat la înălţimea ceru- „rilor, óre a avut cel puţin buna-voinţă căcĭ eu voiu fi „așa de indulgent în cât chiar devotamentul prost dar „sincer, îl voiu lua drept fapte bune să fi făcut ceva du- „pă *capul luĭ mărginit* pentru acel popor necioplit, pe

„umeriĭ căruia s'a înălţat, tot i-aș ţinea sémă, dar i-a „purtat cel puţin interes?

„*Nu! și de miĭ de orĭ nu!* tot ce făcu în inter- „val de 12 anĭ, tóte clădirile patriotice ḑidite în slava „ţărilor Românești, fără temelie a remas; a ḑidit să o- „cupe numaĭ haita luĭ nesăţiósă, construise în favórea „ómenilor setoșĭ de banĭ și de funcţiunĭ, a aruncat banĭ „în tóte părţile, numaĭ acolo unde trebuia să dea n'a „dat nimic. Legea comerţuluĭ ambulant este un factor „de corumpţie creată înadins.

„*Infrăţirea*“ ḑiar poreclit de Jidanĭ Israelito-Român septămânal ce apare în Bucureștĭ No. 5 anul al treilea de la 27 Iunie 1888 scrie sub titlul: *Un sfat.* „Foile „ómenilor căḑuţĭ, organele partiduluĭ colectivist, nepu- „tându-se consola de plecarea forsată a luĭ Ulisse-I. Bră- „ténu de la putere caută a'șĭ maĭ astâmpăra nĕcaḑul in- „jurând pe Evreĭ. Și, înjurând pe Evreĭ colectiviștiĭ au „în vedere un îndoit scop: 1) găsesc ocaḑiune de a face „paradă de naţionalism, și al doilea că pe deasupra maĭ „au șansa de a face și o bună trebușóră. Evreilor par'că „le trage inima de a înota în mocirla puturósă a proseĭ „antisemite. Căcĭ este un fapt constatat și constant, că „pe dată ce în vre un numĕr al „*Telegrafuluĭ*“, „*De- „mocraţieĭ*“, „*Unireĭ*“, „*Voinţa Naţională*“, *et ejusdem „farinae* se găsește un articol cu graţiosităţĭ Evreofobe, „numaĭ de cât acel numĕr se vinde îndoit, întreit, și chiar „înḑecit ca de obiceiŭ. Sfătuim pe cetitoriĭ noștri în par- „ticular și pe coreligionariĭ noștri în genere, ca să se fe- „réscă de a lua în mână un produs ḑiaristic cu marca „fabriceĭ antisemite, și se'ĭ întimpine cu acest strigăt: „*Vade retro, Satana*“, „fugĭ de aicĭ, Satano!“

Lupu Dichter în „*Revista Israelită*“ scrie între al- tele și următórele*): „Acuma vĕḑênd că ura contra Evreilor „continuă, că legile ţăreĭ sunt de natură a împedeca des- „voltarea Evreilor și decĭ asimilarea, Evreiĭ sau gândit „că e timp ca să organiḑeḑe comunităţile lor, carĭ în tot „d'a-una au avut ca scop cultura și asistenţa sub forma „îngrijireĭ cultuluĭ.

*). *Extras din „Asimilarea“, ḑiar jidovesc din Bucureștĭ anul I No. 1 de la 27 Iulie 1890.*

„*Egalitatea*“ anul 1 de la 2 Noembre 1890 care a-
„pare în Bucurescĭ sub direcțiunea luĭ *M. Schvarzfeld*
„*și Dr. E. Schvazfeld* într'un articol de fond sub titlul
„*Esclusivismul în cultură*“ între altele scrie următórele:
„noĭ avem adĭ profesorĭ ignoranțĭ, sau fără pic de talent
„ca de ex. pe un *Ureche*, Crăciunescu, Cernătescu, la
„litere, nu maĭ vorbim de alte facultățĭ unde bóla e a-
„ceiașĭ d-niĭ Francudi (grec), G. A. Frolo (italian), Chin-
„tescu, P. Cernătescu, Gr. Tocilescu. V. A. Ureche, cel
„ce ș'a schimbat numele de vre-o 5 orĭ, nicĭ o dată însă
„ignoranța și nepriceperea cu știința și priceperea), C.
„C. Dimitrescu (Coco de origine evreiască imediată) ce
„țin ca streinul (L. Șăinenu să nu răsbéscă în sanctuarul
„cultureĭ.

„*Anuarul pentru Israeliți*“ pe anul 1888—94 la
„pagina 181 dice: Fățărnicia care o vedem la agitato-
„torii de meserie, o găsim până și la antisemiții de speță
„nobilă. *D. N. Blaremberg* își dede în petec prin o
„corespondență ce o avu cu profesorul de la Colège de
„France Ad. Frank; față cu atare barbat rușinea i se sui
„în față și se dede drept liberal și explică prin teoriĭ e-
„conomico-naționale lipsite de adevĕr, vederile sale ne-
„favorabile Evreilor, dar acoperi cu tăcere exclusivismul
„și furia cu care a atacat pe Evreĭ.

„Alt barbat de sémă *Gr. G. Făucescu* știu să se
„inspire de la platitudinele luĭ Gherghel ce le debitase
„în senat în anul trecut și se le așterne auditoruluĭ A-
„teneuluĭ în sara de 22 Februarie, drept dovadă de su-
„ferințele sătenilor.

„*Curierul Balasan*“ din Iași No. 54 din 1879 pu-
„blică petiția Jidanilor contra Jidanilor din Focșani, a-
„dresată Ministruluĭ de justiție. și de care extragem: Ca-
„haliĭ vĕdêndu-se strânșĭ în clește de orășăniĭ ovreĭ, ne
„a declarat următórele: că de și veniturile din taxa pe
„carnea cușer sunt marĭ, însă și eĭ au cheltuit sume e-
„norme; că au trimis pe de o parte banĭ la „*Alianța*
„*Israelită* din Paris spre a lucra pe tóte căile pentru a
„se obține ștergerea Art. 7 din constituția Română și să
„devenim și noĭ cetățenĭ, iar pe de alta s'a dat 30,000

„francĭ pentru organisarea și fotografiarea unor evreĭ
„vagabondĭ cu lanțurĭ de gât în orașul Adjud județul
„Putna împreună cu escorte de calarașĭ, cari conducea
„pe aceĭ ovreĭ și că grație fotografiilor ce s'a luat și
„trimis la Alianța din Paris, s'a reușit a se modifica art.
„7. In cursul anuluĭ 1878 sau 1879 s'a dat ordine de la
„ Minister a se cerceta și trimite la urma lor pe toțĭ o-
„vreiĭ, fără însușirile cuvenite. Poliția din Focșanĭ, a a-
„dunat prin comisarĭĭ eĭ din tot orașul peste 30 indivizĭ,
„de fel de prin diferite orașe și țĕrĭ și i-a trimis prefectureĭ.

„D-l Ión Georgescu Sobieschi, care ținea locul de
„prefect, în absența titularuluĭ M. Flondor, i-au pornit
„pe toțĭ escortațĭ de călărași spre Adjud. Ovreiĭ, ajunșĭ
„în acest oraș nu știm cum s'a făcut de a fost fotogra-
„fiațĭ cu lanțurile de gât și cu calarașul după eĭ.

„Odată aceste fotografiĭ luate, escorta 'și-a urmat
„drumul înainte; iar ceĭ ce au organisat acéstă, au usat
„de ele trimeținduu-le la „*Conferința din Berlin*“[*]).

„*Argumentele diaruluĭ jidovesc „Infrățirea“, No 67*
„*de la 24 Maiu 1888 cu care combate congresul inter-*
„*național antisemit ținut în Bucuresci la 26, 27 și 28*
„*August*: „O statistică importantă a nebunilor din tóte
„țĕrile lumeĭ a dovedit că cifra de mijloc este una la
„mie a populațiuneĭ. Din o mie de ómenĭ unul este ne-
„bun, adică opt pentru balamuc, și în Romănia să găsesc
„așa dară cincĭ miĭ de nebunĭ. Intre aceștia cincĭ miĭ
„fără îndoială că trebue să clasăm și pe ceĭ 17 antisemițĭ
„carĭ în ziua de 1 Maiŭ s'au întrunit în congres anti-
„semitic, luând hotărârĭ carĭ trebuesc trecute în dome-
„niul discreerărilor hadliĭ. Intre acești cincĭ miĭ de ne-
„bunĭ intră și aceĭ carĭ citesc scrierĭ antisemite.

„Cum să nu râdĭ cu poftă când citeștĭ că 7, mă
„rog șapte antisemițĭ din Bucurescĭ, și 10, adică zece
„anti . . . citățĭ din provincie, au venit să se adune,
„spre a se consfătui asupra intereselor ce ar resulta
„pentru eĭ din viitórele lupte pe acest tărâm de cara-
„ghioslâc internațional. Ședința trebue să fi fost fórte

*) *Vedĭ și ordonanța No. 3406 a judecătoruluĭ de instrucție Putna dată la 15 Septembrie 1879.*

„imposantă. Șapte-spre-dece matadorĭ veniți din tóte un-
„ghiurile țĕreĭ și representând tot poporul Român, într'un
„singur glas după-ce au recunoscut că Evreiĭ din țară
„sunt un pericol... pentru antisemitism, au luat șapte
„hotărârĭ de mare vitalitate... tot pentru antisemitism.
„Intăĭ să se observe o atitudine neutră față cu gu-
„vernul junimist (*parcă pot alt-fel caraghioșiĭ!*) apoĭ
„să se lucrede spre a face o unire între cele două colo-
„sale grupurĭ și aceste cât maĭ urgent: (ce să se facă
„urgent lucrarea s'au unirea? Punctul al 3) e cel maĭ
„important: la viitórele alegerĭ antisemiții să-și pună
„candidaturile pentru primărie și cameră și de óre-ce
„toți ceĭ 17 antisemiți vor fi candidați în diferite centre
„ale țăreĭ, fie-care va vota pentru sine. In hotărârea a
„patra Congresul decide a se alipi de partidul liberal. Ilu-
„stră colectivitate, ciracĭĭ ceĭ micĭ te au dat de gol!

„Va să dică din-trăștia mi-aĭ fost? Așa liberalism
„profesați D-stră? Dați mâna cu aceĭ ce în punctul al
„cincilea au decis a căuta să rescóle poporul rural
„din Moldova? Bine să știm; de astă-dĭ înainte ați câș-
„tigat un nou titlu vĕ veți intitula: partidul *liberalismo-*
„*antisemitic-colectivisto-național.*

„Pentru ca antisemitismul să se răspândéscă și peste
„restul țăriĭ, aceĭ 17 au luat sacrul angajament și au
„jurat pe sfânta cruce și pe Evanghelie, că fie-care din
„eĭ vor aduce încă câte treĭ membri. Cu modul acesta
„peste câți-va anĭ, *dacă și acești 17 nu vor da ortul*
„*popeĭ*, vor avea 68 de luptătorĭ pentru prosperitatea E-
„conomică a antisemiților și atuncĭ ceĭ 600,000 Evreĭ*)
„vor sta în fața uneĭ teribile falange, bine înțeles dacă
„viitoriĭ 68 nu vor prefera a sta ascunșĭ.

„Și sfârșind... pentru a încuraja cu succes opera
„colosală a congresuluĭ să se ia decisiunea, citĕm textu-
„al: a îmboldi pe Francedĭ a rĕspândi și eĭ antisemitismu.
„Aci naște o întrebare: care Francedĭ? Poporul Franced,
„sau acel animal care se numește franced în limba po-
„poruluĭ Evreu, și care nu se mănâncă de Evreĭ?

*) *Jupânul scriitor afirmă că sunt maĭ mult decât 500,000 după cum am arătat noĭ. Cu atât maĭ bine.*

„Fără îndoială că numaĭ cel din urmă căcĭ între a-
„cesta și némul Evreesc există o ură veche de care deș-
„teptiĭ antisemiți și admiratoriĭ lor caută să profite. E-
„vreĭ luați sémă! Când Cohordele antisemite vor năvăli
„peste voĭ în strânsă cooperare cu prietiniĭ râmătorĭ, veți
„vedea cu ochiĭ peirea vóstră!

„Bravo antisemiți:

„*Egalitatea*“ de la Decembre 1892 vorbind de cir-
„culara guvernuluĭ conservator sub No. 14 dice: Lascar
„Catargiu cu banditiĭ seĭ din țară s'au năpustit asupra
„Evreilor de pe la sate alungându-ĭ în mijlocul Erneĭ.
„Numaĭ un regim criminal ca acesta este în stare a face
„pe placul antisemiților.

„*Fraternitatea*“ tot organ Jidovesc din Bucurescĭ
„în numĕrul de la 4 Octombre 1895 ca corónă a bat-
„jocurilor și insultelor ne maĭ audite și închipuite iată
„ce scrie: **Constituția Românieĭ este scrisă pe hâr-**
„**tie albă móle și să póte întrebuința și la alt**
„**ceva adică la...**

Causa acesteĭ grodave insulte aduse națiuneĭ Ro-
mâne, este că corpurile legiuitóre n'a modificat constitu-
ția în sensul ca toți Jidaniĭ născuți și veniți în țară, să
fie în masă împământeniți; ci a modificat numaĭ art. 7
cu restricțiunĭ. Ast-fel că dânșiĭ drept mulțumită că prin
acest articol li s'a deschis pórta cea mare la cetățuia
Română, drept recunoscință cătră acéstă țară care le a-
cordă ospitalitate, dar pe care în schimb a copleșit'o, a
jefuit-o și devastat'o, a găsit cu cale să presinte în fața
Europeĭ și a lumeĭ întregĭ pe România ca o țară, bar-
bară și netolerantă, iar constituția eĭ, că *e scrisă pe hârtie*
móle și se póte întrebuința și la alt ceva.

Diarele „Alarma Moldoveĭ“, „Deșteptarea“, „Vete-
ranul“ și „Cooperatorul Român“ au fost singurele diare
care au înferat purtarea Jidovilor în acest cas, tóte ce-
le-l'alte au tăcut și n'au dis nicĭ un cuvânt.

Ómeniĭ de stat și aceĭ cari fac politica țăriĭ, aceĭ
care 'și arată vederile și opiniile prin presă, au tăcut.
Ba, d. *Neculaĭ Fleva* a spus ceva, căcĭ iată ce scrie „*In-*
frățirea“ din anul II No. 67, Marți 24 Maĭ 1888 organ

Jidovesc din Bucureşti represintat prin *Mauriciu Schvartz* şi *Mişilim Gingold din Bacău* la rubrica *ştiri şi fapte*: „A apărut un nou diar dilnic: „*Dreptatea*“ sub direc-„ţiunea politică a d-luĭ *Neculaĭ Fleva*.

„Se ştie în ce mod populaţia Evreă a manifestat în „favórea acestuĭ barbat cu ocasiunea liberăreĭ sale din „*Văcăreşti*, manifestaţiune care a provocat următórele „cuvinte de mulţumire a cetăţenilor capitaleĭ către:

Fraţiĭ Israeliţi!

„Şi vouă vĕ suntem recunoscătorĭ, căcĭ cu diua de „erĭ ne-aţĭ probat că sunteţĭ ca şi noĭ, şi la tóte actile „marĭ vĕ manifestaţĭ într'un gând cu poporul Român.

„Nu ne îndoim decĭ că diarul „*Dreptatea*“ va şti „să facă dreptate şi causeĭ asupriţilor Evreĭ“.

Manifestul iscălit de dl. N. Fleva şi câţĭ-va amicĭ politicĭ aĭ d-sale, este opera sa personală şi n'are nimic a face cu poporul Român. Liber este d. Neculaĭ Fleva se'şĭ susţie pe fraţiĭ sĕĭ Israeliţi cum va pofti.

In adevĕr momentul fiind oportun, diarul „*Dreptatea*“, prin 10 numere din cursul luneĭ April 1896 s'a năpustit cu furie asupra prefectuluĭ de la Bacău d. *Ión Leca* împreună cu diarul „*Adevĕrul*“ şi „*Lumea Nouă*“ înjurându-l care maĭ de care cu tóte expresiunile triviale din vocabularul Jidovesc, că ar fi patronat poliţia din localitate să maltrateze pe *Moişilă Rosenfeld* şi *Duvid Goldştein*.

Moişilă Rosenfeld şi *Duvid Goldştein* Jidanĭ Galiţienĭ, pripăşiţĭ în Bacău de cât-va timp, fiind chemaţĭ la poliţie au refusat a se presenta şi când agenţii administrativĭ sau dus a doua óră pentru a'ĭ aduce înaintea autorităţiĭ, aceştĭ doĭ Jidanĭ au fugit într'o cafene Jidovéscă de unde eşind însoţiţĭ de vre o sută de coreligionarĭ, s'au năpustit asupra agenţilor, ultraginduĭ şi maltratânduĭ, în cât cu mare greutate a putut fi duşĭ la poliţie spre a li se lua interogatorul. Aceştĭ doĭ Jidanĭ dic că la poliţie ar fi fost bătuţĭ din ordinul Poliţaiuluĭ Talianu. *Un lucru însă: aceştĭ doĭ Jidanĭ au petrecut maĭ înainte la o cărciumă, şi dacă acolo s'au bătut cu*

alţi beţivĭ după ce s'au îmbătat cine póte să fie de vină? Administraţia şi prefectul Ión Leca? Nu! Eĭ sunt culpabilĭ fiind-că sub pretextul că au fost bătuţĭ de agenţiĭ poliţieĭ, vor să descrediteze ţara şi să o repredinte ca barbară, după cum au representato alţĭ Jidanĭ la Congresul din Berlin prin fotografiarea Jidanilor vagabonzi de la Adjud legaţĭ cu lanţurĭ de gât şi de piciore.

Dl. Fleva ca deputat ales de Românĭ, a adus casul pretinseĭ maltratărĭ—a fraţilor săĭ Israeliţĭ—în parlamentul ţărĭĭ şi respunsul ministruluĭ de interne a fost, că culpabiliĭ ce vor fi se vor destitui, iar după ce justiţia ţărĭĭ îşĭ va da verdictul, ambiĭ Jidanĭ fiind străinĭ de peste frontieră, li se va aplica legea de expulsare.

Deputatul Român vĕdênd că în camerile legiuitóre nu'şĭ póte arata în deajuns recunoştinţa către fraţiĭ Israeliţĭ care au luat parte la manifestaţia d-sale cu ocadia cădereĭ guvernuluĭ liberal la 1888, şi a le servi interesele aşa cum scrie în manifestul publicat de diarul Jidovesc „*Infrăţirea*“, a pus chestiunea pe terenul publicităţiĭ, provocând o aşa disă anchetă a preseĭ, compusă din d-niĭ Vespasian I. Pela de la diarul anti-dinastic „*Adevĕrul*“, Gh. Ranetĭ delegatul d-luĭ N. Fleva de la „*Dreptatea*“ şi Alexandru Ionescu delegatul d-luĭ Nădejde de la diarul socialist „*Lumea Nouă*“, care se mérgă la Bacău pe *contul celor 600 leĭ daţĭ de un anonim să facă ancheta*, iar resultatul să se publice pe lângă aceste 3 jurnale şi de „*Fraternitatea*“, „*Propăşirea*“, „*Asupritul*“, „*Asimilarea*“, „*Egalitatea*“, „*Haghibor*“, „*Hajoetz*“. „*Revista Israelită*“, *tóte organe Jidoveşti, spre cunoştinţa Europeĭ că în Romănia toţĭ Românĭĭ sunt barbarĭ şi talharĭ şi numaĭ d-lor cu fraţiĭ Jidanĭ sunţ cinstiţĭ şi de trébă.*

Indignarea a fost atât de mare între populaţia Română din Bacău care numeră aprópe la 8000 creştinĭ, pe când Jidaniĭ trec peste opt miĭ, în cât cu ocasia venireĭ în localitate a acestor representanţĭ Jidoveştĭ, Românĭĭ Băcăónĭ a lansat următorul manifest:

„*Cetăţeni Băcăuani,*

„*Representanţii unei prese plătită de Jidani, şi ai*
„*alteia orbită de pasiune politică au sosit în oraşul nos-*
„*tru spre a face o anchetă. Ce se afle? Ce să constate?*
„*Că s'a bătut de poliţie doi Jidani? dar despre acésta*
„*prefectul a raportat lucrurile petrecute ministerului.*
„*Ce vrea ancheta? Să vadă pe pretinsele victime? dar*
„*victimile de opt dile îşi expun părţile lor posterióre în*
„*redacţiile Jidoveşti din Bucureşti. Să întrebe perso-*
„*nele cari au cunoştinţă de acest fapt? Dar acésta a*
„*făcut'o ancheta ordonată de d. ministru de interne şi o*
„*face astă-dă justiţia ţărei. De la înălţimea tribunei*
„*parlamentului dl. ministru de interne a declarat că cul-*
„*pabilii ori cari vor fi au se'şi ea pedépsa, şi cu tóte*
„*acestea Jidanii se agită şi presa lor tot înjură!*

„*Ei cred că au dreptul de a ultragia şi batjocori*
„*agenţii autorităţii publice fără a fi pedepsiţi şi n'au*
„*rabdare să aştepte ca autorităţile constituite din ţară*
„*se'şi urmărésca cercetările lor.*

„*Cetăţeni Bacauani! Dacă în locul acestor Jidani,*
„*nişte Români ar fi fost maltrataţi de agenţii poliţiei,*
„*acésta presă aşa disă democratică, nu s'ar fi agitat,*
„*nimenea póte în numele umanităţei n'ar fi făcut să re-*
„*sune glasul său în parlament. Nici un anonim nu s'ar*
„*fi găsit ca să pună la dispoditia diarului „Dreptatea“*
„*600 lei spre a proceda la o anchetă şi a afla adevĕrul.*

„*Cetăţeni Băcăuani! Jidanii cari n'au nici un*
„*drept în ţara nóstră, cari trăesc din toleranţa nóstră*
„*îşi creadă singuri privilegiuri, nu se adresédă autori-*
„*tăţilor constituite pentru a reclama, ci trec peste dân-*
„*sele şi fac agitaţie prin presa lor din ţară şi străi-*
„*natate în potriva autorităţilor şi guvernului.*

„*Cetăţeni Băcăuani! Să păstrăm faţă de repre-*
„*sentanţii preseï Jidoveşti o atitudine liniştită*“.

Ear diarul „*Voinţa Naţională*“ No. 3403 de la 14 April 1896 tot în acéstă privinţă scrie următórele:

„Din *Bacău* ni se scrie că cea d'întăiu visită a re-
„presintanţilor preseï, a fost pentru camatarul **Focşaner**

„**anonimul care a dat diarului „Dreptatea“ ceï**
„**600 leï pentru aï stimula sentimentele naţio-**
„**nale.** In urma acesteï visite, ce se impunea, tineriï re-
„presentanţi au colindat catenelele, şi-au încercat puţin
„norocul la cărţi şi la table şi au plecat în urmă la dl.
„Prefect. Dupĕ esplicaţiile ce au capatat, e evident că
„unele diare sau ambalat cam repede pe o cestiune de
„nimica, usând şi descreditând ast-fel o armă puternică
„de luptă şi de control. Represintanţiï preseï au fost
„primiţi fórte rece de populaţia creştină, numaï câţi-va
„croitorï ovreï le-au mulţumit cu căldură pentru că s'au
„deranjat să vie în mijlocul lor“.

Dl. N. Fleva şi aprópe tótă presa din capitală nu s'a indignat nicï odată contra faptelor săvărşite de Jidanï ce s'au aratat în descrierea acestuï uvraj. Când Jidaniï din Bacău s'a prins făcând malahie în aluatul cald de pâine, când preotul de la sf. Vinere din Bucureştï în ajunul Boteduluï luï Christ viind în piaţa mare şi stropind poporul cu aghiasmă au ajuns un strop pe un Jidov care au sărit dicând: ca să stropéscă pe masa vărsându-ï căldăruşa, dându-ï crucea şi fistocul în omăt (dapadă) iar luï smulgându-ï barba, când s'a prins Jidaniï ungând cu escremente biserica sf. Vinere din Bucureştï şi cu fetele de creştin furate şi vândute la Constantinopol, când au otrăvit pe marele luptător contra Jidovilor popa *Vârnav* din Bârlad, când au tradat pe Pompierï la 1848 spuind Turcilor unde să tragă cu tunurile ca se'ï omóre, Când în luna April 1887 la Târgul-Ocna judeţul Bacău, Jidaniï *Şulăm Satinover şi Haim Segal* au bătut pe dl. *Ión M. Botedatu* mare comersant, propietar şi consilier comunal din localitate cu un drug de fer peste mâinï şi cap sub pretext că le datoreşte 28 leï, când la 16 April 1887 după cum scrie diarul „Liberalul“ din Iaşi, Jidoviï *Iosub Rahmil, Ira Grimberg, Calmăn Goldner, Froim Vainştain, Marcu sin Iosub, Avram Haim, Polak, Zalmăn Froim şi Leiba Resner* toţi debitanţi de bĕuturi spirtóse au fost prinşi şi dovediţi că pun substanţe otrăvitóre pentru care au fost ju-

decaţi de Tribunalul secţia IV şi condamnaţi, nimenea nu s'a găsit a rădica vocea în cameră şi în presă.

Jidanii şi Jidoviţii trebue să ştie odată că conştiinţa şi bunul simţ al Românilór adevaraţi, nu se póte amăgi nicĭ cu vorbe meşteşugite, după cum nu se póte corumpe şi falşifica prin aurul Jidovesc.

Trebue tăet odată nordul Gordian. Trebue odată resolvită problema a căreĭ gravitate şi seriositate se impune din ce în ce maĭ mult partidelor şi spiritelor preocupate de sórta ţărĭĭ nóstre şi de viitorul poporuluĭ Român anume: *acéstă ţară este şi remâne a Românilor, sau trebue sacrificată şi vîndută cu orĭ-ce preţ la Jidanĭ!*

Să nu uităm că pământul acesteĭ ţărĭ, este frământat cu sudórea şi sîngele strebunilor noştri, că acest loc sfînt este vatra copilărieĭ nóstre, că într'ânsul odihnesc ósele stremoşilor şi a Eroilor noştri deşteptându-ne dulce amintire a faptelor lor din trecut. Dacă acest pământ este a Românilor, cea maĭ scumpă datorie pentru noĭ este de a-l conserva şi de a-l apara contra Jidanilor, căcĭ după cum prin strebuniĭ noştriĭ trăim în trecut, de asemenea prin urmaşiĭ noştriĭ vom trăi în viitor.

APRECIERI

„*Alarma Moldoveĭ*“ Acest titlu îl pórtă un organ antisemitic „ce a apărut în capitală în ḑiua de 10 curent, sub direcţiunea a„miculuĭ nostru din Folticenĭ d-l *Mina Savel* membru în comite„tul naţional al alianţeĭ Anti-Israelite.

„*Alarma Moldoveĭ*“ apărea până maĭ dăună-ḑĭ în Fălticenĭ. „Iĭ urăm bună venire, curaj şi tărie în lupta ce a întreprins. Faţă „cu năvălirea mereu crescândă în ţara nóstră a acestuĭ element „răţăcit şi pribég, care cu furie şi vicleşug şi cu neînduplecare „s'a năpustit ca lăcustele flămânde asupra holdelor, comercіuluĭ „şi industrieĭ nóstre *se simte nevoia intrăreĭ pe arena luptelor „nóstre anti-israelite din capitală a unor barbaţi energicĭ şi ne„clintiţi ca d l Mina Savel.*

„Până acum câţi-va anĭ încă maĭ avem copilăria d'a crede „în fălăciosul pretext că lupta pentru existenţă fisică este unicul „lor mobil şi că trebue să'l respectăm.

„Dar acum când vedem că Românul ḑace de fóme şi móre, „iar Jidanul se îngraşă prin sugerea sângeluĭ şi măduveĭ nóstre „creşte şi sporeşte prin năvălire înfricoşată, nu numaĭ că nu tre„bue să suferim o aseminea stare de lucruri, dar încă trebue să „'ĭ combatem cu înverşunare. Jidanii sunt astă-ḑĭ în ţara nóstră „în a doua lor evoluţiune. S'au spart crysalida metamorfosându„se în duşmaniĭ ceĭ maĭ îndârjiţi în contra némuluĭ Românesc.

„Lupta lor în contra nóstră este condusă pe acéstă cale, nu „ne rămâne dar de cât să strângem rândurile şi uniţi ca printr'un „singur trup să ne apărăm familia, naţionalitatea, alungându-ĭ „peste hotarĕ în ţara luĭ Hog şi a luĭ Bazan.

„Urăm dar bună venire d-luĭ Mina Savel.

(„**D. C. Butculescu** deputat, preşedinte fondator a societăţeĭ Cooperative din România
„Extras dim ḑiarul „**Cooperatorul Român**“ *de la 13 Iulie 1889 Bucuresci*).

Domnule Savel.

„Cu o viuĕ plăcere am cetit „*Alarma Moldoveĭ* şi cartea „D-stră „*O Ţară Perdută*„ în potriva Jidanilor. Vă ureḑ ener„gie şi tenacitate, tocmaĭ cea ce lipseşte nouĕ Românilor

„Aceste douĕ calităţĭ au ajuns la maximum desvoltăreĭ la

„protivniciĭ noştri Israeliţi ce urmăresc cu cele maĭ mari stăru-
„inţi de miĭ de anĭ subjugarea celor alte naţionalităţi atât pe
„calea financiară, cât şi pe calea politică.

„Financele sunt pe mâna lor, de aicĭ depinde parte din po-
„litică; presa în mâna lor în tótă Europa, aceste sunt cunoscute.
„La noĭ de şi au isbutit maĭ târdiu, dar ne au sfărmat în mod
„îngrozitor.

„Acestă adunătură vagabondă încuibată la noĭ în ţară vo-
„esce a pune genunchiĭ pe grumaziĭ noştri, aleargă la tóte mij-
„lócele imaginabile. In secolul al 19 alérgă la principiile liberale,
„radicale socialiste. In tot timpul şi în tóte ţerile din lume, a-
„ceştĭ şarlatanĭ au îmbrăţişat principiile progresiste dar nu din
„iubirea lor, ci numaĭ pentru a trage folóse personale. Iţĭ voiu da
„un exemplu tip: în 1870 când d-nu Cremieux ajunge la putere
„în Franţa şi intră în guvernul apărăreĭ naţionale*) cea întâĭ gân-
„dire a sa, cel întâĭ act naţional cu care Franţa putea să scape
„de Prusienĭ, cea maĭ mare răsplată ce trebuia să dea Francieĭ,
„cea maĭ mare recunoscinţă ce trebuia să arăte acesteĭ nobile
„ţĕrĭ pentru onórea ce i-au făcăut acestuĭ ovreiu de al pune a-
„părător al eĭ, a fost faimosul decret din 24 Octombre 1870 prin
care Israeliţiĭ indigenĭ din *Algeria sunt declaraţi în masă cetăţenĭ
„Franceji*. Pe când musulmanilor indigenĭ nu li s'a schimbat po-
„siţia, sunt consideraţi ca streinĭ, eĭ trebue să trécă tóte forma-
„lităţile naturalisăreĭ Francede.

„Acestĭ musulmanĭ carĭ s'au bătut cu atâta inimă pentru
„Franţa şi înaintea cărora să târau ca niştе lipitorĭ; laşi şi fără
„de simţire secta Ovreiască din Algeria; sunt consideraţi ca stre-
„inĭ, şi acum eĭ din nobila rasă a vechilor Numidĭ şi autoch-
„touĭ aceluĭ pământ, eĭ braviĭ Zuavĭ cari 'şĭ-au varsat sângele cu
„atâta generositate contra Germanilor, sunt astă-ḑĭ priviţi cu dis-
„preţ, mândrie şi cruḑime de către târîtorul de erĭ Jidan.

„Acest miserabil decret a dat loc la viĭ discuţiunĭ în Camera
„Franceḑă, tóte facultăţile de drept 'l critică. Imĭ aduce pe când
„urmam dreptul la Paris, cu ce indignare 'l pălmuiau profesoriĭ.
„Căcĭ în adevĕr, orĭ se admite principiul naţionalităţilor şi atuncĭ
„suntem datorĭ a apara cu orĭ-ce preţ naţionalitatea nóstră de e-
„lementele străine, nu numaĭ contra acelora cari caută a intra în
„cetatea Românismului, dar trebue să veghem şi asupra celora
„cari sunt deja între noĭ; s'au nu se admite principiul naţionali-
„tăţilor, şi atuncĭ socialiştiĭ au dreptate din punctul lor de vedere.

„Remâne deci două tabere faţă în faţă, naţionaliĭ deja con-
„stituiţĭ şi o infimă parte de ne-naţionalĭ care nu trebue luaţĭ în
„bagare de sémă păn'ce nu vor deveni un element puternic, păn'ce

*) *Cetitorul să'şi amintéscă că Cremieux a fost acela care a trimis sute de miĭ de Francezĭ contra Germanilor la mórte sigură şi desastrul războiului pentru Francia acestui Jidov i se datoresce în cea maĭ mare parte.*

Autorul.

„nu vor trece din fasa copilărieĭ la maturitate, până când nu se
„vor sfărâma barierile tuturor naţiunilor şi nu va maĭ exista ură
„de rasă, duşmaniĭ de popóre, conflicte de interese, ci solidari-
„tate şi înfrăţire universală, desfiinţându-se armatele şi resboiul
„dintre diverse naţiunĭ.

„Noĭ ceştĭ-l'alţĭ să ne unim în cuget şi simţimente, să nu
„scăpăm în ţară la noĭ pe un alt *Cremieux* care să pue pe Ji-
„dan în perine de puf, iar pe bietul ţaran în mocirla cu glod...

Al d-tale prieten,
(ss.) **Gheorghe Sion**, fost procuror de curte, fost prefect, etc. etc.

Brăteştĭ, judeţul Bacău, 1 octombre 1888.

„*Antisemitismul în şcóle.* La Brăila în România de către d.
„*N. I. Chivulescu* ajutorul de primar al oraşuluĭ şi un comerciant
„de valóre, antisemit nestrămutat, s'au distribuit gratis şcolarilor
„de prin şcólele aceluĭ oraş la împărţirea premiilor, maĭ bine ca
„200 exemplare din o broşură ce are titlul: „Studiu asupra Ju-
„daismuluĭ“ lucrată de d. Mina Savel unul din aprigiĭ agitatorĭ
„antisemiţĭ. In acéstă broşură se vede situaţia Românieĭ invadată
„de Ovreĭ şi scrierea are o importanţă netăgăduită, ce face mare
„onóre antisemituluĭ d. Mina Savel.

(Diarul „Corespondenţa Antisemită“)
(*Lipska, 1891 August*).

Domnule Savel,

„Am cetit exemplarul „Palestina în România“. Acéstă scriere
„nu merită a fi plătită cu un leu, ci banul ce fie-care Român ce
„ştie carte, merită a fi cetită şi să dea cel din urmă ban care'l
„dă preotuluĭ când merge la biserică. Dómne! când va veni
„césul ca Românul să nu maĭ fie speculat de Jidan şi când cé-
„sul va suna, ca tot ce este strein pe pământul Românesc să nu
„maĭ fie.

„Domnule Savel, dacă este prin putinţă, vĕ rog, daţi'mĭ sta-
„tutele „*Comitetului Antisemit*“ căcĭ voesc a forma un comitet în
„judeţul nostru, judeţul luĭ *Tudor Vladimirescu*, care astă-ḑĭ a
„început a fi pângărit de Jidanĭ. Nu vĕ temeţĭ, Dumneḑeu şi
„ţara întrégă este cu d-vóstră; numaĭ să cere din parte-vĕ, care
„aţĭ luat iniţiativa, stăruinţă fără temere.

„Anul nou 1891 să dea Dumneḑeu, ca să începem a ne a-
„tinge dorinţele nóstre.

Târgu Jiu, 1891 Ianuar 3/15.

Te salut frăţeşte,
(ss.) **Ion Bălănescu**
(Mare comerciant).

„*Partea Antisemită.* A apărut de sub presă scrierea anti-„semită. *O Țară Perdută* de d. Mina Savel membru al Ali-„anței Anti-Israelite din România. Recomandăm cetitorilor noș-„tri acéstă scriere importantă. Redacțiunea ziaruluĭ nostru feli-„cită pe autorul scriereĭ care a făcut un studiu serios în privința „Jidanilor. Orĭ-cine 'șĭ póte procura scrierea acésta adresându-se „la autor în Folticenĭ.

(Ziarul „*Funcționarul*“ No. 248 de la 24 April 1888).

București.

Domnule Savel,

„Cu poșta de astă-ḑĭ v'am trimis 20 leĭ pentru douĕ-ḑecĭ „exemplare „*O Țară Perdută*“. Astă-ḑĭ nu maĭ sunt Românĭ „cu inimă ca altă dată, și nu știu ḑeu dacă țărișóra nóstră o „maĭ duce-o mult. Veḑĭ pe câțĭ-va greoĭ fără inimă în eĭ, așa „că ți se face urât a le maĭ arata științele, de óre-ce eĭ nu le „iubesc ca și paserea de nópte ce fuge de lumină.

21|5, Ploești 1888.

Cu stimă,
Farmacist Român
(ss.) **P. Ghițulescu.**

„Comitetul de acțiune Ploești, pentru
„monumentul Batal. II, de vânători
„din Prahova în anul 1877—78.
Ploești, 4|2, 1891.

Stimabile Domn,

„Am primit cu recunoștință una sută cărțĭ „Palestina în Ro-„mânia“ ce ne-aț trimis, din coprinsul cărora am vĕḑut că dv., „sunteț animat de sentimente înalte patriotice, căutând a scapa „buna și scumpa nóstră țărișóră din ghiarele acelora carĭĭ trăesc „fără de a munci. Mulțumindu-vĕ din suflet pentru acéstă no-„bilă ofrandă, remânem aĭ dv., cu deosebită stimă.

p. Comitetul de acțiune:
(ss.) **Ioan Gr. Ionescu.**
(ss.) **M. Dimitriu.**

Onorate D-le Savel,

„Vĕ trimit 10 leĭ pentru scrierea „Palestina în România“, „geniala muncă ce aț început pentru a combate hidrele de Ji-„danĭ, mișcă pe orĭ-ce suflet creștinesc. cu bun simț. Vĕ ureḑ

„succes bun, rugând tot-odată și pe înalta Providență a vĕ în-„barbata și maĭ mult în opera D-vóstră.

Ploești, 24 Decembre 1890.

Cu amicală stimă:
(ss.) **C. G. Dimitrescu**
(Comersant și fabricant de lumânărĭ de céră).

Stimabile D-le Savel,

„Mĕ ertați că nu am respuns scrisoreĭ dv., e o criḑă în Bră-„ila ceva proverbială, portu dórme din causa prețurilor prea micĭ, „Ovreiul, afurisita de lipitóre ține portul Brăila în mână. Dacă „nu avém și noĭ câte-va societățĭ, nu știu ḑeu cum era să mérgă „Comerciantul și meseriașul Român.

„Sunt președinte cum știțĭ la două societățĭ: una a Mese-„riașuluĭ și una a cărciumarilor Românĭ. Mulțumită stăruințelor „depuse că mergem binișor.

„Societatea „*Furnica*“ a meseriașilor numĕră 340 membri și „avem un capital de aprópe 150.000 leĭ, cotisația începe de la 2 „leĭ lunar în sus, până la 100 leĭ, dar ceĭ cu 10 leĭ sunt maĭ pu-„ținĭ, partea cea mare depun 2, 5 și 10 leĭ unĭĭ.

„Cu societatea „*Strugurul*“, mergem maĭ binișor, am fon-„dat'o la 12 Februar 1894, astă-ḑĭ avem 130 membri cu un ca-„pital de aprópe 60,000 leĭ, și avem multă încredere că în vr'o „5—6 anĭ se aibă un capital de cel puțin 400,000 leĭ.

„Societatea „*Albina*“, înființată de vr'o șase aprópe șapte „anĭ, și astă-ḑĭ are un fond de 600,000 leĭ, sunt și eu unul din „fondatorĭĭ eĭ.

„De o cam dată vĕ trimit eu personal 40 leĭ costul la 40 „exemplare „*Judaismul în România*“, și cred că în urmă pănă le „voĭ întroduce o se vĕ maĭ cer.

Al d-vóstră cu stimă:
(ss.) **Nae I. Chivulescu**
Mare comersant. *Brăila, 2 April 1896.*

Domnule Savel,

„Doresc cu ocaḑia învierieĭ luĭ Christos, să ajungĭ să veḑĭ „înviind în sufletul fie-căruĭ Român sentimentele de care eștĭ în-„sufleț, dee Dumneḑeu ca scrierea Domnieĭ-tale „*Judaismul în „România*“, să fie scânteia care să aprindă focul sfînt, focul dra-„gosteĭ de națiune, și nimicirea flageluluĭ ce bântue scumpa nós-„tră țară aparată cu atâtea sacrificiĭ de stremoșiĭ noștriĭ. Mare

„bucurie am simțit vĕdĕnd cu câtă grabă prietenii mei au sub-
„scris lista la scrierea d-tale.

Primiți o strângere frățéscă de mâină de la
Ión Ienăchescu.

Iași, în 6 Aprîl 1896.

Vrednic Amice,

„Nu crede nicĭ te îndoi că am neglijat causa. Maĭ multe
„persóne din localitate au subscris la scrierea d-tale „*Judaismul
„în România*“ și banii vi'ĭ trimit prin mandat poștal. Dorința mea
„este a face ceva pentru cauda nu a D-vóstre, ci a connaționa-
„lilor noștriĭ, pe cariĭ trebue se'ĭ ajutăm fără voia lor. Doresc ca
„scrierea d-tale să fie citită nu numaĭ de toți Românii din Ju-
„dețul Bacău, dar din tótă țara și maĭ pre sus chiar de tóte na-
„țiunile amenințate de Jidanĭ din complectul Univers. Pănă aicĭ
„sunt sub impresiunea entusiasmuluĭ. Domnia-ta eștĭ vrednic. Aĭ
„ghicit nevoia cea maĭ urgentă, așa dicea dl. Ión Leca (Prefectul)
„într'o discuțiune ce am avut cu D-sa.

Mĕ opresc aicĭ și te salut.
(ss.) **Vasile Gervescu**
Profesor pensionar. *Bacău, 11 Mart 1896.*

Stimate Domn,

„Am vĕdut scopul salutar al scrierei d-vóstră, „*Judaismul
„în România*“ care tinde la naționalitate și la economia locuito-
„rilor indigenĭ.

„Sunt cu părere de rău că mijlócele materiale nu'mĭ permit
„ca să pot contribui cu o sumă maĭ satisfăcătóre la mărĕța operă
„națională ce întreprindeți. Buna-voință însă nu 'mĭ lipsește de a
„vedea binele progresând, devisa ce caracteriță persónele cu
„bune intențiunĭ orĭ unde ne găsim.

„Te rog primește micul meu obol care să'l întrebuințedĭ la
„marele act.

„Primește te rog onorabile domn încredințarea osebiteĭ mele
„considerațiunĭ.

Monastirea Varatic 17 Aprilie 1896.
Județul Németu.
(ss) **Eufrosina Merișescu.**

Stimate domnule Mina.

„Oare care cause, independente de voința mea, au avut ca

„efect de a nu putea face maĭ mult relativ la abonamentul ne-
„prețuiteĭ d-vóstre scrierĭ „*Judaismul in România*“

„Așa fiind primesce și obolul nostru, rugându-vĕ din inimă
„a lucra fără preget la marea operă națională ce ați întreprins,
„care de și mică la început; dar póte viitorul o va înălța la a-
„pogeul cuvenit.

Martie 1896.

Cu tótă încrederea și stima rămân al d-v.. devotat prieten.
(ss.) **Alexandru Gr. Pechénu**
Învățător diriginte, comuna Vădeni, plasa Vădeni
județul Brăila.

Domnule Savel,

„Strânși într'un cerc de prietinĭ intimĭ și colegĭ, dintre
„care maĭ mulți colaboratorĭ la câte-va din puținele ziare care se
„ocupă de suferințele poporuluĭ Român și din discuție în discuție
„am ajun să ne reamintim de ziarul „*Alarma Moldovei*“ și nicĭ
„unul din noĭ nu ne putem da compt de causa dispariținei a-
„cestuĭ important ziar antisemit care coprindea numaĭ tendințe
„de a purifica națiunea și patriotismul Român, căcĭ într'însul se
„descria starea decăzută maĭ cu samă a Moldoveĭ, care geme sub
„exploatarea Jidanilor.

„Am zis, a dispărut acest important ziar, dar cu dânsul re-
„gretăm vĕzând că a dispărt și numele d-vóstră din mijlocul a-
„celor care luptă pentru marele chestiunĭ Românescĭ. Ne mirăm
„cu toțiĭ și nu putem înțelege causa ce v'a făcut să vă descura-
„jați și să părăsiți un entusiasm sincer și fără sémăn care nu
„numaĭ că avea de țel de a redeștepta spiritele amorțite, dar ați
„fi putut privi cu încredere succesul idealuluĭ de care erați pă-
„trunși și glorificarea numeluĭ domnieĭ-vóstre.

„Noĭ suntem maĭ mulțĭ institutorĭ și învĕțătorĭ din județul
„Ilfov, care ne am întrunit cu ocasia sft. sărbătorĭ ca să discutăm
„acéstă chestiune atât de vitală pentru țară și afară de acésta
„d-vóstră ați studiat timp îndelungat importanta chestiune anti-
„semită, care este una din cele maĭ de căpetenie chestiunĭ, căcĭ
„întrupă într'însa existența némuluĭ Românesc și Economia nați-
„onală care sunt amenințate de flagelul Jidovesc.

„Fiind-că astă-zĭ maĭ mult de cât orĭ când ar fi momentul
„ca Românii să'și caute a'și apara drepturile stremoșeștĭ, te pu-
„tem asigura nu numaĭ de concursul nostru material și moral,
„dar chiar vom căuta a face un călduros apel la colegii noștri,
„din tótă țara și maĭ cu samă la preoțime de al căror concurs
„suntem siguri; ast-fel că in scurt timp dacă vă veți decide a
„lua inițiativa să reîncepeți lupta, puteți compta cu siguranță că
„apariția ziaruluĭ „Alarma Moldoveĭ“ va fi încoronată de succes.

„Dacă veţi dori a ne scri ceva, scriţene, vĕ rugăm la adresa „d-luĭ Gheorghe Mirescu, strada Păunilor No. 20 la Bucurescĭ.

Maĭ mulţi Institutorĭ şi Învĕţătorĭ.

Stimabile Domnule Savel,

„Onóre d-tale căcĭ eştĭ astă-dĭ aprópe singurul Român de „inimă în acéstă ţară care aĭ curajul să lupţĭ pe faţă şi fără co- „titurĭ de politică în contra nemilóseĭ exploatărĭ şi invasiunĭ Ji- „dovescĭ. D-ta eştĭ singurul care maĭ daĭ semne că cestiunea o- „vreilor exista şi încă maĭ gravă de cât orĭ când. Orĭ cine a ci- „tit jurnalul d-tale sau broşurele în contra Jidovilor nu cred să „fi ramas nemişcat. Domnia-ta care aĭ susţinut interesele comer- „ciantuluĭ, meseriaşuluĭ şi industriaşuluĭ Român; care aĭ scris „pentru sarmanul ţaran astă-dĭ rob a Jidovilor şi străin în ţară „la el cum nu póte scrie orĭ cine, aĭ dreptul la recunoscinţa lor. „Din partemĭ tot ce pót face la o vârstă de 60 anĭ este a te în- „curaja şi aţĭ dice înainte, rugându-te să'mĭ trimeţĭ 100 exemplare „din cartea ce daĭ acum la ivélă „Judaismul în România“ al că- „ror cost vĭ'l trimit cu poşta de adĭ. Doresc să te văd în sfatul „ţărei şi se te aud vorbind în cestiunea Ovreilor, cum te am a- „udit la congresul antisemit unde te aĭ aratat barbat desăvârşit, „spre a fi şi maĭ folositor ţărĭĭ şi celor ceĭ susţiĭ astă dĭ ca pu- „blicist. Te sfătuesc înainte de a termina, ca să maĭ scoţĭ o nouă „ediţie din scrierea ce facĭ acuma.

Rogu-te a primi ale mele salutărĭ.

(ss) **Miron Stănescu.**

Bucurescĭ calea Moşilor, 1896 Februar 29.

NAE I. CHIVULESCU

DESTILATOR LIQUORIST

BRĂILA

Recunoscut de Onor. Minister de Finance cu ordinul No. 38,533 din 1885.

Medaliat cu medalie de aur şi diplomă de onóre.

Fabricant de COGNIAC, ABSINTH, LIQUEOR, ROM, MASTICĂ, şi tot felul de bĕuturĭ spirtóse

De lux, superióre celor streine.

SPECIALITATE DE RAHAT şi CANDEL

Domniĭ Comersanţĭ din ţară vor găsi preţurile cele maĭ avantagióse.

Telegrame: CHIVULESCU, **Brăila.**

TIPOGRAFIA

PETRU C. POPOVICI

— Iaşĭ, strada Veche No. 84 —

Această tipografie efectuează prompt şi în condiţiunĭ avantajoase orĭ-ce lucrărĭ atingătoare de acéstă artă precum: **Ziare, Cărţĭ, Registre, Compturĭ, Afişe, Circulărĭ, Bilete de nuntă, Cărţĭ de vizită, Bilete funerare, etc. etc.**

6

Prețul 1 leu